

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องวาทกรรมของนักวิจัยชายและหญิงเรื่องเพศกับวัยรุ่นและการผลิตซ้ำของหนังสือพิมพ์ ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิจัย ทั้งในส่วนที่ได้จัดการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์นำเสนอเป็นเชิงพรรณนาโดยใช้หลักการวิเคราะห์วาทกรรมและได้แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์วาทกรรมงานวิจัยของผู้วิจัยทั้ง 4 ในฐานะผู้ผลิตวาทกรรมซึ่งได้มาจากเนื้อหางานวิจัยรวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก

นักวิจัยชาย 1 สมพงษ์ จิตระดับ

ประวัติโดยย่อ

สมพงษ์ จิตระดับ เด็กชายจากต่างจังหวัดที่ขาดโอกาสทางการศึกษาจนเด็กที่มีฐานะขัดสนทั่วไป เขากล่าวว่า "ผมเรียนเก่ง แต่มีเหตุให้ต้องออกจากโรงเรียนเป็นประจำไม่ว่าจะเป็นช่วง ป.4 ป.6 จนถึงชั้น ม.3 แม่บอกว่าให้ออกมาช่วยกันทำงาน" สมพงษ์เข้ามาเรียนกรุงเทพฯตอนชั้น ม.ปลาย เขาเรียนไปด้วยทำงานไปด้วย โดยเริ่มทำงานตั้งแต่ ม.4 ตอนที่ยังเขามีหน้าที่เปิด โรงอาหาร ขายอาหารของโรงเรียนได้ค่าจ้างวันละ 5 บาท มีอาจารย์ 2 – 3 ท่าน รวมกันให้ค่าเทอม จากความประทับใจครั้งนั้นทำให้เขาคิดเสมอว่า "ครูเป็นจิตวิญญาณที่ผมตั้งสมมาตั้งแต่เด็กเลยว่ายากเป็นครู" สมพงษ์ได้เข้าเรียนในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในเวลานั้นเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของเหตุการณ์ 14 ตุลา 2516 เขาเริ่มเห็นการเดินขบวนเมื่อขึ้นปี 2 และเขาก็ได้เข้าไปทำงานให้กับศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยอย่างเต็มตัว นิสิตนักศึกษาในสมัยนั้น ประมาณ 70-80% จะใส่ใจกับการเมือง ปัญหาสังคม ปัญหารัฐบาลและพระราชภัยแพ้ชั้นสมัยนั้นคือ 5 ย (ผมายาว, สะพายย่าม, นุ่งยีนส์, สวมเสื้อยืด, ใส่รองเท้ายาง) ซึ่งต่างกับวัยรุ่นสมัยนี้ที่ต้องมีมือถือ มีรถ ขอบแตงตัว สมพงษ์ให้ทรรศนะแพ้ชั้นในสมัยของเขาว่าเป็นแพ้ชั้นทางสังคม เป็นการแสวงหาความคิดเสรีและการเรียนรู้ทักษะชีวิต เขากล่าวว่าเขาเป็น 1 ใน 5 แบบลิสต์ของนิสิตครุศาสตร์ที่ทางสันติบาลขึ้นชื่อไว้ สมพงษ์มีส่วนในการเดินขบวน ไฮปาร์ก ซึ่งสื่อมวลชนสมัยนั้นจะนำเสนอข่าวความเคลื่อนไหวของสโมสรนิสิตนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง สังคมสมัย

นั่นยังถือได้ว่าเป็นยุคทองของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ได้อ่านหนังสือ ได้ฟังความคิดเห็นมากมาย และสื่อก็สะท้อนความคิดของคนยุคนั้น สะท้อนให้เห็นการขัดแย้งกันระหว่างอำนาจรัฐกับนิสิตนักศึกษา มีความพยายามที่จะปิดกั้นสื่อและแบ่งแยกสื่อ เช่น หนังสือพิมพ์ดาวสยามอยู่ข้างอุดมการณ์ฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายขวา สถานีโทรทัศน์ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการนั้น สนับสนุนฝ่ายรัฐบาลอยู่ในที่ แต่ส่วนใหญ่เป็นกลางและสะท้อนข้อเท็จจริงในสังคมได้

ประสบการณ์ในฐานะของผู้ร่วมขบวนการนักศึกษายุค 14 ตุลาอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นพื้นฐานที่สร้างแนวความคิดของสมพงษ์ นอกจากนี้การที่เขาได้รู้จักอาจารย์ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์สุมน อมรวิวัฒน์ ดร. โกวิท วรรณวิวัฒน์ ซึ่งเป็นอาจารย์สายการศึกษาที่มีแนวความคิดมีปรัชญามีความลุ่มลึก สมถะ และมีจริยวัตร ในวิชาชีพครู ถือว่าเป็นพื้นฐานในการสร้างแนวความคิดของเขา เมื่อจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขาก็สมัครเป็นครูที่คณะครุศาสตร์ โดยอาจารย์สุมนรับรองให้ว่าเขาจะเป็นครูที่ดีได้ หลังจากเป็นครูได้ระยะหนึ่งเขาก็ได้ทุนไปเรียนต่อปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน เมดิสัน สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่ติดอันดับ Top Ten ทางด้านการศึกษา การที่เขาได้เข้าร่วมในขบวนการ 14 ตุลา ความที่เคยเป็นนักกิจกรรม เขาถูกมองว่าเป็น activist ทางมหาวิทยาลัยวิสคอนซินจึงอยากให้ออกาสเขากลับมาช่วยกลุ่มคนด้วยโอกาส จึงรับเขาเข้าศึกษาต่อ

จากความประทับใจและความสนิทสนมกับ Professor ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เขาได้ซึมซับแนวคิด ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติมาอย่างมาก ดังนั้นการเก็บข้อมูลในงานวิจัยของเขาจึงมีลักษณะทางวัฒนธรรมและการคำนึงถึงหลักมนุษยธรรมมาผสมผสานกับข้อมูลที่เป็นธรรมชาติ (ข้อมูลเชิงประจักษ์) หลังเรียนจบกลับมาภาระงานสอนยังมีน้อย สมพงษ์จึงได้เดินทางไปสัมผัสกับสภาพการศึกษาในต่างจังหวัดทั่วประเทศ เขามีโอกาสรู้จักกับนักข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ซึ่งแนะนำให้เขาเสนอแนวความคิดให้กับสังคม เขาเริ่มเขียนบทความ เริ่มนำคนกลุ่มล่างมาเสนอให้กับสังคมในลักษณะของงานวิชาการ การนำเสนอวิธีคิดของเขากลายเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ทำให้เห็นถึงปัญหาและผลเสียที่เกิดจากระบบการศึกษาแบบผูกขาด เด็กที่ถูกปล่อยปละละเลย ทำให้เกิดการตั้งคำถามขึ้นมาในสังคมสมพงษ์กล่าวว่า สิ่งหนึ่งที่เขายึดถือปฏิบัติคือ การวิพากษ์วิจารณ์อยู่บนฐานวิชาการ วิพากษ์วิจารณ์อยู่บนฐานของสิ่งที่สื่อมอบความไว้วางใจว่าสิ่งที่เขาพูดตรงกับข้อเท็จจริงไม่มีอคติ

สมพงษ์ได้มีโอกาสดำเนินงานกับมูลนิธิหลายแห่งโดยเฉพาะมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กของมนตรี สินสุวิชัยหรือครูหยุ่น เขาพบว่าปัญหาเรื่องเด็กมีความรุนแรงและได้ทำงานวิจัยให้กับองค์การต่าง ๆ ทำงานเป็นลักษณะเหรียญ 2 ด้านคือ ด้านเด็กและด้านการศึกษา งานวิจัยหลักที่สมพงษ์ศึกษา ได้แก่งานวิจัยเรื่องชาติพันธุ์ เน้นทฤษฎีที่เกี่ยวกับเด็ก เขากล่าวว่าความที่เคยทำงานกับองค์กรพัฒนาเอกชน(NGOs)และเคยเป็นเด็กด้วยโอกาสมาก่อน ทำให้ได้เห็นมุมมืด

ของสังคม ได้ข้อมูลชนิดที่สื่อเอาไปพาดหัวได้ตลอด สมพงษ์รู้จักธรรมชาติของสื่อ รู้ว่าสื่ออยากได้อะไร ถ้าให้สัมภาษณ์ธรรมดา ๆ สื่ออาจไม่นำเสนอ สมพงษ์บอกว่า“เขาใช้สื่อเป็น คือสื่อตกเป็นเครื่องมือของเขาหรือไม่เช่นนั้นเขาเองตกเป็นเครื่องมือของกลไกบางอย่างโดยไม่รู้ตัว” แต่สมพงษ์มีความเชื่อมั่นว่าเขาสามารถนำทฤษฎีและงานวิจัยมาสะท้อนข้อมูลจากระดับล่างให้เป็นกระแสเคลื่อนไหวทางสังคมโดยออกมาในรูปแบบของงานวิชาการ ได้อย่างมีระบบและมีผลกระทบต่อสังคม (เรียบเรียงจากการสัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2545 และบทสัมภาษณ์ในกรุงเทพมหานคร, 15 ธันวาคม 2544)

วาทกรรมของ สมพงษ์ จิตระดับ ที่สะท้อนมาในงานวิจัยเรื่อง “เด็กพันธุ์ใหม่เติบโตมาจาก วัดถุนิยม เพศเสรี ยาเสพติด

- **จัดทำโดย** - รองศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ จิตระดับ ในปี 2544
- **ตำแหน่ง** - อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ที่ปรึกษารัฐสภา
- **ผู้สนับสนุนงานวิจัย** สภาวิจัยแห่งชาติ
- **จุดมุ่งหมาย** เพื่อส่งรายงานให้สภาวิจัยแห่งชาติเรื่องเกี่ยวกับค่านิยมของเด็กและปัญหา ยาเสพติด (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 254)

- **วิธีวิจัย** ใช้งานวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณา (Ethnographic Study)¹ ศึกษาในเชิงคุณลักษณะพฤติกรรมกรรมการแสดงออก กระบวนการคิด ค่านิยม และแบบแผนเชิงปทัสฐาน (Norms)

- **กลุ่มตัวอย่าง** ศึกษาจากเด็ก 3 กลุ่มคือ เด็กที่ใช้ยาเสพติด เด็กขายบริการ และเด็กที่วัยรุ่นสถานบันเทิง จำนวน 80 คน ใน 3 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร เชียงราย และ ยโสธร

---

¹Ethnographic Study รวมทั้ง participant observation เป็นวิธีวิจัยมีจุดแข็งหลักคือ 1. ศึกษาประเด็นทางสังคมและวัฒนธรรมที่กระทบต่อปัญหา 2. นักวิจัยพยายามมองปัญหาจากมุมมองของผู้ที่ถูกวิจัย 3. ใช้การพูดคุย การสังเกตและการศึกษาเอกสารประกอบกัน 4. ข้อมูลสรุปเป็นเรื่องเล่าที่เข้าใจง่าย แต่มีจุดอ่อนหลักคือ 1. ประเมินยากว่านักวิจัยมองสภาพการณ์แบบปราศจากอคติจริงหรือไม่ 2. ประเมินยากว่าจะนำผลการวิจัยไปขยายให้กว้างขวางได้หรือไม่ (ข้อมูลจาก วารสารวิธีวิทยาการวิจัย ปีที่ 3 กันยายน – ธันวาคม, 2543)

● **ผลที่คาดว่าจะได้รับ** จุดประกายสังคมทำให้สังคมเกิดคำถาม มีการเคลื่อนไหวทั้งกระบวนการคิดและกระบวนการทางสังคม (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2545)

● **สรุปผลการวิจัย** งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า รัฐบาลได้นำระบบทุนนิยมสมัยใหม่ เศรษฐกิจ ตลาดการแข่งขันเสรีและวัฒนธรรมโลกาภิวัตน์มาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการประเทศ และได้ปล่อยปละละเลยระบบทุนสังคม คุณค่าศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี ทำให้เกิดผลกระทบต่อพฤติกรรมและค่านิยมของสังคมไทยในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็น ครอบครัว ชุมชน วัด โรงเรียน ที่เป็นแหล่งหล่อหลอมเด็กด้วยกระบวนการทางสังคมให้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ และสาเหตุจากการที่รัฐเปิดประเทศให้เสรีมากขึ้น เน้นการผลิตเพื่อส่งออก ทุกสิ่งทุกอย่างนำมาผลิตเป็นสินค้า เด็กและเยาวชนกลายเป็นเป้าหมายในเชิงการตลาด สังคมไทยกำลังให้ค่านิยมเด็กทั้งวัตถุนิยม เพศเสรี ยาเสพติด หนังสือลามกและสถานบริการต่าง ๆ ทำให้เด็กมีค่านิยมและพฤติกรรมไม่พึงประสงค์หลายประการ เช่น ใช้ยาเสพติดตามเพื่อน มีเพศสัมพันธ์ ขาดบริการโดยมองเป็นเรื่องปกติ มีรายได้ งานเบา และสามารถซื้อสิ่งของราคาแพงได้ ทำให้สภาพการณ์วัยรุ่นไทยที่ถูกเลี้ยงมาเติบโตขึ้นอย่างอ่อนแอ สติปัญญาต่ำลง ไม่สู้งาน สับสนในชีวิต ไม่รู้จักคุณค่าของตน ขาดความเป็นไทย มองประโยชน์ตนเองเป็นที่ตั้ง ขาดรากเหง้าทางศาสนาครอบครัวและชุมชน

พร้อมกับการเสนอแนะว่าพฤติกรรมวัยรุ่นที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่สังคมต้องรับผิดชอบร่วมกัน และถึงเวลาแล้วที่คนไทยทุกคนจะต้องช่วยกันสร้างสรรค์สังคม ชัดเกลานิรันดร์เขาเหล่านั้นให้อ่อนโยนมีวินัย อดทน นิยมวิถีไทย สร้างสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมใหม่ที่มีคุณค่าต่อเด็กไทย

● **วิธีการนำเสนองานวิจัย** นำเสนอในรูปแบบของบทความในเอกสารจำนวน 8 หน้า โดยตอนที่ 1 เสนอบทนำ กล่าวถึงความเป็นมาของปัญหา ตอนที่ 2 กล่าวถึงกระบวนการสังคมที่หล่อเลี้ยงผลิตเด็กไทยพันธุ์ใหม่ ตอนที่ 3 เสนอเด็กไทยพันธุ์ใหม่ที่มีคุณลักษณะพฤติกรรมร่วมค่านิยมอะไรบ้าง จำนวน 25 ข้อ สุดท้ายคือบทสรุป

งานวิจัยเรื่อง "เด็กพันธุ์ใหม่ เติบโตมาจาก วัตถุนิยม เพศเสรี ยาเสพติด" ที่ผู้วิจัยได้มาเพื่อทำการศึกษานี้มีใช่เป็นงานวิจัยแบบสมบูรณ์ มีลักษณะเป็นงานวิจัยที่แจกให้สื่อมวลชนเท่านั้น โดยที่ รศ.ดร. สมพงษ์ จิตระดับ กล่าวไม่ได้ทำงานออกมาเป็นรูปเล่มเพียงแต่นำผลสรุปของการศึกษาออกมาเผยแพร่เท่านั้น จึงเป็นข้อจำกัดของผู้วิจัยที่ไม่อาจทราบถึง วิจัยและการวิเคราะห์ผลวิจัยโดยละเอียด

ในงานวิจัยชิ้นนี้จะวิเคราะห์วาทกรรมของสมพงษ์ จิตระดับโดยใช้หลักการวิเคราะห์วาทกรรม (Discourse Analysis) ดังนี้

1. Interpretative Repertoire ประเด็นของเรื่องที่ใช้ในการตีความเป็นตัวรากฐานของผู้พูดที่ใช้ในการสร้างมุมมองของกิจกรรมทางวาทกรรม โดยการตีความวาทกรรมระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร จะต้องมีความรู้สะสมดั้งเดิม (Stock of knowledge) ของเรื่องที่จะตีความด้วย

รศ.ดร. สมพงษ์ จิตระดับ เป็นอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ความเป็นอาจารย์ เป็นนักวิชาการในสายการศึกษา เป็นเอ็น จี โอ ที่ทำงานด้านเด็กและทำงานสื่อไปพร้อม ๆ กัน ทำให้วาทกรรมที่ผลิตออกมาจึงมุ่งประเด็นไปที่การศึกษา ความล้มเหลวในระบบการศึกษา การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนเด็กจากครอบครัว สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่หล่อหลอมให้เด็กที่เติบโตขึ้นมา มีลักษณะที่แตกต่างเปลี่ยนแปลงและแปลกแยกมีพฤติกรรมเปลี่ยนไป โดยนำเสนอภายใต้กฎเกณฑ์ของความเปลี่ยนแปลง แตกต่างของยุคสมัย ตัวอย่างเช่น

“สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมที่หล่อหลอมเด็กไทยในเชิงการกำหนดคุณค่า การเป็นผู้สืบทอดทางศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี การเติบโตขึ้นเพื่อเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ” (หน้า 1)

บทความข้างต้นเสนอว่าสภาพสังคมในอดีตนั้นเป็นตัวหล่อหลอมให้เด็กไทยที่เติบโตขึ้นมาสามารถสืบทอดศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี

“ความมั่งคั่งและคุณค่าของสังคมไทยและตัวเด็กไทยจำนวนมากเริ่มฝูกร่อน หดความหมายและกำลังถูกสังคมแบบใหม่ (Post – Modernization) และยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ทุนนิยมสมัยใหม่ วัฒนธรรมร้อนแรง...ทำให้สังคมเกิดกลุ่มคนที่มีฐานะต่างกัน” (หน้า 1)

โดยบทความนี้ชี้ให้เห็นว่าคุณค่าสังคมไทย กำลังจะหมดไปเพราะถูกครอบงำโดยโลกทุนนิยมสมัยใหม่ทำให้เกิดกลุ่มคนที่มีฐานะต่าง ๆ กัน

ทั้งนี้งานวิจัยของสมพงษ์ ยังวิเคราะห์ให้เห็นว่าสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นผลมาจากแนวคิดธุรกิจบริโภคนิยมโดยเน้นเด็กและเยาวชนเป็นเป้าหมายทางการตลาดการศึกษาที่เน้นการตอบสนองเป็นรางวัล การศึกษาที่เน้นเนื้อหาการท่องจำมากกว่าการอบรมด้านคุณธรรมและการถูกเลี้ยงให้เติบโตขึ้นมา ท่ามกลางวัฒนธรรมที่หลากหลายและยอมรับวัฒนธรรมมีเพศสัมพันธ์แบบเสรีแทนรักษนวลสงวนตัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“การยึดครองระบบสื่อมวลชนด้วยแนวคิดธุรกิจบริโภคนิยม วัฒนธรรมแบบเบ็ดเสร็จด้วยการเน้นเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดที่มีอำนาจการซื้อแบบไม่ยับยั้งชั่งใจ” (หน้า 2)

“ระบบการศึกษาที่เน้นความเป็นพฤติกรรมเพื่อสนองตอบรางวัลในรูปของสิ่งตอบแทน พฤติกรรม” (หน้า 2)

“ระบบคุณธรรมและคุณค่าในตัวเด็กมิได้ถูกอบรมสั่งสอนมากนัก กระบวนการเรียนรู้จึง เน้นเนื้อหาที่ครบเพื่อจำสอบ” (หน้า 2)

“เด็กไทยจำนวนมากกลับถูกเลี้ยงและเติบโตขึ้นกับสิ่งแวดล้อมใหม่ วัฒนธรรมหลากหลายที่หลั่งไหลเข้ามาอย่างต่อเนื่องนับแต่วิถีชีวิตที่ยอมรับวัฒนธรรมมากกว่าคุณค่าทาง จิตใจ เพศเสรี การมีเพศสัมพันธ์อย่างดาษดื่นง่ายตายแทนระบบการรักษานวลสงวนตัว” (หน้า 3)

กอบปรักกับสภาพสังคมที่กำลังทรุดตัวจากวิกฤติเศรษฐกิจและการเผชิญกับปัญหาสังคม การเมือง ฯลฯ การเปลี่ยนแปลงนี้เองทำให้ความหมายของการหล่อหลอมวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมรุนแรง นี้เป็นความหมายที่ยอมรับได้ สอดคล้องกันกับกระแสสังคม ซึ่งถือเป็นวาทกรรมกระแสหลัก (Hegemonic / Dominant Discourse) ซึ่งผู้รับสารส่วนใหญ่มีความรู้สะสมดั้งเดิม (Stock of Knowledge) เกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่นว่าเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อแห่งชีวิตเป็นวัยพายุบูแคมอยู่แล้ว จึงสามารถรับสารที่ส่งมาและเป็นไปในทิศทางเดียวกันได้ง่าย

2. Construction คือ การสร้างสรรภาษาขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุผลตามที่ต้องการและ แสดงให้เห็นว่าวาทกรรมเป็นเรื่องของการกระทำบางอย่างเพื่อหวังผลในทางปฏิบัติ หากพิจารณา วาทกรรมเรื่องเด็กพันธุ์ใหม่เติบโตมาจากวัฒนธรรม เพศเสรี ยาเสพติดแล้ว การสร้างสรรภาษามี ลักษณะดังนี้คือ

2.1 การแบ่งขั้วตรงข้าม (binary opposition) การใช้คำและภาษาที่มีความหมายตรงข้าม กันมาเป็นสื่อในการแบ่งแยกความเป็นเขาเป็นเรา และให้ความหมายเป็นลักษณะคู่ตรงข้ามกัน คือ ความหมายเชิงบวกและความหมายเชิงลบ ดังจะเห็นได้ตลอดช่วงของงานวิจัย เช่น

ความหมายเชิงบวกเมื่อกล่าวถึงอดีต	ความหมายเชิงลบเมื่อกล่าวถึงปัจจุบัน
สังคมประกิตทิ้งดงาม (หน้า 1)	สังคมสมัยใหม่ (หน้า 1)
วัฒนธรรมความรักเชื้ออาทร (หน้า 1)	วัฒนธรรมร้อนแรง (หน้า 1)
เด็กไทยในอดีต (หน้า 4)	เด็กไทยพันธุ์ใหม่ (หน้า 4)
คุณค่าทางจิตใจ (หน้า 3)	วัตถุนิยม (หน้า 2)
การรักษานวลตัวสงวนตัว การไม่ชิงสุกก่อนห่าม (หน้า 3)	การมีเพศสัมพันธ์อย่างดาษดื่นง่ายตาย (หน้า 3)
วัฒนธรรมไทย (หน้า 5)	วัฒนธรรมตะวันตก ญี่ปุ่น (หน้า 5)

2.2 มีลักษณะของการใช้ภาษาที่เป็นภาพเหมารวม (stereotypes) ระหว่างเด็กไทยในอดีตกับเด็กไทยรุ่นใหม่ก็คือ

เด็กไทยในอดีต ถูกเหมารวมพฤติกรรมว่าเกิดมาภายใต้สังคมที่หล่อหลอมเด็กในเชิงกำหนดคุณค่าเปี่ยมไปด้วยวัฒนธรรมความรักเอื้ออาทรและการเอาใจใส่จากครอบครัว โรงเรียน และชุมชน ฯลฯ ทำให้เติบโตมาเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ ดังเช่นข้อความต่อไปนี้

“สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมที่หล่อหลอมเด็กไทยในเชิงการกำหนดคุณค่า การเป็นผู้สืบทอดทางศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี การเติบโตขึ้นเพื่อการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ เด็กเป็นเสมือนดวงตาดวงใจของพ่อแม่ เป็นสมาชิกในชุมชนดุจเครือญาติลูกหลานที่คอยช่วยกันดูแลเอาใจใส่ปกป้องคุ้มครองกันอย่างเต็มที่ เด็กมีครูเป็นบิดามารดา คนที่สองที่อบรมดูแล สั่งสอนให้ความรู้อย่างเต็มที่ มีศีลธรรมการเป็นแบบอย่างที่ดีในความประพฤติ การวางตน และความเป็นกัลยาณมิตรอย่างเต็มเปี่ยม ศาสนาพุทธมีบทบาทสำคัญในการเป็นศูนย์กลางอบรมสั่งสอนด้านจิตใจให้เป็นคนดีมีศีลธรรมและการสืบทอดทางพระพุทธศาสนา องค์ประกอบและสิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้นได้หล่อเลี้ยงเด็กไทยในอดีตให้เป็นลักษณะประชาสังคม (Civic Society) ล้วนเปี่ยมไปด้วยวัฒนธรรมความรักเอื้ออาทร การดูแลเอาใจใส่ ธรรมชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ครอบครัว วัด โรงเรียน ชุมชน ที่เป็นกระบวนการทางสังคมประกิต (Socialization) ที่งดงาม เกิดคุณค่า สร้างคุณภาพ คุณลักษณะของเด็กไทยจนมีเอกลักษณ์ประจำชาติหลายประการไม่ว่าจะเป็นคนดีที่มีจิตใจอ่อนโยน ยิ้มง่ายเป็นมิตรมีน้ำใจ มีความเอื้อเฟื้อ รู้จักสัมมาคารวะ วางตนในที่เหมาะสม รู้จักพอในแนวคิดทางสายกลาง ดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ประมาทตน เคารพตนเองและผู้อื่น เป็นต้น” (หน้า 1)

เด็กไทยรุ่นใหม่ ที่เติบโตมาภายใต้การเปิดรับวัฒนธรรมตะวันตกระบบธุรกิจแบบบริโภคนิยม วัตถุนิยมที่ใช้เด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด ระบบการศึกษาที่เน้นรางวัลในรูปแบบของสิ่งตอบแทนพฤติกรรมและสภาพครอบครัวที่แตกแยกเป็น “เด็กพันธุ์ใหม่” เช่น

“การหลงใหลอย่างเสรี ขาดความรอบคอบ การเปิดประตูรับวัฒนธรรมตะวันตก การนำมามาตรฐาน ระบบการคิด การตีคุณค่าระบบเศรษฐกิจและวัฒนธรรมสมัยใหม่ การยึดครองระบบสื่อมวลชนด้วยแนวคิดธุรกิจบริโภคนิยม วัตถุนิยม แบบเบ็ดเสร็จด้วยการเน้นเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดที่มีอำนาจการซื้อแบบไม่ยับยั้งชั่งใจ ระบบการศึกษาที่เน้นความเป็นพฤติกรรมเพื่อสนองตอบรางวัลในรูปแบบของสิ่งตอบแทนพฤติกรรม ผลการเรียนที่พึงประสงค์ การให้สติเกอร์ ดาว คะแนน รางวัลของเล่นถูกปลุกฝังอย่างเอาเป็นเอาตาย” (หน้า 2)

“ครอบครัวระดับล่างที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ รายได้ต่ำล้วนมีการสร้างครอบครัวแบบ เคลื่อนย้ายมาพบกันในเมืองมากยิ่งขึ้น ด้วยความไม่พร้อมทั้งการศึกษา อายุที่เหมาะสม รายได้ที่พอเพียง การยอมรับจากครอบครัวทั้ง 2 ฝ่าย ระบบกฎหมาย จารีตประเพณีที่ ขาดการยึดเหนี่ยว ครอบครัวลักษณะนี้ล้วนสร้างขึ้นมาแบบง่าย ๆ มองความสัมพันธ์ทาง เพศเป็นหลักมากกว่าความรักความเข้าใจที่เป็นพื้นฐานสำคัญ ต้องการเพื่อมาชดเชย ความเหงาและเปราะบางแต่ก็ง่ายเพราะเกิดขึ้นจากความกดดันรอบข้าง มีสมาชิก ใหม่ด้วยความไม่พร้อมและไม่ตั้งใจ เกิดการหย่าร้างแยกย้ายกันไปหาสามี ภรรยาใหม่ วงจรชีวิตครอบครัวนี้ขยายตัวและเกิดขึ้นมาก ครอบครัวเกิดขึ้นอีกครั้งในสภาพลูกติดที่ เป็นส่วนเกิน มีความรุนแรง ปัญหาการทำร้ายร่างกาย ช่มชืดกระทำอนาจาร หลาย ครอบครัวชอบดื่มสุรา เล่นการพนัน” (หน้า 2)

2.3 ภาพที่ปรากฏออกมา (existence) จากงานวิจัยเรื่อง“เด็กพันธุ์ใหม่เติบโตมาจากวัตถุ นิยม เพศเสรี ยาเสพติด”

- ภาพของสังคมไทยในอดีตที่งดงาม ทรงคุณค่าทั้งทางศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี ที่ถูกเปลี่ยนแปลงโดยกระแสวัฒนธรรมตะวันตกระบบเศรษฐกิจและวัฒนธรรมสมัยใหม่ ระบบ ธุรกิจบริโภคนิยม วัตถุนิยม ในยุคการค้าเสรีโดยมีเป้าหมายการตลาดอยู่ที่เยาวชน ซึ่งเข้ามาเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ตลอดจนการอบรมเลี้ยงดู กลายเป็นสังคมใหม่ สังคมยุคโลกาภิวัตน์

- เกิดภาพของครอบครัวที่เคร่งเครียดกับการดำเนินชีวิต เด็กที่เกิดจากระบบการศึกษา ที่เอาเป็นเอาตาย และผลจากครอบครัวและสังคมหันหาเพื่อนเป็นคำตอบ เช่น

“สิ่งแวดล้อมที่เสี่ยงและอันตรายรอบข้าง เด็ก ๆ มีวัฒนธรรมวัตถุนิยมที่ได้รับปรนเปรอเพื่อ แลกกับเวลาที่มีพ่อแม่มีให้น้อยลงไปตามราคาสิ่งของที่ซื้อได้” (หน้า 2)

- เกิดภาพตัวแทนของเด็กวัยรุ่นซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำ เด็กชายหญิงระดับมัธยมต้น มั่วสุม แต่งกายตามวัฒนธรรมญี่ปุ่น ตะวันตก ออกเที่ยวกลางคืนตามสถานบันเทิง นิยมขายบริการทาง เพศแฝงไปกับการเที่ยว มีสังคมปาร์ตี้ ยาอี ยาบ้า ผสมกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างเสรี เช่น

“เด็กชายหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีเพศสัมพันธ์กันเอง เรียนรู้เพศศึกษาจากสื่อ ลามก อินเทอร์เน็ต และการดูญี่ปุ่น เด็กมั่วสุมใจแตก แต่งกายวัฒนธรรมญี่ปุ่น ตะวัน ตก ย้อมผมสีต่าง ๆ รองเท้าสันตึก ใส่เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอกโชว์หน้าท้อง เจาะหู เจาะลิ้น” (หน้า 4)

"มีความคิดแบบเสรี ปล่อยเนื้อปล่อยตัว ร่างกายเป็นของตนเอง มองสิทธิความเท่าเทียมกันทางเพศในเชิงการสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เที่ยวกลางคืน เพศสัมพันธ์ ยาเสพติด ทุกเพศเสมอกันหมด" (หน้า 6)

2.4 ภาพที่ไม่ปรากฏออกมาในผลงานวิจัย (absence) การนำเสนองานวิจัยชิ้นนี้ได้มีการระบุวิธีวิจัยแต่ไม่ชัดเจนและเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล มีลักษณะของการใช้คำที่มีลักษณะตัดสินเชิงตำหนิปรากฏอยู่ด้วย เช่น *รอยยิ้มความสุขไม่เป็น* (หน้า 4), *ไม่อดทนความทุกข์* (หน้า 4), *ไม่มีรากวัฒนธรรมไทย* (หน้า 5) ฯลฯ อันเป็นการตอกย้ำภาพปัญหาวิจัยรุ่นตามที่ตั้งคมรับรู้มา ในขณะที่ภาพอีกด้านหนึ่งกลับไม่ได้รับการกล่าวถึงได้แก่

- ภาพของผู้กระทำ เช่น บุคคลที่นิยมซื้อบริการทางเพศของวัยรุ่น ภาพผู้ที่ถูกหรือชักนำเด็กเข้าวงการค้ายาเสพติด
  - ภาพความเป็นจริงในสังคมที่ทุกสังคมต้องมีคนดีและคนไม่ดี เด็กดีและเด็กไม่ดี
  - ภาพการสะท้อนความคิดเห็นจากเด็กซึ่งเป็นมุมของเด็กวัยเดียวกัน เป็นต้น
- อย่างไรก็ตาม สามารถสรุปได้ว่าลักษณะการสร้างภาษาดังที่วิเคราะห์มาข้างต้น มุ่งให้เกิดผลทั้งกระบวนการคิดและกระบวนการทางสังคมเพื่อหวังผลในทางปฏิบัติว่า

ในทางตรง เพื่อเป็นข้อมูลให้คณะกรรมการสิทธิการของวุฒิสภาได้นำเข้าไปสู่กระบวนการตรวจสอบและใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับเด็กและการศึกษา ในขณะเดียวกัน นักวิจัยยังต้องการก่อให้เกิดผลของกระบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม ดังข้อความตอนหนึ่งจากบทสัมภาษณ์ว่า "โดยนัยยะของผลงานวิจัยของผมทำเสร็จแล้วต้องมีเรื่องทั้งกระบวนการคิดและกระบวนการทางสังคม เพราะฉะนั้น นี่เป็นบทบาทของนักวิชาการมหาวิทยาลัย" (สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2545)

ในทางอ้อม ก่อให้เกิดความวิตกกังวลในกลุ่มผู้ปกครองและสังคมเพื่อให้ตระหนักและให้ความสนใจกับปัญหา ทั้งยังอาจก่อให้เกิดเป็นกระแสสังคมผลักดันให้เกิดการจัดระเบียบสังคมหรือมีการวางนโยบายด้านเด็กได้ถูกต้องครอบคลุมมากขึ้น

3. Variation คือ วิธีการใช้ภาษาที่จะนำไปประนุว่าวาทกรรมทำหน้าที่อะไรโดยศึกษาจากการผลิตวาทกรรม เพื่อตอบคำถามว่าใครเป็นผู้ผลิต ใครเป็นผู้นำเสนอหรือเป็นช่องทางการนำเสนอ ซึ่งผลการวิเคราะห์ สรุปได้ดังนี้

ผู้ผลิตวาทกรรม

สถานภาพทางสังคมของ สมพงษ์ จิตระดับ

- ความเป็นนักวิชาการด้านการศึกษา - ได้รับการยอมรับจากสังคม มีความชอบธรรมในการนำเสนอข้อมูลทางวิชาการโดยเฉพาะด้านการศึกษา

สมพงษ์มีการเลื่อนขั้นผ่านระบบการศึกษามาเป็นนักวิชาการ เป็นชนชั้นของผู้มีอำนาจในการถ่ายทอดอุดมการณ์ ค่านิยมให้แก่คนอื่น ๆ ในสังคม รวมทั้งสื่อมวลชน

- เป็นเอ็นจีโอด้านเด็ก- มีความชอบธรรมที่จะทำงานวิจัยทางด้านที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน สัมผัสกับปัญหาเด็กและมีประสบการณ์ที่มาสืบสวนงานวิจัย

จากการที่ภูมิลำเนาเป็นเด็กต่างจังหวัดเคยเป็นแรงงานเด็กด้อยโอกาสมีฐานะขัดสนได้เห็นครอบครัวที่มีลักษณะเป็นครอบครัวขยาย เห็นความผูกพันของคนต่างรุ่น การที่ได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์หลายท่านในการสนับสนุนด้านการศึกษา ทำให้เขาได้เลื่อนฐานะมาเป็นชนชั้นกลางที่มีการศึกษาและเป็นนักวิชาการ เขาจึงพยายามที่จะยกฐานะเด็กด้อยโอกาสด้วยการนำเด็กเข้าสู่ระบบการศึกษา ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่ตรงด้วยการให้คุณค่าใหม่แก่ความหมายของชนชั้นผ่านคุณวุฒิทางการศึกษาและก่อให้เกิดความเห็นอกเห็นใจในหมู่คนยากจนด้วยกัน เกิดความหวังที่ต้องการเห็นเด็กที่เคยร่วมในสถานะเดียวกันได้รับการบรรเทาปัญหาความเดือดร้อน

- ทำงานด้านสื่อ - มีความชอบธรรมในการผลิตและเผยแพร่และสื่อสารกับคนในสังคม มีประสบการณ์เป็นที่รู้จักในแวดวงสื่อมวลชน

จากประสบการณ์ของการเข้าร่วมขบวนการต่อสู้ของนักศึกษาในยุค 14 ตุลา ได้มีส่วนหล่อหลอมอุดมการณ์ของสมพงษ์ที่มีต่อบทบาทและการมีส่วนร่วมทางพลังของวัยรุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสังคม สิ่งเหล่านี้อาจเป็นการปลูกฝังแนวคิดของการทำงานเพื่อสังคมของสมพงษ์โดยมุ่งหวังที่จะสื่อสารได้กับสังคมในวงกว้าง

- เป็นที่ปรึกษาของรัฐสภา - ได้รับอำนาจและความน่าเชื่อถือที่จะแสดงความคิดเห็นในเชิงนโยบาย

ช่องทางการนำเสนอ

- สื่อมวลชนโดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์- มีบทบาทหน้าที่ในการเผยแพร่ข่าวสารสู่สังคม

เมื่อพิจารณาถึงบทบาทหน้าที่ ตำแหน่ง รวมถึงประสบการณ์การทำงานของผู้ผลิตวาทกรรม คือ รศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับแล้ว จะเห็นว่าส่งเสริมและสนับสนุนให้วาทกรรมที่ถูกผลิตขึ้นสามารถกำหนดและสร้างความหมายได้ เนื่องจากวาทกรรมนี้ได้ถูกผลิตขึ้นจากผู้มีอำนาจซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากสังคมว่าเป็นผู้ที่ มีบทบาทในการดูแลและจัดการปัญหาอันอาจเกิดขึ้นกับ

เด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา กล่าวได้ว่าเป็นบริบท (Context) ที่สร้างความน่าเชื่อถือมอบอำนาจหรือความชอบธรรมในการกล่าวถึงและได้รับการยอมรับ

ทั้งนี้สอดคล้องกับทัศนะของฟูโกต์ (Foucault) ที่ให้ความหมายของผู้ผลิตวาทกรรมว่าเป็นเพียงร่างทรงหรือผู้ที่กระทำตาม ตอกย้ำ ผลิตซ้ำ กฎเกณฑ์ที่มีอยู่แล้ว และสามารถสื่อสารกับคนในสังคมได้อย่างต่อเนื่อง ในการวิเคราะห์วาทกรรมเราไม่ได้ให้ความสนใจความเป็นจริงหรือเท็จ แต่เราให้ความสนใจในฐานะที่วาทกรรมเป็นกฎเกณฑ์ชุดหนึ่งที่เป็นตัวสถาปนาเรื่องจริงในสังคม²

วาทกรรมที่ผลิตขึ้นโดย สมพงษ์ จิตระดับ ในฐานะนักวิชาการด้านการศึกษาและที่ปรึกษาในรัฐสภา ทำให้วาทกรรมชุดนี้มีอำนาจโดยชอบธรรมในการออกมากำหนดและสร้างความหมายให้คนในสังคมเข้าใจ เกี่ยวกับสาเหตุและสภาพการณ์ของปัญหาวัยรุ่นสอดคล้องกับแนวความคิดเดิมของสังคมที่มองวัยรุ่นว่าเป็นวัยแห่งการก่อปัญหาโดยเฉพาะปัญหาเรื่องเพศ

4. Function คือการพิจารณาว่าวาทกรรมนั้น ๆ ทำหน้าที่อธิบายเหตุการณ์ให้คนในสังคมรับรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เช่น ความพยายามหาเหตุผลเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือหรือเสนอผลต่อเรื่องที่อาจจะเกิดขึ้นต่อไปเป็นการพิจารณาว่าสิ่งนั้นมีบทบาทอย่างไรในสังคม วาทกรรมของ รศ.ดร. สมพงษ์ จิตระดับ "เรื่องเด็กพันธุ์ใหม่ เติบโตมาจาก วัตถุนิยม เพศเสรี ยาเสพติด" ตอกย้ำความเชื่อหรือตรรกะของการอธิบายสาเหตุของปัญหาวัยรุ่นดังนี้

"การปล่อยเสรีทางทุนนิยมสมัยใหม่ วัฒนธรรมตะวันตก ญี่ปุ่นเข้าครอบงำค่านิยมเด็กไทยจำนวนไม่น้อย ระบบการศึกษาที่ละเลยคุณค่าของตัวเอง เพศศึกษาที่ล้ำสมัย การอนุญาตเปิดสถานบริการต่าง ๆ อย่างง่ายดาย การบังคับกฎหมายที่หย่อนยาน ส่วยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ครอบครัวยุคใหม่ที่เลี้ยงดูลูกด้วยวัตถุหรือความรุนแรง องค์ประกอบเหล่านี้กลายเป็นเหมือนสาเหตุ ผลทางตรงและทางอ้อมที่ยั่วยุผลักดันให้เกิดขึ้น ปล่อยให้ปล่อยปละละเลย ขาดการเอาใจใส่ เลือกลงปฏิบัติจนเด็กเหล่านี้ จะเติบโตขึ้นอย่างน่าเป็นห่วง เด็กไทยจะต้องด้อยคุณภาพทางสติปัญญา สุขภาพอ่อนแอ กร้านชีวิต ไม่ชอบทำงานหนัก สับสนแยกแยะจัดการกับชีวิตตนเองไม่ได้ จำนวนไม่น้อยอาจค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นยูวอาชญากรขนาดใหญ่ดำเนินชีวิตผิดกฎหมาย จนสุดท้าย อาจจบชีวิตด้วยโรคร้าย ถูกจับกุม ชังคุกสิ้นอิสรภาพถูกตามล่าและกลายเป็นบุคคลอันตรายของทุกคนในสังคมไทยในที่สุด"(หน้า 7)

² Michel Foucault, 1926-1984 อ้างถึงในไชยรัตน์ เจริญสินโอฟาร, วาทกรรมการพัฒนา. (กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาตำรามหาวิทยาลัยเกริก, 2540)

เมื่อพิจารณาถึงเนื้อหาและบริบททางการสื่อสารแล้วพบว่าวาทกรรมนี้ทำหน้าที่ในการตอกย้ำอันตรายหรือผลลัพธ์ที่อันอาจเกิดขึ้นได้ซึ่งทำให้เรามองภาพความสัมพันธ์ของผลกระทบหากเราปล่อยให้ระบบทุนนิยมและวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาครอบงำ ครอบงำที่เรายังมีสถาบันของรัฐและสถาบันครอบครัวที่อ่อนแอเช่นนี้

สมพงษ์ชี้ให้เห็นว่าการหลังไหลของวัฒนธรรมตะวันตก ญี่ปุ่น และระบบทุนนิยมเสรี ระบบการศึกษาที่ละเลยและการหย่อนยานในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ รวมถึงการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่เป็นด้านวัตถุและใช้ความรุนแรง อาจส่งผลให้เด็กที่โตขึ้นมาสืบสาน ดำเนินชีวิตในทางที่ผิด จนกลายเป็นอาชญากรและหมดอนาคต

การชี้ให้เห็นถึงปัญหาของสังคม ประกอบกับกระแสความเคลื่อนไหวทางสังคมการจัดประชุมสัมมนาเชิงวิชาการเพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้ อาจเป็นการยอมรับสาเหตุของพฤติกรรมดังที่ปรากฏในงานวิจัย

จากบทวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าวาทกรรมเรื่องนี้ของสมพงษ์ จิตระดับ เน้นประเด็นเกี่ยวกับสาเหตุของพฤติกรรมวัยรุ่นในเชิงลบเป็นผลมาจาก ความล้มเหลวของระบบการศึกษา การอบรมเลี้ยงดูและการเปิดรับวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้วัยรุ่นมีความเสรีไร้ขอบเขตสัมพันธ์ วัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมบริโภคนิยม และเน้นประเด็นของพฤติกรรมวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม และวัฒนธรรมไทย

นักวิจัยชาย 2 สมประสงค์ พระสุจันท์ทิพย์

ประวัติโดยย่อ

สมประสงค์ พระสุจันท์ทิพย์ เป็นชาวจังหวัดอุบลราชธานี เขาเป็นลูกคนที่ 4 ในจำนวนพี่น้อง 5 คน และเป็นลูกชาย 1 ในจำนวนลูกชาย 2 คนของครอบครัว ที่บ้านของเขาทำกิจการป้อน้ำมันและปล่อยเงินกู้ไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งก็จัดว่าเป็นครอบครัวที่มีฐานะดีในจังหวัด ครั้งหนึ่งเมื่อเขากำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.3 คุณครูสั่งให้ทำงานส่งเพื่อคัดเลือกเด็กที่มีพรสวรรค์เข้าโครงการจีเนียสโปรแกรม เขาให้พี่ชายเขียนรูปให้ ผลคือเขาเป็นนักเรียนคนเดียวที่ถูกคัดเลือก ก่อนนั้นเขาไม่เคยรักงานศิลปะมาก่อน แต่จากการที่ถูกฝึกให้ทำงานศิลปะทุกเย็นหลังเลิกเรียนเป็นเวลา 3 ปีเต็ม ทำให้รู้สึกชอบและรักงานศิลปะไปโดยปริยาย เขาพัฒนางานชิ้นจนได้รับรางวัลจากการประกวดทั้งในประเทศญี่ปุ่น สเปน อิตาลี ฯลฯ

ปรัชญาความคิดเชิงศิลปะได้ถูกปลูกฝังลงไปในตัวของสมประสงค์ การที่รูปแบบการดำเนินชีวิตของเขาอยู่ในครอบครัวที่มีคุณแม่เป็นครู ความเป็นคนชอบเรียนรู้จึงถูกถ่ายทอดมาทาง

สายเลือด ทำให้เขาแตกต่างจากเด็กคนอื่น คือเมื่อมีเวลาว่างก็เก็บรวบรวมข้อมูลหาข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง แม่ของเขาสอนให้ดูตัวอย่าง Style ของคนอเมริกันคือ คนอเมริกันอายุ 17 ปี ควรทำอะไรสักอย่างที่เป็นตัวของตัวเอง หาเส้นทางบางอย่างเจอหรือสามารถเลี้ยงดูตนเองได้ ทำให้เขาตัดสินใจทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย ชีวิตในวัยรุ่นจึงหนีไปทางหารายได้ ไม่ค่อยได้เที่ยว เขาเคยเป็นนักกีฬาเยาวชนโค้กคัพเขตภาคอีสาน ด้วยแนวคิดที่ว่า "ทำอะไรต้องทำดีที่สุด"

แล้วชีวิตก็มาถึงจุดเปลี่ยน ครอบครัวแตกแยก สัมพันธภาพที่ไม่ค่อยดีระหว่างคุณพ่อคุณแม่ของเขาดำเนินมาถึงจุดที่ต้องหย่าร้าง สมบัติต่าง ๆ ในครอบครัวเป็นของคุณแม่จะด้วยเหตุผลใดก็ตามทำให้คุณแม่ไม่ค่อยยอมหย่า แต่ในเมื่อสถานการณ์การใช้ชีวิตคู่ไปด้วยกันไม่ได้สมบัติต่าง ๆ จึงถูกยกให้พ่อโดยผู้เป็นแม่เลือกลูก 5 คน และแยกตัวออกมา ย้ายเข้ากรุงเทพฯ สิ่งที่เขาค้นพบคือ "ผู้หญิง 1 คน เลือกลูก 5 คน ได้แสดงถึงความรับผิดชอบอย่างสูงในขณะที่ผู้ชาย 1 คน เวลาประกอบครอบครัวไปไม่ได้ก็จะเลือกเอาสิ่งที่สบายที่สุดไป" สิ่งนี้ปรับความคิดของเขา ทำให้เขามองว่า "ทำอย่างไรจึงจะสามารถดูแลครอบครัวหรือว่ารับผิดชอบต่อคนที่อยู่ด้วยกันได้" กอปรกับความสูญเสียที่ชายไปยิ่งทำให้เขาต้องรับภาระหนักขึ้นสิ่งที่วนเวียนอยู่ในความคิดของเขา คือ "เราจะทำงานอย่างไร ทำเงินอย่างไร รับผิดชอบต่ออะไรบ้าง"

สมประสงค์กล่าวถึงชีวิตวัยรุ่นขณะที่เขาอาศัยอยู่ต่างจังหวัดว่าในขณะที่เพื่อนในห้องชั้น ม.3 - ม.4 บางคนก็ท้องระหว่างเรียน ใส่เสื้อหนาวมาเรียนตลอด แต่ในต่างจังหวัดมันแคบชนิดเดียว ที่เที่ยวกลางคืนก็ไม่มากมีแค่ 4-5 แห่ง ซึ่งเขารู้จักเจ้าของเกือบหมด สมประสงค์มีเพื่อนเป็นเจ้าของดิสโก้เทค เจ้าของลานสเก็ต ใครเป็นใครคุยกันสอบถามกันสักพักก็รู้หมด เพราะสภาพของแหล่งมั่วซุ่ม เช่น โรงหนังยังไม่พัฒนา สื่อมวลชนก็ยังไม่นำเสนอภาพชักนำทางเพศเท่าปัจจุบันเขาจะคลุกคลีและรู้ข้อมูลมากพอสมควร เขารู้ว่าวัยรุ่นคนอื่นเป็นอย่างไร เรื่องการเสียตัว มีเด็กขายตัว และปัญหาทางเพศของวัยรุ่น เหล่านี้คือข้อมูลที่ถูบบันทึกไว้ในความทรงจำและประสบการณ์การรับรู้ของเขา

สมประสงค์ย้ายเข้ามากรุงเทพฯ และเข้าเรียนชั้น ม.6 ที่โรงเรียนวัดธาตุทอง ขณะที่ได้เงินออกสมัครงานตามแหล่งต่าง ๆ ทุกแหล่งที่ประกาศ สมประสงค์เริ่มงานแรกที่โรงเรียนสอนภาษามิงานรายการทีวีและวิทยุ ในขณะที่ทำงานด้านอาร์ตเวิร์กไปพร้อม ๆ กัน เขาอนน้อยทำงานหนัก แต่เขาสามารถชนะรางวัลประกวดภาพ ประกวดโมเดลโครงการแผ่นดินธรรมแผ่นดินทองและอื่น ๆ หลังจากจบชั้นมัธยมเขาตัดสินใจเรียนต่อในคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขาได้รับความเอื้อเฟื้อเรื่องการเงินทั้งค่าสมัครและค่าลงทะเบียนจากอาจารย์ที่สอนชั้นมัธยม ชีวิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 เขาเป็นลูกจ้างอิสระทำงานให้กับ EMI ซึ่งชื่อเวลาของสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 มาทำมิวสิกวิดีโอ เขาทำหน้าที่เป็นคนช่วยเลือกเพลงตัดต่อหนึ่งออกมาเป็นรายการ เมื่อขึ้นชั้นปีที่ 2 สมประสงค์ได้รับรางวัลการเตรียมแผนงานนำเสนอยอดเยี่ยม จากการประกวดแผนงานโฆษณา

โดยบริษัทมีเดียไฟท์ฯ เมื่อเป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 ได้รับรางวัลเหรียญทองชนะเลิศการประกวดแผนงานประชาสัมพันธ์ โดยบริษัทไทยสมุทรพาณิชย์ประกันภัยฯ และรองชนะเลิศการประกวดแคมเปญต่อต้านภัยเอดส์จากกระทรวงสาธารณสุขมีส่วนช่วยงานรณรงค์ประชาสัมพันธ์โครงการอีสานเขียว ให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเมื่อครั้งที่เรียนชั้นปีที่ 4 ได้รับรางวัลด้วยพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในการประกวดแผนการตลาดยอดเยี่ยมของสมาคมการตลาดแห่งประเทศไทย และผ่านการคัดเลือกเข้าอบรมโครงการ BAD CREATIVE WORKSHOP สอบผ่านการคัดเลือกร่วมการอบรมของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยใน “โครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์” ซึ่งทำให้เขามีการจัดระบบความคิดแบบองค์รวมเขากล่าวว่าเขา “จะแตกต่างจากคนอื่นก็คือเราสามารถคุยตั้งแต่ 1-10 ได้เลยคนบางคนวิจัยก็คือวิจัย การตลาดก็คือการตลาด แต่เราก็คือ 1-10 จบได้เลยเป็นอะไรที่เลือกได้มากพอสมควร”

สมประสงค์กล่าวถึงชีวิตในช่วงวัยรุ่นขณะที่เขาอาศัยอยู่ต่าง ระหว่างเรียนช่วงปี 2-3 เขาทำงานอยู่กับบริษัทอินเตอร์ฟาร์อีสท์ฯ (มหาชน) ซึ่งเป็นเอเยนซีระดับแนวหน้าทำหน้าที่สร้างกลยุทธ์ทำการตลาดเชิงรุกให้กับตัวสินค้า และทำงานออกแบบให้กับหนังสือไฟกลางคืนช่วงหนึ่ง ต่อจากนั้นก็ไปทำงานให้กับบริษัทเฟรนคอมเอเชียฯ ซึ่งเป็นบริษัทประชาสัมพันธ์ของฝรั่งเศส ระหว่างนั้นสมประสงค์ก็ได้เรียนวิชาการตลาดเพิ่มเติม เรียนเรื่องการประชาสัมพันธ์จากโรงเรียนการประชาสัมพันธ์ของกรมประชาสัมพันธ์เพิ่มเติม เพราะเขาเห็นว่าเป็นจุดบอดของคนเรียนอาร์ตก่อนที่จะจบการศึกษาจากสถาบันต้องทำงานซีเนียร์ โปรเจกต์ ส่งอาจารย์ สมประสงค์กู้เงินอาจารย์ 70,000 บาท เพื่อทำงานส่ง เขาเลือกเรียนทางด้านกราฟฟิคดีไซน์และโฆษณา เขาคิดว่าครีเอทีฟคือการสร้างสรรค์ที่ไม่มีกฎเกณฑ์ การตลาดก็สามารถทำครีเอทีฟได้ ประชาสัมพันธ์ก็สามารถทำครีเอทีฟได้ ทุกระบบการบริหารทั้งหมดสามารถทำครีเอทีฟได้ หลังจากจบการศึกษาเขาวางแผนทางชีวิตอีกครั้ง เขาทำงานกับบริษัททริมบี คอมมูนิเคชั่น จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ทำงานด้านกราฟฟิคดีไซน์ เขาจับงานสร้างเอกลักษณ์ให้กับโรงแรมต่าง ๆ มากมาย อาทิ กลุ่มแอดคอร์ด กลุ่มอมารี กลุ่มฮิลตัน เป็นต้น แต่เขาคิดว่าเขายังไม่ได้แสดงความสามารถอย่างเพียงพอ เขาจึงออกจากงานประจำเหล่านี้ทั้งหมด

สมประสงค์และเพื่อนของเขาที่คบหาและเคยร่วมงานกันตั้งแต่สมัยเรียนมหาวิทยาลัยต่างตกลงกันและวางแนวทางชีวิตเอาไว้ว่าจะต้องกลับมาทำงานร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง หลังจากฝึกฝนฝีมือจนแกร่งกล้าตามความถนัดของแต่ละคน โครงการคอนโดมิเนียม 4 ทาวเวอร์ ที่จังหวัดพิษณุโลกจึงเกิดขึ้นโดยมีเขาและเพื่อน 2 คนเท่านั้นที่เป็นคนทำตั้งแต่วางคอนเซ็ปต์ ออกแบบอาคาร ตกแต่งภายใน งานบริการ การตลาด กระบวนการโฆษณา ฯลฯ ต่อจากนั้นก็มาทำโครงการหมู่บ้านที่ จ. ขอนแก่น ตลอดระยะเวลา 3 ปี ทำให้เขาพบว่างานอสังหาริมทรัพย์เป็นงานที่น่าเบื่อ เป็นงานสูตร คนที่ไม่เคยทำอาจจะยุ่งยากหลายขั้นตอน แต่จริง ๆ ไม่มีอะไรเลย และเขาเริ่ม

มองเห็นปัญหาว่าเงินลงทุนเป็นลักษณะเงินจม เลยต้องเปลี่ยนมาทำงานอะไรที่ทำเงินได้เร็วขึ้น" เขาเปิดบริษัทตกแต่งภายในและรับเป็นที่ปรึกษาโครงการที่กรุงเทพฯ หลังจากที่เขาหันหลังให้ธุรกิจภูธร ธุรกิจที่นี้ไปได้ดี มีเงินทุนหมุนเวียนอย่างต่อเนื่อง และแล้วเขาก็กระโจนเข้าสู่การเป็นผู้นำเข้าเครื่องตีพิมพ์ อีกด้านหนึ่งของชีวิตเขาอุทิศเวลาส่วนตัวด้วยการเป็นอาจารย์พิเศษสอนนักศึกษา ตั้งแต่เพิ่งเรียนจบมาใหม่ ๆ ส่วนหนึ่งเพราะการเป็นหนี้บุญคุณคุณคณาจารย์ และอีกส่วนหนึ่งเขาคิดเสมอว่า คนทำงาน หากมีเวลาว่างและไปสอนคนอื่น เป็นสิ่งที่น่าสนุก เหมือนกับเป็นการระบาย ได้ถ่ายทอดประสบการณ์ และสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือเขาต้องการเห็นเด็กที่จบออกมามีคุณภาพเป็นทรัพยากรที่ดีของสังคม สำหรับงานที่ทำขณะนี้คืองานที่ปรึกษาทางธุรกิจให้แก่หลายบริษัท

จุดที่ทำให้สมประสงค์มีลักษณะของการคิดเชิงระบบมากขึ้นมาจากการเป็นที่ปรึกษาทางด้านการตลาดและการอบรมจากโรงเรียนด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์ สมประสงค์มองทุกอย่างเป็นกระบวนการเพื่อทำให้เห็นภาพทางธุรกิจได้

สมประสงค์ให้สัมภาษณ์ว่าเมื่อถึงเวลานี้เขาได้เป็นอาจารย์สอนพิเศษเกือบจะครบทุกสาขา และสถาบันการศึกษา เขาสอนที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสอน graphic design เรื่อง identity corporation ที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี สอนการตลาด ที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ สอนการประชาสัมพันธ์ ส่วนมหาวิทยาลัยรังสิตก็สอนนิเทศศาสตร์ด้านการโฆษณา ที่หอการค้าก็ทำเป็น Young Genius Programme และที่ราชภัฏสวนสุนันทาสอนการตลาดทำเป็นกรณีศึกษา

จุดเริ่มต้นของการทำงานด้านสังคมก็คือ ครั้งที่เกิดคดียุทธมกาย(ปี พ.ศ. 2542) จากกรณีที่ได้ไปรู้จักนักวิชาการท่านหนึ่งเป็นคณะกรรมการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งในกรณีของยุทธมกายเป็นกรณีที่เขาให้ความสนใจตั้งแต่ตอนแรก ตั้งแต่รุ่นคุณอำนวย สุวรรณศิริ ต้องมานั่งดูหลักฐานเปิดงานวิจัยดูข้อมูลติดตามข้อมูล เรียกหน่วยงานทั้งหมดมานั่งคุยกันว่าทำอะไร เรื่องนี้จึงจะได้กับการตรวจสอบอย่างถูกต้อง คือกระบวนการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จะมีวิธีเฉพาะที่แตกต่างกันเช่น วิถีทางกรรมวิธีการ วิธีการทางชั้นศาลและกฎหมาย แต่สิ่งหนึ่งที่หน่วยงานของรัฐบาลก็คือนักวิจัยหรือคนที่เข้าใจภาพรวมทางธุรกิจทั้งหมด เขาก็เลยเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานชุดนั้นเป็นชุดทำงานเฉพาะกิจ สมประสงค์ทำการตรวจสอบวัดยุทธมกาย เขาต้องถอนตัวออกมาจากบริษัทที่ทำเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์เพราะเป็นภาพที่ขัดกันอย่างมาก สมประสงค์ให้สัมภาษณ์ว่าการเข้ามาช่วยงานในด้านกรรมวิธีการมีรัฐสภาค้ำหลังในแง่ของผลงาน ก็เป็นผลงานที่น่าสนใจ สมประสงค์ใช้เวลา 2 ปีกับ กรณียุทธมกายจนสามารถส่งข้อมูลขึ้นศาลได้สำเร็จ หลังจากนั้นกรณีกรรมวิธีการได้เปลี่ยนชุดไป ระหว่างเปลี่ยนชุดก็มีคดีอื่นตามมาเช่น ในเรื่องของคดีค้า

โบราณวัตถุข้ามชาติและคดีที่มีผลต่อความมั่นคงของประเทศ แต่เรื่องพวกนี้ต้องมีเวลาและ จังหวะในการนำเสนอ

ส่วนความสนใจในด้านเด็กนี้สมประสงค์กล่าวว่าเคยทำมาตั้งแต่สมัยที่เป็นที่ปรึกษาทาง ธุรกิจซึ่งเขาเป็นอาจารย์สอนหนังสืออยู่ด้วย เมื่อเดินทางแทบทุกภาคไปติดต่อธุรกิจเขาพบว่านัก ธุรกิจ นักการเมือง ข้าราชการ มีระบบเลี้ยงดูปู่เสื่อโดยเรียกเด็กเข้ามารับรอง ในฐานะที่เป็น อาจารย์เขาไม่อยากจะให้เกิดภาพแบบนี้ เขามองว่าเป็นแง่มุมหนึ่งที่น่าสนใจจึงพยายามเก็บข้อมูล ไปเรื่อย ๆ ว่าที่ไหนเป็นอย่างไร จนกระทั่งมีอยู่วันหนึ่งในปี (2543) เขามีโอกาสคุยกับเจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐประเด็นเรื่องการฟอกเงินเนื่องจากธุรกิจฟอกเงินในประเทศไทยมีการทำเงิน นอกกระบบ เงินจากจีน ได้หัววัน ฮ่องกง มาฟอกในประเทศไทย ซึ่งขณะนั้นนักการเมืองมีกระบวน การฟอกเงินมากเขากล่าวว่า “กระบวนกรฟอกเงินเกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศซึ่งเราก็มี การเรียกข้อมูลสถานบริการต่าง ๆ ที่มีในกรุงเทพทั้งหมดมา” รวมทั้งในต่างจังหวัด สมประสงค์ให้ ความเห็นว่าเมืองศึกรใหญ่มีสายพัวพันมีส่วนเยอะมาก เขามองประเด็นว่าทำอย่างไรจะป้องกันการ เอาเงินเข้ามาฟอกในตลาดค้าบริการทางเพศได้ ประเด็นคือ ถ้ามีสถานบริการทางเพศมาก วัตถุประสงค์ที่จะป้อนเข้าไปนั้นก็คือเด็ก ยิ่งผลจากช่วงปี 2538 ที่ฟองสบู่แตก ประชาชนหรือเด็กนักเรียน ไม่มีเงิน ไม่มีค่าใช้จ่าย ฐานะรายได้ไม่ค่อยดี ตั้งแต่ฟองสบู่แตกทำให้คนอยากจะทำตัวมากขึ้นเข้าสู่วงจรมากขึ้น เขาเห็นว่าการเข้าไปตรวจสอบกระบวนกรฟอกเงินขององค์กรอาชญากรรม ต่าง ๆ นั้นต้องเริ่มด้วยการตีประเด็นให้เกิดแนวร่วมทางสังคมก่อน ก็คือการวางกลยุทธ์ก่อน สม ประสงค์ให้ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ถ้าเราตีประเด็นไปในเรื่องเด็กชายตัว การมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันเหมาะสม จะทำให้เกิดฐานเสียงของพ่อแม่ ครูหรือบุคคลในสังคมในระดับผู้ใหญ่” เขาเริ่มจัด ลำดับการนำเสนอข่าวโดยเห็นว่า ถ้าจะแก้ปัญหาจริง ๆ จะต้องไม่ให้เป็นอย่างแต่จะต้องเสนอออกมา ในเชิงสารคดี มีเรื่องของการเคลื่อนไหว โดยวางแผนร่วมกันให้หน่วยข่าวต่าง ๆ เข้ามาเสนอข้อมูล ต้องไม่ขาดข้อมูล ต้องเล่าได้ทั้งปีไม่ซ้ำ เป็นเรื่องที่ยาก เขาเล่าว่าขนาดเจ้าหน้าที่หน่วยข่าว ของรัฐเองยังยืนยันว่ามันแก้ไม่ได้เพราะ อิทธิพลระบบส่วยใหญ่มหึมาระหว่างผู้ประกอบการกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหาร การที่จะถอนรากถอนโคนใครเป็นเรื่องยากมันพัวพันกันไปหมด

สมประสงค์จึงอาสาเข้าดำเนินกลยุทธ์เองเขาเห็นว่าถ้าทำธรรมกายสะเทือนได้ เรื่องนี้คง ไม่ยาก ข่าวแรกที่ปล่อยออกมาจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันเรื่องเด็ก ม.2 ชายตัว ครูชายตรง ก็คือจุดแรกที่เริ่มพูดออกมาซึ่งเขาตั้งใจว่าต้องไม่ใช่ข่าวสั้น ต้องประมาณ 1 หน้าหรือ 1 หน้าขึ้นไป เป็นสื่อบอกมาจนขึ้นหน้าปกผู้จัดการรายสัปดาห์ จาก 1 หน้าเป็น 3 หน้าเต็ม กระแสสังคมแรง จนกระทั่งใครต่อใครก็อยากจะขยายผลต่อสื่อบอกอันนี้ เขากล่าวว่า “จนเอาบทความไปใช้บ้าง เอา ชื่อผมไปใช้บ้าง เอาบทความไปตัดต่อบ้าง ไปสื่อเองบ้าง จนกระทั่งไทยรัฐกระโดดเข้ามา” เขาวางแผนจะขยายผลจากหนังสือพิมพ์ ไปวิทยุ แล้วต้องขยายไป TV ก็พอดีมีหนังสือ GM มาสัมภาษณ์

และนักข่าวของ NATION CHANNEL กับรายการเจาะใจก็อยากทำเรื่องนี้ เลยวางแผนว่าให้ NATION เสนออย่างนี้ เจาะใจเสนออย่างนี้ เรื่องจริงผ่านจอเสนออย่างนี้ ไม่ซ้ำกัน เขากล่าวว่า "เป็นการวางว่าถ้ามีสื่อในมือทำอะไรถึงเกิดประโยชน์สูงสุด ให้เกิดจังหวะแต่ละช่วงกระแส กระแสเริ่มดีขึ้น เป็นกระแสที่ไม่เคยเกิดมาก่อน คิดว่าเรื่องจะเงียบภายในอาทิตย์เดียว แต่ปรากฏว่ามันไม่เงียบเลยได้ประมาณ 4-5 เดือน หลายคนก็จับประเด็นนี้ไปขยายต่อ" สมประสงค์เล่าว่า อย่างสวนดุสิตโพลส์ก็เอาไปทำ

"สวนดุสิตเคยติดต่อให้ไปบรรยาย 30 นาที - 1 ชั่วโมง ผมก็ไม่ไปเพราะ 30 นาที ผมพูดไม่ได้แล้วเขาก็เอาใครที่ไม่รู้เรื่องจริงขึ้นมาพูด ผมก็ไม่ไปมันไม่ใช่เวทีปาหี่ เราต้องการคนที่จับปัญหาจริง ๆ และต้องแก้ไขด้วย ถ้าไม่ใช่เวทีสำคัญก็ไม่ไป แต่ทุกอย่างเราวางไว้แน่นอนหา บทความแรกที่เด็ก ม.2 ชายตัว ครูชายตรงนี้ออกมาก่อนคดี สว. เฉลิม 4 วันเพราะฉะนั้นมันก็ปังเลยพอดี สว. เฉลิมปรากฏเข้ามา ภาพมันก็ชัดขึ้นเราก็วางแผนที่ละช่วง" ทุกเดือนมีข่าวออก นักเรียนเรท R นักศึกษาเรท X เป็นสื่อที่วางแผนไว้ตั้งแต่ต้น เขาเห็นว่าถ้าอยากทำให้คนในบ้านเมืองขยับ ทุกอย่างต้องชัดเจนขึ้น NGO มีหลักฐานชัดเจนขึ้นก็ต้องออกเป็นหนังสือ หนังสือของเขาออกเผยแพร่ มิถุนายน 2544 มีข้อมูลงานวิจัยต่าง ๆ หากแต่การนำเสนอต้องปรับวิธีการใหม่ ต้องไม่พูดแบบวิชาการ ต้องพูดแบบคนทั่วไป เพราะเหตุที่นักวิชาการสื่อสารกับคนยากมาก เขาเห็นว่าคนไทยติดละคร เราก็ต้องแปลงวิชาการสื่อสารให้เป็นเขาให้ทันนะต่อว่า "คนที่ทำงานกับปัญหานี้ก็จะเห็นด้วยว่าสิ่งที่เขาแก้มาตลอดตอนนี้มันเกิดบรรทัดฐานขึ้นมาขั้นหนึ่งคือการจัดระเบียบสังคม ที่เรากำลังจะบอกต่อไปคือ บรรทัดฐานของการจัดระเบียบสังคม หากแก้ปัญหาไม่ได้เขาต้องการให้คนในกระทรวงศึกษา กระทรวงสาธารณสุขเข้ามาช่วยด้วย ผลคือต้องการกระตุ้นให้ทุกฝ่ายมาร่วมแก้ปัญหา"

สมประสงค์ได้กล่าวถึงนักวิจัยหญิงที่ศึกษาและนำเสนอเรื่องของเด็กวัยรุ่นเหมือนกันว่า "สิ่งหนึ่งที่ทำให้ผมเป็นที่ยอมรับมากกว่าของอีกคนหนึ่งคือ อบรม "เด็กพันธุ์ใหม่..วัย X" ก็คืออบรม เขาไม่ได้แก้ปัญหา การทำวิจัยของอบรมคือไปสัมภาษณ์และบอกเล่า แต่ปัญหาของอบรมคืออบรมเป็นผู้หญิง อบรมเข้าไปตรงจุดกลางของปัญหาไม่ได้ แล้วอบรมก็บอกว่าตัวเองไม่ได้แก้ปัญหา" แต่สำหรับสมประสงค์เขากล่าวว่า งานวิจัยของเขามีการกดดันเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตัวเขาเข้าไปบรรยายในสถานศึกษา โดยเฉพาะในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาโท หลายสถาบัน ที่ใช้เรื่องนี้ เป็นหัวข้อในการทำวิทยานิพนธ์ จนล่าสุดเขาไปบรรยายให้นักศึกษาแพทย์ฟัง จิตแพทย์ต้องเข้ามามีส่วนร่วมด้วย เขาคาดว่าเดือนเมษายน 2545 จะมีเล่ม 2 ออก โดยเขาหวังจะให้ เป็น talk of the town คือทุกคนพูดถึงเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง

วิธีวิจัยของสมประสงค์อาศัยฐานข้อมูลจาก DUREX เขาพบว่า ปัญหาคือคนไทยใช้งานวิจัยไม่เก่ง เมื่อต้องมีการแปลงข้อมูลวิเคราะห์วิจัยจะต้องนำเสนอเป็นละคร (Drama) จะต้องมี

เรื่องเล่า มีโครงเรื่อง เอาข้อมูลวิจัยจาก TIME ซึ่งเคยทำวิจัยในระดับภูมิภาคเอเชียข้อมูลทั้งในและต่างประเทศและข้อมูลเรื่องการทำแท้ง หลายกรณีต้องเข้าไปพูดคุยแบบนักเที่ยว เขากล่าวว่า “อย่างรู้จักผู้หญิงชายตัวคนหนึ่ง เอเยนต์คนหนึ่ง ต้องใช้เงินหมด แล้วคนที่เราเลือกมาต้องควบคุมได้ด้วย วิธีการทำตรงนี้เสี่ยง บางคนดูว่าคุยแล้วไปใช้บริการต่อหรือเปล่า สมประสงค์จึงเอาสื่อเข้ามาร่วมในขบวนการทั้งหมดถือเป็นการตรวจสอบไปในตัว สมัยก่อนนักวิชาการไม่ค่อยพูดเรื่องนี้กันเยอะเพราะเกิดภาพในเชิงลบ และคนพวกนี้แก้ใจหายไม่ออก และมีปัจจัยเรื่องของคุณ (ผมใช้ทุนตัวเอง)”

จากจุดเปลี่ยนสมัยที่ฟองสบู่แตกระยะ 5-6 ปีที่ผ่านมา การใช้เรื่องเพศของสื่อมวลชนกลายเป็นจุดดึงดูดความสนใจ ต่อมาเมื่อสถานการณ์การใช้ยาในกลุ่มวัยรุ่นซึ่งสมประสงค์บอกว่าพวกคนที่ใช้ยาชุดแรกก็พวกนักการเมือง ไฮโซ แล้วสังคมไทยเป็นสังคมของการเลียนแบบ พอคนไปเที่ยวก็รับมาเพราะเขารู้สึกว่าการใช้ยาเป็นสิ่งที่คนไฮโซใช้ เป็นคนวัยทำงาน ดาราเขากล่าวถึงเด็กว่า “เด็กในเอเชียต้องการอิสระสูงสุดในด้านความคิด แต่เด็กเอเชียไม่รู้ว่าจะเดินตามใคร ในหลายประเทศอาจได้ผลแต่ไม่ได้ผลในประเทศไทย เหมือนว่าเด็กรู้ว่ามันนิยมเกี่ยวกับคนยุคใหม่ แต่เขาไม่มีตัวอย่างว่าต้องเดินตามใคร นักการเมืองก็ไม่ได้ ดาราก็ไม่ได้ นักธุรกิจสมัยเศรษฐกิจฟองสบู่ก็เอาตัวรอด เขาไม่มีตัวอย่างว่าต้องเดินตามใคร เพราะฉะนั้นเมื่อมีแนวโน้มให้ผู้ปกครองสอนลูกอย่างปลดปล่อยเลี้ยงลูกไม่เป็น เด็กก็แว้ง เป็นยุคหนึ่งที่ไม่มีการบอหน้ที่เป็นเกณฑ์ในการเลี้ยงดูควบคุมนำทาง เป็นการเรียนรู้แบบเก็บกด อารมณ์ที่มันอันอยู่หลังกำแพง พอมันพังทลายออกพอเราทำสังคมปล่อยมันก็ปล่อยให้บางสิ่งบางอย่างระเบิดออก อย่างหลักสูตรเพศศึกษาที่เพิ่งออกใหม่ก็กลายเป็นของล้าสมัยถ้าจะเขียนจบใช้เวลา 4-5 ปี ขณะเดียวกันไม่ได้บอกถึงปัญหาการใช้ยา สังคม SEX ที่เปลี่ยนแปลง ก็ไม่แปลกอะไรที่เด็กไทยมีความถึในการเปลี่ยนคู่สูงสุด มีการขายตัวผ่านระบบการศึกษาผ่านสถาบันมากที่สุด มันระเบิดออกทุกทางและระเบิดออกในเรื่องที่เก็บกดมากที่สุดคือเรื่องทางเพศ”

(เรียบเรียงจากบทสัมภาษณ์ 25 กุมภาพันธ์ 2545)

วาทกรรมของสมประสงค์ พระสุจันท์ทิพย์ ที่สะท้อนจาก งานวิจัยเรื่อง “นักเรียนเรท R นักศึกษาเรท X”

- **จัดทำโดย** - อาจารย์สมประสงค์ พระสุจันท์ทิพย์ ในปี 2544
- **ตำแหน่ง** - อาจารย์พิเศษในหลายสถาบัน
  - หัวหน้าคณะทำงานศึกษาระณีเฉพาะกิจ คณะกรรมการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม
  - นักการตลาด

- นักโฆษณา

● **ผู้สนับสนุนงานวิจัย** - จัดทำในนามคณะทำงานศึกษาคณะนี้เฉพาะกิจคณะกรรมการศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม (โดยใช้งบประมาณส่วนตัว) (ข้อมูล จากการสัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2545)

● **จุดมุ่งหมาย** - เพื่อให้เกิดแนวร่วมทางสังคมเพื่อโยนไปตั้งธุรกิจการเอาเงินเข้ามาพอกในตลาดค่าบริการทางเพศ (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2545)

● **ระเบียบวิธีวิจัย** - การวิจัยภาคสนาม (Field Research)

● **กลุ่มตัวอย่าง** - ไม่ได้ระบุชัดเจน (มีอยู่ในเนื้อหา)

● **ผลที่คาดว่าจะได้รับ** - มีการกดดันเจ้าหน้าที่ของรัฐกระตุ้นให้ทุกฝ่ายร่วมแก้ปัญหา เช่น กระทรวงศึกษา กระทรวงสาธารณสุข ฯลฯ

● **วิธีการนำเสนองานวิจัย** - เสนอผลงานวิจัยออกมาในรูปของละครในรูปแบบของเรื่องเล่า (DRAMA) มีโครงเรื่องและเลือกกรณีศึกษา CASE STUDY โดยได้รับฐานข้อมูลสนับสนุนเชิงสถิติและตัวเลขจาก DUREX เป็น GSS (GLOBAL SEX SURVEY) และ time ที่ให้ข้อมูลในระดับภูมิภาคเอเชีย

งานวิจัยเรื่อง "นักเรียนเรท R นักศึกษาเรท X" ที่ผู้วิจัยนำมาศึกษานี้ เป็นเล่มงานวิจัยที่ถูกตีพิมพ์เผยแพร่ออกมาในรูปของหนังสือ จากการสัมภาษณ์อาจารย์สมประสงค์ ทำให้ทราบว่าข้อมูลจากการทำวิจัยภาคสนามได้จัดทำเป็นหนังสือ "นักเรียนเรท R นักศึกษาเรท X" ออกมาเท่านั้น ไม่มีปรากฏในลักษณะของรายงานวิจัย สำหรับข้อมูลจากภาพสนามอีกส่วนหนึ่งยังคงเก็บสะสมไว้เพื่อเตรียมนำเสนอออกเป็นหนังสือในเล่มต่อ ๆ ไปอีกเป็นลำดับ

ในงานวิจัยชิ้นนี้จะวิเคราะห์วาทกรรมของสมประสงค์ พระสุจันทรทิพย์โดยใช้หลักการวิเคราะห์วาทกรรม (Discourse Analysis) ดังนี้

1. Interpretative Repertoire หรือประเด็นของเรื่องที่ใช้ในการตีความนั้น จะเห็นว่าวาทกรรมที่ผลิออกมาจากงานวิจัยเรื่อง *นักเรียนเรท อาร์ นักศึกษาเรท เอ็กซ์* นี้มักจะเชื่อมโยงพฤติกรรมกรรมการแสดงออกของวัยรุ่น ในกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขาย วิธีการซื้อขาย ตลอดจนความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในการซื้อขายบริการทางเพศจากวัยรุ่น โดยเฉพาะที่เป็นนักเรียนนักศึกษา ซึ่งถือเป็นจุดสร้างความสนใจให้วาทกรรมนี้ เช่น

“ปัญหาของนักศึกษาหญิงจำนวนมากที่อาศัยสถานภาพ ชื่อชั้นของสถาบัน สร้างความคิดร้ายได้ด้วยการก้าวเข้าสู่ระบบตลาด สร้างมูลค่าจากเรือนร่าง ไม่ว่าจะเป็นการยอม เปลื้องผ้าเพื่อถ่ายภาพประเภทต่าง ๆ นู้ด เปลือย แฟชั่นแบบเซ็กซี่ อิโรติก แล้วแต่จะเลือก และอีกหลายคนก้าวกระโดดสู่ระบบการซื้อขายบริการทางเพศโดยตรง” (หน้า 11)

“กลวิธีในการที่จะเจาะเข้าไปให้ถึงเส้นทางธุรกิจการค้าบริการแบบพิเศษนี้จำเป็นที่จะต้องมีคนในเป็นผู้ชักนำและส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นลูกค้าคนสำคัญเพื่อหลบเลี่ยงการล่อซื้อของเจ้าหน้าที่” (หน้า 26)

“แต่มาตอนนี้เวลาที่คุณยื่นข้อเสนอซื้อขายผ่านเว็บไซต์ คุณจะได้รับการตอบกลับจากบรรดาน้องหนูผู้เต็มใจไม่ต่ำกว่า 5-10 ราย ตื่นเต้นยิ่งกว่า เพราะไม่เห็นหน้าค่าตาเหมือนการนัดบอดทางอินเทอร์เน็ต” (หน้า 37)

อาจารย์สมประสงค์ พระสุจันทรทิพย์ เป็นอาจารย์พิเศษในหลายสถาบันการศึกษาสอนทางด้านการตลาด การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ทั้งยังทำงานในด้าน Creative วาทกรรมที่ผลิตออกมาจึงมีลักษณะของการให้ความสำคัญของนิสิตนักศึกษาชายตัว เหมือนเป็นสินค้าที่ใช้กลไกของการตลาด นำเสนอข้อมูลเทคนิคต่าง ๆ ในการโฆษณาและการบริการ สมประสงค์เลือกวิธีวิจัยที่ผู้วิจัยเข้าไปมีส่วนร่วม เนื่องจากความเป็นเพศชายทำให้เขาเลือกใช้วิธีวิจัยด้วยการล่อซื้อบริการทางเพศจากเด็กนักเรียนนักศึกษาด้วย โดยข้อมูลทั้งหมดได้ถูกนำเสนอในรูปของละคร (Drama) มีโครงเรื่อง เขากล่าวว่าพื้นฐานของคนไทยชอบดูละคร ดังนั้น การนำเสนอข้อมูลวิจัยของเขาจะตอบสนองผู้รับได้ตรงจุดอีกทั้งภูมิหลังเชิงศิลปะและเชิงการตลาดทำให้สมประสงค์วางแผนงานวิจัยของเขาให้ออกมาในรูปแบบละครเจ้าอารมณ์และเป็นจุดขาย ตัวอย่างเช่น

“หลักในการขายสินค้าหรือเด็กลือตใหม่ก็ไม่มีอะไรลับซับซ้อนมาก เพียงแค่จัดลำดับการถ่ายอินไว้เป็นขั้น ๆ เริ่มจากขั้นที่ 1 สินค้าใหม่ 2. สินค้าสภาพพอใช้ 3. สินค้าใกล้ตกรุ่น 4. สินค้าหมดสภาพ มองดูเหมือนว่าสินค้าในรายการอื่น 2, 3 และ 4 เริ่มที่จะเสนอขายไม่ได้ เรื่องนี้ไม่ต้องเป็นห่วงเพราะคนที่ทำหน้าที่เป็น “เอ” (มาจากเอเยนต์) จะมีเทคนิคการอินถ่ายโยกย้ายสินค้าเก่าไปยัง “ตลาดใหม่” เมื่ออัตราค่าขึ้นมาก็จะถูกลอกพร้อมกับการยกเครื่องใหม่ในตัว ทั้งปรับหน้าอกให้เต่งตึงขึ้น ขัดสีหน้าอก ขัดช่วงล่าง ฯลฯ” (หน้า 40, 41)

ในขณะที่คนในสังคมรับรู้และเผชิญกับปัญหาสังคมในหลายด้าน กอปรกับการรับรู้เดิมของผู้รับสารเกี่ยวกับความต้องการที่จะทำตัวกฎต่อบรรทัดฐานของสังคมของวัยรุ่นยุคสมัย ทำให้ภาพของนักศึกษาหญิงจากมิติเรื่องเพศ และการเปรียบเทียบผู้หญิงในฐานะของสินค้าเป็นวาทกรรมที่มีแนวโน้มว่าจะอธิบายสภาพการณ์ของปัญหาวัยรุ่นให้สังคมเข้าใจได้

2. Construction คือ การสร้างภาษา ภาษาที่สร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหวังผลในทางปฏิบัติ โดยที่ภาษาที่กล่าวถึงนี้ มิได้มีความหมายถึงภาษาที่เป็นภาษาพูด หรือภาษาเขียนแต่เพียงอย่างเดียว ภาษากายหรือการสื่อสารโดยใช้ภาพเพื่อสื่อสารความหมายก็ถือเป็นการสร้างภาษาที่หวังผลในทางปฏิบัติเช่นกัน

2.1 ลักษณะการใช้ภาษาที่ปรากฏมีการใช้เรื่องเพศเป็นจุดดึงดูดความสนใจ ตัวอย่างเช่น

- การตั้งชื่อบท เช่น ภาคสนาม 2 : หอพัก : สถานประกอบการใหม่ของวัยรุ่น
(หน้า 21)

ภาคสนาม 4 : เซ็กซ์ที่ไร้ขอบเขต (หน้า 35)

ภาคสนาม 6 : อารมณ์ ตัดหน้า และเซ็กซ์ที่ซ่อนเร้น
(หน้า 61)

ภาคสนาม 10 : ผู้หญิง ความใคร่ และผู้ชายมากัดหน้า
(หน้า 101)

2.2 ภาพที่ปรากฏออกมา (Existence) จากงานวิจัยเรื่อง : นักเรียนเรท R นักศึกษาเรท X

คือ

● ภาพของนักศึกษาหญิงที่ใช้ชื่อของสถาบันการศึกษา เป็นใบเบิกทางเข้าสู่ธุรกิจการสร้างมูลค่าให้กับร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายภาพโป๊หรือการขายบริการทางเพศ เช่น

“ปัญหาของนักศึกษาหญิงจำนวนมากที่อาศัยสถานภาพ ชื่อชั้นของสถาบันสร้างเครดิตรายได้ ด้วยการก้าวเข้าสู่ระบบตลาดการสร้างมูลค่าจากเรือนร่าง ไม่ว่าจะเป็นการยอม เปลื้องผ้าเพื่อถ่ายภาพประเภทต่าง ๆ นู้ด เปลือย แฟชั่นแบบเซ็กซี่ อิโรติก แล้วแต่จะเลือก และอีกหลายคนก้าวกระโดดสู่ระบบการซื้อขายบริการทางเพศโดยตรง” (หน้า 11)

● ภาพของการไหลป่าทางวัฒนธรรมทั้งจากตะวันตกและประเทศญี่ปุ่น ทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมในวัตถุ เช่น

“ทุกอย่างเป็นผลมาจากกระแสทางวัฒนธรรม ความคิดต่อเรื่องทางเพศอย่างคนตะวันตก ค่านิยมที่จะเลือกมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนแปลกหน้าเพื่อความตื่นเต้น” (หน้า 13)

“การไหลบ่าทางวัฒนธรรมทั้งจากตะวันตกและจากประเทศญี่ปุ่น ทำให้วัยรุ่นไทยส่วนใหญ่เกิดค่านิยมเน้นไปทางวัตถุนิยมมากขึ้น เสื้อผ้า ทรงผม เครื่องประดับ เครื่องสำอาง รวมทั้งรายจ่ายสำหรับการเที่ยวกลางคืน” (หน้า 15)

- กระบวนการขายบริการทางเพศของนักศึกษา เป็นกระบวนการที่มีเครือข่ายโยง

ใยเช่น

“มองแล้วเหมือนถอดแบบวงจรการตลาดแบบหลายชั้น (MLM : Multi Level Marketing) มาอย่างไม่ผิดเพี้ยน โดยที่เส้นทางการเติบโตข้างหน้าของมันจะเป็นไปแบบทวีคูณ เด็กสาวทุกคนในวงจรรวมที่จะพัฒนาและสร้างเครือข่ายของตนเองไปเรื่อย ๆ เพราะถือหลักว่า “เพิ่มคน เพิ่มโอกาส เพิ่มรายได้ และจะเหนี่ยวน้อยลง” (หน้า 87)

- ผู้ใหญ่ในบ้านเมืองที่เป็นชาย นักการเมือง นักธุรกิจ นายธนาคาร ก็ใช้บริการนี้ถือเป็นการส่งเสริมมากกว่าช่วยแก้ไข เช่น

“หลายคนยืนยันตรงกันว่า มีผู้หลักผู้ใหญ่ นายธนาคาร ตำรวจ นักการเมือง ฯลฯ ล้วนข้ามจังหวัดมาใช้บริการกันแล้วแทบทั้งสิ้น จนกลายเป็นตำนานการค้าประเวณีโฉมใหม่ที่สีสั่นและได้อารมณ์มากกว่าเดิม” (หน้า 27)

“บ่อยครั้งที่ตำรวจบางนายเป็นผู้เรียกใช้บริการเสียเอง ด้วยการส่งเด็กชุดนี้ให้ไปทำหน้าที่ต้อนรับผู้ใหญ่ หรือเจ้านายจากกรุงเทพฯ รูปการจะคล้าย ๆ กับวิธีการเลี้ยงสายค้ายาบ้า” (หน้า 31)

- ภาพวิธีการของการใช้ยาเสพติดในหมู่วัยรุ่นที่แสดงให้เห็นว่าเก็บได้ง่ายดาย

เช่น

“วิธีการใช้ไม่มีอะไรซับซ้อน แค่นำยอนมันลงไปเหยือกเครื่องดื่มอะไรก็ได้ แม้กระทั่งน้ำเปล่า 1 เม็ด สามารถทำให้สมาชิกในกลุ่มเมากันได้อย่างฉ้วนหน้า ระยะเวลาแตกตัว ออกฤทธิ์ของเนื้อมากินเวลาประมาณ 30 นาที และพร้อมที่จะออกฤทธิ์ต่อได้นานถึง 9 ชั่วโมง” (หน้า 94)

2.3 ภาพที่ไม่ปรากฏในงานวิจัย (absence) คือ

- การก่อตัวของประเด็นปัญหา รากเหง้าของปัญหาที่มีส่วนสืบเนื่องมาจากอุดมการณ์ปิตาธิปไตยของสังคมที่ยอมรับในความเหนือกว่าผู้ชายและการปฏิบัติต่อผู้หญิงในฐานะ “สินค้า”

- ความพยายามในการแก้ไขและป้องกันปัญหาจากฝ่ายต่าง ๆ

หากพิจารณาการนำวาทกรรมของ สมประสงค์ พระสุจันทรทิพย์ จากงานวิจัยเรื่อง นักเรียนเรท R นักศึกษาเรท X จะเห็นว่ามีการใช้ภาษา คำที่กำหนดขึ้น และภาพเพื่อสร้างความ

หมายให้กับวัยรุ่นว่าเป็นวัยที่มีพฤติกรรมแสดงออกทางเพศที่มีลักษณะแปลกแยก แตกต่าง จากบรรทัดฐานที่สังคมยอมรับหรือพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ทั้งนี้อาจเพื่อให้เกิดกระแสสังคม สร้างแนวร่วมในการต่อรองกับอำนาจรัฐเพื่อผลักดันให้เกิดนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหา หรือเพราะมี วัตถุประสงค์แฝงในเชิงการตลาดก็ตาม

วาทกรรมในลักษณะนี้มักนำไปสู่การสร้างภาพเหมารวม (Stereotype) เกี่ยวกับวัยรุ่น เป็น การย่ำช่องว่างความแตกต่างและความไม่เข้าใจกันระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กภายใต้โครงสร้างความ สัมพันธ์เชิงอำนาจ เป็นการมอบความชอบธรรมให้กับผู้ใหญ่ในการใช้ควบคุมเด็ก ลงโทษเด็กหรือ ตัดสินความผิดให้กับเด็ก กล่าวคือ เมื่อผู้ใหญ่ชี้ให้เห็นว่าเด็กเป็นผู้ที่ทำผิดหรือมีแนวโน้มที่จะทำ ให้ผิดได้ง่ายแล้วผู้ใหญ่ก็มีความชอบธรรมในการออกมาตราการต่าง ๆ เพื่อใช้ควบคุมเด็ก

3. Variation คือ วิธีการใช้ภาษาที่จะนำไประบุว่าวาทกรรมทำหน้าที่อะไร โดยศึกษาจาก การผลิตวาทกรรมว่าใครเป็นผู้ผลิต และใครเป็นผู้ถ่ายทอด

ผู้ผลิตวาทกรรม

สถานภาพทางสังคมของสมประสงค์ พระสุจันทรทิพย์

- นักวิชาการ - ได้รับการยอมรับจากสังคม มีความชอบธรรมในการเสนอข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับวงการศึกษา
- หัวหน้าคณะทำงานศึกษาระณีเฉพาะกิจ คณะกรรมการการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม - ได้รับอำนาจและความน่าเชื่อถือที่จะเสนอความคิดเห็นเชิงนโยบาย
- นักการตลาด - ลักษณะงานสะท้อนการวางแผนทางการตลาดและการทำกำไร ขาดทุน งานขาย การคิดเชิงระบบ
- นักโฆษณา - ลำดับงานและเนื้อหาจะประกอบไปด้วยจุดสนใจหรือจุดขาย เช่น ภาพประกอบและการใช้คำ

สมประสงค์ให้ทรศนะต่อกรนำเสนอข่าวของสื่อว่าครั้งหนึ่งบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ฉบับหนึ่ง กล่าวว่า “ผมต้องการเรื่องอะไรที่ขายได้ เพราะฉะนั้นคุณไปเขียนมาเลย ฆาตกรรม ช่มชู้ sex โชคกลาง” ทำให้เขาพบว่าหนังสือพิมพ์ทุกฉบับอยากนำเสนอเรื่องทางเพศ การเลือกภาพ ประกอบหนังสือพิมพ์จะเลือกภาพที่สร้างจุดสนใจหรือที่เรียกว่า “ขายได้” อย่างเช่น จากการทำ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายสัปดาห์ ลงข่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศตัวของวัยรุ่น นิสิต นักศึกษา ผ่านอินเทอร์เน็ต ติดกัน 3 หน้า ด้วยความหวังว่าคนไทยจะเกิดกระแสตื่นตัว กลายเป็นว่ามีหลาย กลุ่มที่คิดว่าเรื่องนี้เป็นจริงหรือเปล่าหาซื้อได้ที่ไหน

● **ครีเอทีฟ** - ทำให้รูปแบบการนำเสนองานวิจัยสามารถสื่อได้กับผู้รับสารในวงกว้าง เกิดผลกระทบได้ในวงกว้าง

สมประสงค์ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่าคนไทยประยุกต์ใช้งานวิจัยไม่เก่ง เพราะวิจัยมีกฎเกณฑ์นำเสนอไม่น่าอ่าน ดังนั้น เขาก็มีหลักในการนำเสนอโครงเรื่องวิจัยของเขาว่า ต้องมีโครงเรื่องแบบละครน่าอ่านและได้สาระ

การเผยแพร่งานวิจัยของสมประสงค์มีลักษณะเป็นระบบ ขั้นตอนมีการวางแผนการเผยแพร่โดยใช้สื่อมวลชน เป็นการใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารกับสังคมได้ในวงกว้าง ดังที่เขาแสดงทัศนคติว่าเขาเริ่มจัดลำดับการนำเสนอข่าวโดยเห็นว่าถ้าจะแก้ปัญหาจริง ๆ จะต้องไม่ให้เป็นข่าวแต่จะต้องเสนอออกมาในเชิงสารคดี มีเรื่องของการเคลื่อนไหวโดยวางแผนร่วมกันให้หน่วยข่าวต่าง ๆ เข้ามาเสนอข้อมูล ต้องไม่ขาดข้อมูล ต้องเล่าให้ได้ทั้งปีไม่ซ้ำ ข่าวแรกที่ปล่อยออกมาจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันเรื่องเด็ก ม. 2 ชายตัวครูชายตรง ก็คือจุดแรกที่เริ่มพูดออกมา ซึ่งเขาตั้งใจว่าต้องไม่ใช่ข่าวสั้นต้องประมาณ 1 หน้าหรือ 1 หน้าขึ้นไป เป็นสื่อก่อนออกมาจนขึ้นหน้าปกผู้จัดการรายสัปดาห์จาก 1 หน้า เป็น 3 หน้าเต็ม เขาวางแผนจะขยายผลจากหนังสือพิมพ์ไปวิทยุแล้วไปสู่อีก TV เป็นการวางแผนว่าถ้ามีสื่อในมือจะทำอย่างไรจะเกิดประโยชน์สูงสุดเขากล่าวว่า "เราวางแผนที่ละช่วง" ทุกเดือนมีข่าวออก *นักเรียนเรท R นักศึกษาเรท X* เป็นสื่อที่เขาวางแผนไว้ตั้งแต่ต้น

ช่องทางการนำเสนอ

● **อาจารย์สมประสงค์ พระสุจันทรทิพย์และทีมงาน** - ใช้วาทกรรมในการสร้างกระแสการสนับสนุนจากผู้ใหญ่และผู้มีอำนาจ

● **สื่อมวลชนโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์** - มีบทบาทหน้าที่ในการเผยแพร่ข่าวสารสู่สังคม

เมื่อพิจารณาถึงบทบาทหน้าที่ ตำแหน่ง รวมถึงประสบการณ์การทำงานของผู้ผลิตวาทกรรม คือ สมประสงค์ พระสุจันทรทิพย์แล้วจะเห็นว่าสถานภาพส่วนบุคคลมีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนให้วาทกรรมที่ถูกผลิตขึ้นสามารถกำหนดและสร้างความหมายให้แก่สังคมได้ เนื่องจากวาทกรรมนี้ได้ถูกผลิตขึ้นจากผู้มีอำนาจในฐานะนักวิชาการและหัวหน้าคณะทำงานศึกษากรณีเฉพาะกิจ ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากสังคมว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทในการดูแลและจัดการปัญหาอันอาจเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกี่ยวข้องกับระบบการศึกษาและสถาบัน กล่าวได้ว่าเป็นการสร้างวาทกรรมภายใต้บริบท (Context) ที่สร้างความน่าเชื่อถือมอบอำนาจหรือความชอบธรรมในการกล่าวถึงและได้รับการยอมรับ จึงอธิบายได้ว่าวาทกรรมที่ผลิตขึ้นโดยสมประสงค์ พระสุจันทรทิพย์ ในลักษณะที่มุ่งประเด็นปัญหาอยู่ที่วัยรุ่น สาเหตุของพฤติกรรม

วัยรุ่นที่แปลกแยก การก่อตัวของวัฒนธรรมใหม่ และความพยายามผลักดันให้เกิดกระแสการจัดระเบียบสังคม จึงได้รับการยอมรับจากคนส่วนมากโดยเฉพาะเมื่อวาทกรรมนี้ถูกนำเสนอผ่านสื่อ

จึงอาจอธิบายได้ว่าภายใต้บริบทและบรรทัดฐานทางสังคมในเรื่องเพศและวัยรุ่นของไทยนั้น สมประสงค์ พระสุจันท์ทิพย์ในฐานะผู้ผลิตวาทกรรมจึงมีความชอบธรรมในการกำหนดและสร้างความหมายให้คนในสังคมเข้าใจ อาจเป็นการสนับสนุนให้วาทกรรมที่ผลิตขึ้นได้รับการยอมรับจากสังคมในวงกว้างและมีส่วนดำรงรักษาวาทกรรมชุดนี้ไว้เป็นวาทกรรมหลักของสังคม

4. Function คือการพิจารณาว่าวาทกรรมนั้น ทำหน้าที่อธิบายเหตุการณ์ให้คนในสังคมรับรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น โดยพยายามหาเหตุผลหรือผลต่อเนื่องที่จะเกิดต่อไป เป็นการพิจารณาผลอันจะมีบทบาทต่อสังคม จากการวิจัยสรุปได้ว่าวาทกรรมของอาจารย์สมประสงค์ พระสุจันท์ทิพย์ เรื่อง “นักเรียนเรท R นักศึกษาเรท X” ตอกย้ำความเชื่อหรือตรรกะของการอธิบายสาเหตุของปัญหาวัยรุ่นดังนี้

“กลไกของการกระตุ้นความอยากและอารมณ์ทางเพศ ซึ่งปัจจุบันไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เพียงแค่เรื่องของแฟชั่นการแต่งกาย กับภาพที่ถูกสะท้อนออกมาตามแคมเปญโฆษณาต่าง ๆ เท่านั้น หากแต่สิ่งพิมพ์นิตยสารเกือบทุกฉบับ สื่อเกือบทุกชนิด และแทบจะทุกธุรกิจต่าง ขานรับแนวคิดของการใช้ สรีระ-แรงดึงดูดทางเพศ เป็นจุดขายในการนำเสนอบริการไปจนถึงผลิตภัณฑ์” (หน้า 7)

วาทกรรมดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นว่าสมประสงค์เชื่อว่าธุรกิจสื่อมวลชนมีส่วนสำคัญต่อการเร่งรัดปัญหาทางเพศของวัยรุ่นซึ่งสอดคล้องกับกระแสความเชื่อของสังคม “เมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี 2540 เกิดการทะลักเข้าสู่ตลาดค้าประเวณีครั้งใหญ่ของกลุ่มวัดดุติบ (ผู้หญิง) จากทุกทิศทุกทาง ทั้ง ๆ ที่เมื่อก่อนจะมีแหล่งใหญ่อยู่ตามภาคเหนือ อีสาน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การทะลักเข้าสู่ตลาดครั้งนี้ รวมเอาวัดจากแหล่งใหม่เข้าไปด้วย นั่นคือ “นักเรียน นักศึกษา”

“ทุกอย่างเป็นผลมาจากกระแสทางวัฒนธรรม ความคิดต่อเรื่องเพศอย่างคนตะวันตก ค่านิยมที่จะเลือกมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนแปลกหน้า เพื่อความตื่นเต้น หรือเพื่อความทรงจำแบบวัยรุ่นหนุ่มสาวชาวญี่ปุ่น” (หน้า 13)

เมื่อพิจารณาถึงเนื้อหาและบริบททางการสื่อสารพบว่า วาทกรรมเหล่านี้ทำหน้าที่ตอกย้ำสาเหตุของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นว่ามาจากการรับสื่อจากตะวันตกและญี่ปุ่น ไม่ว่าจะป็นสื่อ นิตยสารห้วนอกที่ใช้สรีระและแรงดึงดูดทางเพศเป็นจุดขาย หรือการรับเอาวัฒนธรรมค่านิยมทางเพศจากตะวันตกและญี่ปุ่นมาเพื่อความพอใจและความสุขส่วนตัวของวัยรุ่น

มีการนิยามคำที่ใช้เรียกเด็กผู้หญิงขายบริการว่าเป็น "วัดถุดิบ" สะท้อนให้เห็นมุมมองของ สมประสงค์ ที่มาจากความคิดของนักการตลาดที่ทุกอย่างเป็นเรื่องของความสัมพันธ์แบบซื้อ - ขาย และด้วยกรอบคิดแบบปิตาธิปไตยที่มองว่าเรือนร่างและการบริการทางเพศของผู้หญิงเป็น "วัตถุ" หรือ "สินค้า" ที่ทำมูลค่าได้ เมื่อสังคมรับรู้สาเหตุที่มาของปัญหาวัยรุ่นที่สร้างขึ้นด้วยวาทกรรมจากงานวิจัยของสมประสงค์แล้ว อาจส่งผลให้เกิดความเข้าใจและยอมรับในคำอธิบายของ สาเหตุการเกิดพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เกิดขึ้นจากสาเหตุดังกล่าวด้วย ดังนั้นเมื่อสังคมยอมรับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างสาเหตุของพฤติกรรมวัยรุ่นกับการไหลทะลักของวัฒนธรรมตะวันตกและ, ญี่ปุ่น ก็อาจบ่งบอกนัยยะว่ากับสังคมยอมรับการปฏิบัติทางวาทกรรมชุดนี้ ดัง กระแสความเคลื่อนไหวที่สะท้อนออกมาจากพลังสนับสนุนนโยบายการจัดระเบียบสังคมและความพยายามที่จะควบคุมการไหลทะลักของวัฒนธรรมและสื่อต่างชาติ

จากบทวิเคราะห์ข้างต้นพบว่าวาทกรรมของสมประสงค์ต่อเรื่องเพศกับวัยรุ่นเน้นประเด็นไปที่วัยรุ่น โดยวัยรุ่นรับการกระแสการไหลบ่าของวัฒนธรรมตะวันตกและญี่ปุ่นเพราะความพอใจส่วนตัว วัยรุ่นหญิงนิยมขายบริการด้วยความสมัครใจ โดยขบวนการขายบริการมีเครือข่ายโยงใย และทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมการบริโภค นิยมวัตถุ

นักวิจัยหญิง 1 อรสม สุทธิสาคร

ประวัติโดยย่อ

อรสม สุทธิสาคร พื้นเพเดิมเป็นชาวจังหวัดจันทบุรี ชีวิตในวัยเด็กอยู่ในโลกแคบ เพราะถูกส่งเข้าเป็นนักเรียนกินนอนของโรงเรียนสตรีมารดาพิทักษ์ซึ่งเป็นโรงเรียนคริสต์ ตั้งแต่อายุเพียง 3 ขวบ 8 เดือน มีซิสเตอร์คอยดูแล ความที่เป็นนักเรียนประจำเห็นแต่โลกในโรงเรียนทำให้รู้สึกว่าการไปไหนไม่ได้ไปไหนเพราะเหตุที่เป็นโรงเรียนหญิงล้วนจะมีผู้ชายบ้างก็เป็นพลเมืองส่วนน้อย ฉะนั้นการที่จะเรียนรู้โลกได้คือต้องอ่านหนังสือ เธออ่านหนังสือมากทำให้เรียนรู้โลกได้มากและมันก็เป็นการศึกษาจินตนาการและความอยากรู้ อรสมฝันอยากจะเป็นนักเขียนตั้งแต่อายุ 9 ขวบ ครั้งหนึ่งเมื่อเธอเรียนอยู่ชั้น ป.3 ได้เขียนเรียงความเรื่อง "อนาคตของข้าพเจ้าอยากเป็นนักประพันธ์" สิ่งหนึ่งที่จุดประกายให้เธอก็คือ

เมื่อครั้งอายุ 15 ปี เธอมีโอกาสได้อ่านงานเขียนเรื่อง "ละครแห่งชีวิต" ของ มจ. อากาศ ดำเกิง รพีพัฒน์ พ.ศ. 2472 ซึ่งเป็นนิยายพันทางเรื่องแรกเป็นนิยายที่เป็นละครไทยแต่ใช้ฉากต่างประเทศ เป็นเหมือนพุดขึ้นในชีวิตของอรสม เกิดความรัก เกิดแรงบันดาลใจให้อยากทำงานและต้องไม่ทิ้งความฝันกลางคัน เธอเรียนจบ มศ. 5 ซึ่งเทียบเท่ากับ ม.6 ปัจจุบัน ที่โรงเรียนสายปัญญา

หลังจากนั้นเธอก็มาเรียนต่อคณะรัฐศาสตร์ รามคำแหงแต่เรียนไม่จบ เพราะความที่ทำงานไปด้วย เรียนไปด้วย เมื่อทำงานแล้วทำให้ไม่อยากเรียนต่อ เธอเข้ามาอยู่กรุงเทพฯ ตั้งแต่อายุ 16 ปีมีชีวิตที่อยู๋ในกรอบ อยู่ในยุคที่มีบรรยากาศของการเมือง สมัยนั้นวัยรุ่นให้ความสนใจกับแนวคิดทางการเมือง เป็นวัยรุ่นที่ตื่นตัวกับการเมือง ทำกิจกรรมเพื่อสังคม เป็นแนวการเมืองยุคที่ขบวนการทางการเมืองยึดอุดมการณ์ภาคประชาชนหรือฝ่ายซ้ายเติบโต เธอไม่ได้สนใจการเมืองเป็นเรื่องหลักแต่มุ่งไปที่ความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองมากกว่า การไฟที่จะเรียนรู้สังคมนี้อาจจะเป็นความไฟฝันตั้งแต่เด็กของเธอที่จะเรียนรู้ชีวิต เธอเป็นนักกิจกรรมเป็นประธานชมรมภาษาไทย นำสมาชิกลงไปประชุมรัฐสภาในสมัยที่มีนายกรัฐมนตรี ชื่อ ศักดิ์สิทธิ์ การทำกิจกรรมของวัยรุ่นยุคนั้นจะเป็นไปตามกระแสการเมืองซึ่งเป็นการเมืองยุคอุดมการณ์ภาคประชาชนมาแรง ไม่เหมือนกับวัยรุ่นสมัยนี้ อรสม บอกว่าซึ่งเป็นกระแสแฟชั่นวัยรุ่นฟุ้งเฟ้อ สื่อมวลชนในสมัยนั้นเป็นสื่อที่มีคุณภาพเป็นยุคที่เสรีภาพแบ่งบานไม่ใช่เป็นสื่อที่ถูกตรวจสอบ

อรสมเริ่มทำงานเมื่ออายุ 18 ปี โดยเป็นพนักงานพิสูจน์อักษรที่หนังสือพิมพ์ประชาชาติรายวัน ยุคนั้นศรีอยุธยา หนังสือพิมพ์ประชาชาติรายวันถือเป็นปฐมบทของหนังสือพิมพ์มติชน หลังจากที่ประชาชาติรายวันปิดตัวไปเธอก็กลับไปเรียนหนังสือ นักข่าวหลัก ๆ ก็ร่วมกันเปิดหนังสือพิมพ์มติชนถือว่าเป็นหนังสือพิมพ์หัวก้าวหน้าในยุคนั้น พอมติชนเปิดเธอก็กลับมาทำงานด้านพิสูจน์อักษรให้กับมติชน หลังจากที่เรียน ๆ หยุด ๆ มาหลายปีเธอก็ตัดสินใจหันหลังให้กับการเรียนและมาทำงานอย่างจริงจัง ๆ จัง ๆ ทำงานที่มติชนอยู่หลายปีวนเวียนมาหลายหน้าที่หลายตำแหน่ง “ก็เป็นธรรมชาติของคนที่ทำหนังสือที่จะไม่ชอบอยู่ที่ไหนนาน ชอบเปลี่ยนแปลง ย้ายวิก” ทำงานไปก็พบรัก ช่วงชีวิตนั้นประมาณอายุ 21-22 ปี ถือว่าเป็นวัยรุ่นตอนปลายหลังจากที่พบรักก็มีลูกโดยไม่ได้แต่งงาน ไม่ได้เข้าพิธีสมรส เป็นคุณแม่ที่ต้องเลี้ยงลูกโดยลำพัง

อรสมเล่าว่าชีวิตของเธอ “ขาดชีวิตวัยเด็ก” วัยเด็กไม่ได้ไปเที่ยวเล่น เหนงมีชีวิตอยู่กับหนังสือ “ขาด เพื่อนในวัยนักเรียน นักศึกษา” เพราะเริ่มทำงานตั้งแต่เข้ามหาวิทยาลัย “ขาดเรียน” กอรบกับการที่ต้องมาอยู่บ้านป่าซึ่งต้องอยู่ในกรอบ เธอจึงมีความรู้สึกที่อยากกบฏ อยากแหกกรอบเหมือนวัยรุ่นทั่วไป ความที่มองโลกเป็นสีชมพูและความคิดที่ไม่มีประสบการณ์ในการคบเพื่อนผู้ชาย การมองโลกสดใสเกินไปทำให้เธอเป็นแม่เร็ว หลังสุดเธอมาทำงานที่กองบรรณาธิการหนังสือสารคดี และผันตัวเองมาเป็นนักเขียนอิสระ เขียนสารคดีอิสระโดยมีงานเขียนออกมาปีละเล่ม อรสมชอบงานเขียนสารคดีเพราะมันเป็นการเชื่อมโยงโลกของความฝันจินตนาการกับโลกของความจริง งานเขียนในช่วงแรก ๆ ของอรสมจะเป็นเรื่องราวประวัติและชีวิตของนักเขียนดังหลายท่าน ผลงานเล่มแรกของเธอคือ “ละครชีวิตเจ้าชายนักประพันธ์ ม.จ. อากาศดำเกิง รพีพัฒน์” ผู้ที่จุดประกายการเป็นนักเขียนให้เธอ ตลอดจน นักฝันคนกล้า อ. อุดากร , บนทางชีวิตแสวงหามาลาคำจันทร์ หรืองานเขียนเกี่ยวกับชีวประวัติบุคคล เช่น ชีวิตรักนวลฉวี , ดอกไม้ของชาติ

(ประวัติชีวิต 13 นางสาวไทยยุคแรก) ส่วนผลงานในช่วงหลังเธอเลือกที่จะนำเสนอเรื่องราวที่สะท้อนชีวิตที่เป็นปัญหาสังคม เช่น "สนิมดอกไม้ : ชีวิตจริงในมุมมืดของหญิงไทย" ที่ต้องการเสนอปัญหาที่ซุกตัวอยู่ในสังคมไทย เรื่องการข่มขืน โสเภณี การทำแท้งและเสน่ห์ยาแฝด , "คุก : ชีวิตในพัฒนาการ" เรื่องราวของผู้กระทำความผิดที่ถูกตัดสินจากกฎหมายและสังคม หรือ "อาชญากรเด็ก" ที่มาที่ไปของการแปรสภาพเด็กเป็นอาชญากร รวมไปถึงผลงานเรื่อง "เด็กพันธุ์ใหม่วัย X .. Click ชีวิตวัยรุ่นไทยยุคปี 2000"

สาเหตุที่ทำเรื่องนี้เพราะ "ปัญหาวัยรุ่นเป็นปัญหาที่คาใจผู้ใหญ่"อยู่ในโลกเดียวกันเหมือนอยู่คนละโลกสื่อสารภาษาไทยเหมือนกันแต่พูดกันไม่เข้าใจเธอต้องการที่จะให้ผู้ใหญ่เข้าใจเด็กมากขึ้นเชื่อว่าชีวิตมีที่มาที่ไปหากลองได้ศึกษาก็จะเหมือนกับเป็นประตูบานแรกที่นำไปสู่การแก้ปัญหาจากการที่เข้าไปศึกษาข้อมูลรับฟังเด็กวัยรุ่นพูดทำให้เธอเข้าใจวัยรุ่น เขาเป็นวัยที่อยากรู้ อยากรู้อะไร อยากรู้อะไร แต่ขาดประสบการณ์ เด็กจึงต้องการพี่เลี้ยงต้องการผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่จึงต้องเดินเข้าหาเด็กแล้วค่อย ๆ ปรับเข้าหากัน งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพนำเสนอเป็นงานเขียนสารคดีศึกษาจากชีวิตและด้านในของมนุษย์ เพียงต้องการผลเพื่อสร้างความเข้าใจกันระหว่างวัยและเพื่อเผยแพร่ความรู้สู่ชุมชน

(เรียบเรียงจากการสัมภาษณ์, 15 มีนาคม 2545)

วาทกรรมของอรสม สุทธิสาคร ที่สะท้อนจากงานวิจัยเรื่อง "เด็กพันธุ์ใหม่...วัยX คลิ๊ก ชีวิตวัยรุ่นไทยยุคปี 2000"

- จัดทำโดย อรสม สุทธิสาคร ในปี 2544
- ตำแหน่ง นักเขียนสารคดี
- ผู้สนับสนุนงานวิจัย สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข
- จุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นสื่อให้พ่อกับแม่ ผู้ปกครอง ตลอดจนครูอาจารย์ได้เข้าใจโลก ของวัยรุ่นมากขึ้น เพื่อที่จะใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข
- ระเบียบวิธีวิจัย เก็บข้อมูลในแหล่งรวมกลุ่มของวัยรุ่น เช่น อาร์ ซี เอ ผับ หลายแห่งหลายระดับ เซ็นเตอร์พอยท์ มานูญครอง ฯลฯ ตามศูนย์การค้าต่าง ๆ โรงเรียนกว่าสิบแห่ง และมหาวิทยาลัยอีก 3 แห่ง กับวิทยาลัยในจังหวัดใกล้กรุงเทพฯ 1 แห่ง
- กลุ่มตัวอย่าง เด็กมัธยมต้นถึงวัยจบการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ประมาณอายุ 13-23 ปี) หลายระดับฐานะทั้งต่ำ กลาง สูง ประมาณ 90 คน ทั้งชาย หญิง และผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและได้ข้อมูลสนับสนุนจากอาจารย์แนะแนวตามสถานศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชน

รวมทั้งอาจารย์แนะแนวในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา และผู้ใหญ่หลายท่านที่ทำงานด้านเด็กและ เยาวชน

- **วิธีการนำเสนองานวิจัย**   เสนอในรูปแบบของสารคดีสะท้อนปัญหาสังคมในรูปแบบเล่มของหนังสือ

ในงานวิจัยชิ้นนี้จะวิเคราะห์วาทกรรมของอรสม สุทธิสาคร โดยใช้หลักของการวิเคราะห์วาทกรรม (Discourse Analysis) ดังนี้

1. Interpretative Repertoire ประเด็นของเรื่องที่ใช้ในการตีความ ในกรณีนี้จะเห็นว่าผู้ผลิตวาทกรรมคือ อรสม สุทธิสาคร นักเขียนสารคดีที่มีงานเขียนสม่ำเสมอ ผลงานของเธอมีความโดดเด่นในเรื่องราวที่เป็นปัญหาทางสังคม จนได้รับการกล่าวขานว่าเป็น “สารคดีแนวปัญหาสังคม” จากบทบาทหน้าที่ของนักเขียนสารคดีแนวสะท้อนสังคม ทำให้วาทกรรมที่ผลิตออกมา มุ่งประเด็นไปที่ความพยายามสร้างความเข้าใจ สืบหาความเป็นมาและสาเหตุในการแสดงออกทางพฤติกรรมวัยรุ่น ที่สำคัญอรสมไม่ได้เสนอมุมมองวัยรุ่นในฐานะที่เป็นปมปัญหา หากแต่สะท้อนภาพปัญหาของ “ช่องว่าง” ของความเข้าใจระหว่าง ผู้ใหญ่ ครอบครัว ครูบาอาจารย์ กับวัยรุ่น โดยนำเสนอภายใต้กฎเกณฑ์ของความแตกต่างและความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเด็กผู้ใหญ่ ตัวอย่างเช่น

“โรงเรียนในฝันของผมคือโรงเรียนที่เด็กได้เรียนในสิ่งที่อยากเรียน โรงเรียนควรวางนโยบายให้เด็กมีส่วนร่วมเป็นไซด์เซ็นเตอร์ของแท้ ครูไม่ควรดูมาก แต่มีความเป็นกันเองกับเด็ก ผมเคยไปเห็นโรงเรียนตามต่างจังหวัด บางที่เป็นโรงเรียนจน ๆ แต่ผมคิดว่าดีมาก อบอุ่นดี พอโรงเรียนเลิก ครูก็บอกกับเด็กว่าเย็นนี้ไปกินข้าวบ้านครูนะ ได้ใช้ชีวิตหลังเลิกเรียนกับครู กับเพื่อน สนุกสนมกัน เด็ก ๆ ก็มีความสุข ไม่มีการเรียนพิเศษ ต่างจากโรงเรียนในกรุงเทพฯ มาก โรงเรียนที่นี้บางทีครูไม่มีจิตวิทยาในการสอนด้วย ครูชอบให้เราทำรายงานเรื่องที่เราอยากให้ทำ ไม่ใช่เรื่องที่เราสนใจ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนก็ไม่อบอุ่น มีช่องว่างมากมาย” นักเรียนชั้นมัธยมปลายของโรงเรียนรัฐบาลชายเก่าแก่มี่ชื่อแห่งหนึ่งบอกเล่าถึงโรงเรียนในฝันของเขา” (หน้า 020)

“ในขณะที่ปรัชญาการศึกษายุคใหม่ เน้นให้เด็กเรียนด้วยความสุขแต่ก็เชื่อว่าเด็กในโรงเรียนชั้นดีจะปลอดจากความกดดัน จากการพูดคุยกับครูแนะแนวในโรงเรียนลูกคนมีเงิน ปัญหาของเด็กกลุ่มนี้คือ ความเครียดจากการเรียน และความคาดหวังของพ่อแม่ พ่อแม่

ส่วนหนึ่งขีดเส้นให้เด็กเรียนตามเส้นทางที่ตนเลือก โดยมีได้คำนึงถึงความต้องการและหัวใจของลูก” (หน้า 025)

“แอม อายุ 19 น้อง อายุ 17 และแวน อายุ 19 สามสาวเพื่อนชั้นนักเรียนระดับ ปวช. โรงเรียนพาณิชยการแห่งหนึ่งย่านฝั่งธน เป็นนักเที่ยวประจำย่านอาร์ ซี เอ มาได้สองปีแล้ว ตลอดสองปีของการท่องเที่ยว เธอยังคงรักษามผลการเรียนในระดับปานกลางไว้ได้ สม่่าเสมอ แสงสีของราตรี ไม่ได้ทำให้พวกเธอหลงเพริด ก้าวถล่ำไปสู่สวรรค์ของยาเสพติดหรือความรักความใคร่ อย่างที่เด็กส่วนหนึ่งเป็น” (หน้า 112)

จะเห็นว่าวาทกรรมเกี่ยวกับวัยรุ่นที่ผลิตออกมานั้นมิได้สวนกระแสความรู้ดั้งเดิมของสังคมเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่น ยังมีการนำเสนอไปในทิศทางเดียวกันคือ พฤติกรรมในเชิงลบ เช่น ชอบหนีไปเที่ยว แต่การนำเสนอได้แฝงเรื่องราวโดยเน้นประเด็นที่แตกต่างออกไปจากวาทกรรมกระแสหลัก เช่น เรื่องของแอม น้องและแวน ที่ถึงจะเป็นเด็กที่ชอบเที่ยวแต่เขาก็สามารถแยกแยะได้ ทำให้ผลการเรียนก็ยังคงอยู่ในระดับดี

2. Construction การสร้างสรรภาษาโดยต้องการแสดงให้เห็นว่าวาทกรรมเป็นเรื่องของการกระทำบางอย่างเพื่อหวังผลในทางปฏิบัติ หากจะพิจารณาวาทกรรมเรื่อง เด็กพันธุ์ใหม่...วัย X คลินิกชีวิตวัยรุ่นยุคปี 2000 แล้ว การสร้างสรรภาษามีลักษณะดังนี้คือ

- 2.1 การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดภาพพจน์และสร้างความรู้สึกร่วม โดยกันตัวเองออกเป็นผู้เล่าเรื่องราวและประเด็นเหตุการณ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งเสนอมุมมองแง่คิดในตอนท้ายของเรื่อง ตัวอย่างเช่น

“สื่อส่วนหนึ่งมักตีขลุมระบายสีภาพของลูกหลานไฮโซว่าไร้สมอง เวอร์สุด ๆ ไม่เคยมองอะไรพ้นไปจากรักมีสยดาของตนเอง นั้นอาจไม่ใช่ แต่คงไม่ใช่ “คุณหนูไฮโซ” ทั้งหมดจากการพูดคุยกับเด็กไฮโซกลุ่มนี้และอีกหลายรายพบว่าหากเด็กมาจากครอบครัวฐานะดี มีบรรยากาศในบ้านอบอุ่น ได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาดี ทำให้เด็กรู้สึก “เต็ม” มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีเป้าหมายชีวิตชัดเจน หากครูอาจารย์หรือสถาบันการศึกษาปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้เด็กกลุ่มนี้จะสามารถเติบโตเป็นพลเมืองคุณภาพของสังคมได้ แต่ในทางกลับกัน หากเป็น “คุณหนูไฮโซ” ที่ถูกเลี้ยงดูมาด้วยเงิน แต่ขาดไร้ไอรุ่นเติบโตมาอย่าง “พร้อม” และไร้ความสุข เด็กเหล่านี้ก็พร้อมจะเติบโตขึ้นมาสร้างบาดแผลให้แก่สังคมได้ไม่ยากเย็น” (หน้า 050)

2.2. การแบ่งขั้วตรงข้าม (Binary Opposition) การใช้คำและภาษาที่มีความหมายตรงข้ามกันมาเป็นสื่อการแบ่งแยกให้ความหมายเชิงบวกและความหมายเชิงลบ เช่น

ความหมายเชิงบวกเมื่อกล่าวถึงเด็กที่มีพฤติกรรมดี	ความหมายเชิงลบเมื่อกล่าวถึงเด็กที่สร้างปัญหาสังคม
มีบรรยากาศในบ้านอบอุ่น (หน้า 020)	ขาดไร้ความอบอุ่น (หน้า 020)
ได้รับการอบรมมาดี (หน้า 020)	เลี้ยงดูมาด้วยเงิน (หน้า 020)
ความหมายเชิงบวกเมื่อกล่าวถึงเด็กที่มีพฤติกรรมดี (หน้า 020)	ความหมายเชิงลบเมื่อกล่าวถึงเด็กที่สร้างปัญหาสังคม (หน้า 020)
ทำให้เด็กรู้สึก เต็ม (หน้า 020)	เติบโตมาอย่าง “พร่อง” (หน้า 020)
มีคุณภาพชีวิตที่ดี (หน้า 020)	ไร้ความสุข (หน้า 020)

2.3 ภาพที่ปรากฏออกมา (Existence) จากงานวิจัยเรื่อง เด็กพันธุ์ใหม่...วัย X คลิ๊กชีวิตวัยรุ่นยุคปี 2000 คือ

● ภาพของการขาดความเข้าใจ ขาดการสื่อสารที่ตรงกันระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ โดยสะท้อนจากมุมมองของเด็ก ตัวอย่างเช่น

“อึดอัดใจมากที่ต้องเรียนตามที่แม่ต้องการ หนูอยากมีความสุขได้เรียนในสิ่งที่เราชอบ ตอนนี้หนูอยู่ปีสามแล้ว แต่ถ้าจะให้ไปเริ่มเรียนปริญญาตรีใหม่ในขณะที่ชอบ หนูทำได้สบาย โดยแทบไม่ต้องเสียเวลาคิดเลย แต่แม่ไม่ยอมแน่” (หน้า 026)

“อาจารย์บางคนจัดกิจกรรมพาเด็กไปวัด หกโมงขึ้นต้องไปให้ทันใส่บาตรเด็กบางคนบ้านอยู่ไกลมาก ต้องตื่นตั้งแต่ตีสี่กว่า มีการเช็กชื่อนักเรียนมาใส่บาตร อาจารย์บอกว่าชาตินี้ทำบุญร่วมกัน ชาติหน้าจะได้เกิดมาพบกันอีก..อันที่จริงอันนี้เป็นกิจกรรมที่ดีแต่การบังคับว่าต้องมา ทำให้เด็กเมื่อ” (หน้า 024)

● ภาพของเด็กวัยรุ่นต่อกรณีเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยมีการเลือกนำเสนอพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นในทางที่ทำทลายต่อความเชื่อในวาทกรรมกระแสหลักของสังคม ตัวอย่างเช่น

จากเรื่อง	วาทกรรมกระแสหลัก	วาทกรรมเรื่องเด็กพันธุ์ใหม่...วัย X
<ul style="list-style-type: none"> ● แจ่มชีวิตคุณหนูไฮโซเต็มหรือพร่องคุณภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ลูกหลานไฮโซไร้สมองไร้ของแพงเวอร์สุด ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ลูกหลานไฮโซหากมาจากครอบครัวฐานะดี บรรยากาศในบ้านอบอุ่น ถูกอบรมเลี้ยงดูมาดี ก็สามารถเป็นพลเมืองที่ดีได้เพราะการใช้ของแบรนด์เนมจากนอกขึ้นอยู่กับความพอใจและความสามารถของผู้ซื้อแต่ถ้าต้องการเด่นก็ไม่สมควร
<ul style="list-style-type: none"> ● เทียวเพื่อเรียนรู้ชีวิตมีประสบการณ์ไว้เพื่อไม่พลาด 	<ul style="list-style-type: none"> ● เด็กที่ชอบเที่ยวมักไม่สนใจการเรียน ผลการเรียนตกต่ำ 	<ul style="list-style-type: none"> ● แอม, น้อง, แวว นักเที่ยวประจำ อาร์ชี เอ ตลอด 2 ปี ของการท่องเที่ยวเธอยังรักษาผลการเรียนระดับปานกลางไว้ได้สม่ำเสมอ

● ภาพของสังคมที่พยายามมีส่วนเข้าไปดูแลแก้ไข ทำความเข้าใจกับประเด็นการแสดงออกของวัยรุ่น

เช่น ตัวอย่างการแสดงความเห็นของบุคคลต่าง ๆ ดังนี้

“ครูหยุดให้ข้อสังเกตว่าขณะนี้สนามต่าง ๆ ที่มีให้เยาวชนเป็นสนามที่แพงมากไม่ว่าจะเป็นการเรียนยูโด เรียนศิลปะ วายน้ำ ดนตรี ดังนั้นรัฐจึงต้องลงทุน สร้างสนามสำหรับเยาวชนในจำนวนที่เพียงพอเพื่อเยาวชนจะได้ใช้พลังสร้างสรรค์ตามสิ่งที่ตนสนใจหากทำเช่นนี้ ปัญหาของเยาวชนจะเบาบางลงไป” (หน้า 163)

“ทางออกของปัญหาเยาวชนในทัศนะของจิตแพทย์ผู้หนึ่งคือการเสนอให้เป็นวาระแห่งชาติที่รัฐต้องทำและขับเคลื่อนกันในหลายระดับด้านของการปฏิบัติรูปการศึกษ โรงเรียนต้องมีการประกันคุณภาพให้เด็กได้เรียนอย่างมีความสุข และต้องสนองความต้องการของเด็กได้” (หน้า 167)

2.4 ภาพที่ไม่ปรากฏออกมา (absence)

● ภาพของการดำเนิน, ตีเตียน ว่ากล่าวในพฤติกรรมกระทำผิดของวัยรุ่น การสร้างสรรค์ภาษานี้มุ่งให้เกิดผลทั้งกระบวนการคิดและกระบวนการทางสังคมเพื่อหวังผลในทางปฏิบัติว่า

ในทางตรง เพื่อเป็นสื่อในการสร้างความเข้าใจระหว่างครอบครัว ครูบาอาจารย์ ผู้ใหญ่ ในสังคมและเด็กวัยรุ่น เป็นการลด "ช่องว่างระหว่างวัย" ดังที่อรสมกล่าวไว้ในหนังสือเด็กพันธุ์ใหม่...วัย X ว่า "โลกของวัยรุ่นยุค 2000 เป็นโลกที่คนในวัยผู้ใหญ่อย่างผู้เขียนอาจมองเห็นได้ แต่คงมี "ช่องว่าง" บางประการในการจะสัมผัส เข้าถึง ผู้เขียนหวังเพียงว่าหนังสือเล่มนี้ น่าจะเป็นสื่อเล็กๆ ให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง

ในทางอ้อม เพื่อการวางแผนในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น อยู่บนรากฐานของความเข้าใจในวัยรุ่น

3. Variation คือ วิธีการใช้ภาษาที่นำไประบุว่าวาทกรรมทำหน้าที่อะไรโดยศึกษาจากการผลิตวาทกรรมว่าใครเป็นผู้ผลิต และใครเป็นผู้ถ่ายทอด

ผู้ผลิตวาทกรรม

สถานภาพ ทางสังคมของอรสม สุทธิสาคร

- นักเขียนสารคดีแนวสะท้อนสังคม - ได้รับการยอมรับในฐานะสื่อที่มีบทบาทในการเผยแพร่ข่าวสารสู่สังคมและเป็นข่าวสารที่มีสาระเชิงลึก

อรสมกล่าวไว้ในหนังสือเด็กพันธุ์ใหม่...วัย X ว่า "จุดประสงค์ของหนังสือเล่มนี้น่าจะเป็น "สื่อ" เล็ก ๆ ให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ตลอดจนครูบาอาจารย์ ได้เข้าใจเด็กวัยรุ่นมากขึ้นเพื่อจะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขตามสมควร"

ด้วยจุดประสงค์ดังกล่าว งานที่ถูกผลิตขึ้นโดยอรสม จึงมีแนวโน้มของการอธิบายและสร้างความเข้าใจกับสถานการณ์ของปัญหาวัยรุ่นต่าง ๆ ให้ผู้แก่ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะครอบครัวของวัยรุ่นวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้สะท้อนในวาทกรรมของงานวิจัยเชิงสารคดีเล่มนี้อย่างชัดเจน

- ความเป็นแม่คนเดียว (Single mother) - เป็นผู้ที่ผ่านประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต และทำความเข้าใจกับวัยรุ่นเพราะเลี้ยงลูกตามลำพัง

เนื่องจากอรสมขาดชีวิตวัยเด็กเพราะไม่ได้ไปเที่ยวเล่นเหมือนเด็กในวัยเดียวกันแต่กลับมีชีวิตอยู่กับหนังสือ ขาดเพื่อนในวัยเรียนเพราะต้องทำงาน และการที่ต้องมาอาศัยอยู่กับญาติซึ่งเป็นครอบครัวที่ค่อนข้างมีกรอบมีกฎระเบียบ ทำให้ความรู้สึกของเธอในช่วงวัยรุ่นเต็มไปด้วยความท้อแท้ อยากลองอยากแหกกฎ จากการศึกษาที่ไม่ได้เรียนรู้โลกอย่างเพียงพอดังที่กล่าวมาแล้ว ความที่ไม่มีประสบการณ์ในการคบเพื่อนชาย ทำให้อรสมเป็นแม่เร็ว

อาจทำให้วาทกรรมที่ถูกผลิตขึ้นเป็นการสื่อสารบนพื้นฐานของความเข้าใจและกดดันมาจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวของเธอเอง

ช่องทางนำเสนอ • สื่อมวลชนโดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ - ที่มีบทบาทหน้าที่ในการเสนอข่าวสารสู่สังคม

เมื่อพิจารณาถึงบทบาทหน้าที่รวมถึงประสบการณ์ในการทำงานของผู้ผลิตวาทกรรมคือ อรสม สุทธิสาครจะเห็นว่าส่งเสริมและสนับสนุนให้วาทกรรมที่ถูกผลิตขึ้นสามารถกำหนดและสร้างความหมายได้ เห็นว่าพฤติกรรมการแสดงออกเป็นไปตามความแตกต่างของวัย การตัดสินใจพฤติกรรมมาจากการตัดสินใจในมุมมองของผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นประเด็นหลักในการสะท้อนสังคมของอรสม อย่างไรก็ตามบริบทที่อรสมได้รับอำนาจและความน่าเชื่อถือจากสังคมคือ บทบาทของนักเขียนสารคดี มากกว่าบทบาทของนักวิจัย เนื่องจากบทบาทของนักวิจัยในวาทกรรมกระแสหลักได้ผูกขาดกับความเป็นนักวิชาการไว้เรียบร้อยแล้ว

งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งวิเคราะห์ อรสม สุทธิสาครในฐานะผู้ผลิตวาทกรรมซึ่งพบว่า วาทกรรมชุดนี้สามารถอธิบายพฤติกรรมของวัยรุ่นให้คนในสังคมยอมรับได้ พฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่นในสังคม ในบางแง่มุม เช่น ชอบแต่งตัวหากการเรียนยังไม่ตกก็เป็นพฤติกรรมที่ยอมรับได้ เกิดเป็นวาทกรรมทวนกระแส

4. Function คือ การพิจารณาว่าวาทกรรมนั้น ๆ ทำหน้าที่อธิบายเหตุการณ์ให้สังคมรับรู้ วาทกรรมของอรสม สุทธิสาคร “เรื่องเด็กพันธุใหม่...วัย X คลิกชีวิตวัยรุ่นยุคปี 2000” ตอกย้ำความเชื่อหรือตรรกะของการอธิบายสาเหตุของปัญหาวัยรุ่นดังนี้

“ผมรู้สึกเหมือนที่เราเป็นส่วนเกิน เป็นปมด้อยที่ไม่มีพ่อเหมือนคนอื่นสิ่งเดียวที่ทำให้ผมรู้สึกมีค่าคือเพื่อน” แอ๊ด หนุ่มน้อยผิวคล้ำวัย 21 เปิดความในใจเบื้องหลังการใช้ยาเสพติดหลายประเภท ทั้งกัญชา ยาบ้า สารระเหย มากกว่าห้าปี” (หน้า 141)

“ชาญเป็นหนุ่ม 20 เดิมเป็นนักเรียนชั้น ม.5 แต่ก็ต้องออกจากโรงเรียนกลางคันเพราะปัญหาเสพติด เขามีพี่สาวต่างแม่คนหนึ่ง กับมีน้องชายร่วมท้องเดียวกันอีกคนหนึ่ง กรณีของชาญก็เช่นเดียวกับปัญหาวัยรุ่นติดยาจำนวนไม่น้อย ที่มีสาเหตุมาจากความไร้ความสุขในครอบครัว แม่เป็นครูในโรงเรียนรัฐบาล ที่जूเจ้าระเบียบ พ่อเป็นข้าราชการบำนาญ ที่มีบุคลิกเงียบขรึม และเจ้าระเบียบไม่ต่างจากแม่ ปัญหาหนักที่ทำให้บ้านทั้งบ้านแทบลุกเป็นไฟคือเรื่องหนี้สิน อันเกิดจากการลงทุนทำธุรกิจที่มีแต่

ขาดทุน ไม่มีผลกำไรของพ่อ ทำให้พ่อแม่มีปากเสียงกันทุกวัน ไม่มีใครยอมใคร การอยู่ในบรรยากาศเช่นนี้ทำให้เขารู้สึกอึดอัดมาก" (หน้า 139)

จากการพิจารณาถึงเนื้อหาและบริบททางการสื่อสารพบว่า วาทกรรมนี้ได้ทำหน้าที่ในการกล่าวตอกย้ำถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมประพฤติดิตของวัยรุ่น ซึ่งมาจากการขาดความเข้าใจของครอบครัว เพราะฉะนั้นผู้ใหญ่ควรเป็นฝ่ายที่จะเดินเข้าไปหาเด็กพยายามทำความเข้าใจกับเด็ก

ผลสืบเนื่องจากการวิจัยเรื่องนี้ของอรสม ที่ได้ตีพิมพ์เป็นหนึ่งในหนังสือขายดีและได้มีการจัดงานสัมมนาต่างเชิงสารคดีขึ้น เพื่อแก้ปัญหาหรือนำไปสู่กระแสการเคลื่อนไหวทางสังคมต่าง ๆ ที่มีผลมาจากงานวิจัยเชิงสารคดีชิ้นนี้

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่าวาทกรรมเรื่องนี้ของอรสม มีประเด็นหลักอยู่ที่การพยายามสื่อให้สังคมเข้าใจ ไม่เหมารวมพฤติกรรมของวัยรุ่น และชี้ให้เห็นประเด็นของการขาดความเข้าใจระหว่าง"เด็กกับผู้ใหญ่"

นักวิจัยหญิง 2 ลัดดา เหมาะสุวรรณ

ประวัติโดยย่อ

ลัดดา เหมาะสุวรรณเป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด เพราะเกิดและโตที่กรุงเทพฯ เธอดำเนินชีวิตอยู่ในกรอบ อาจจะมีปัญหากับคุณพ่อคุณแม่บ้าง แต่เธอไม่ได้มองว่าเป็นปัญหาที่ใหญ่โตอะไรก็สามารถผ่านมาได้ เธอให้ทรรศนะว่า "เราต้องมองว่าเขาหวังดี เขามีเหตุผลของเขา" ลัดดาใช้ชีวิตวัยรุ่นไปกับการจัดนิทรรศการของโรงเรียน มีเที่ยวบ้างก็แค่อูหนั่ง ดูกีฬา จัดงานเลี้ยงน้ำชา ในสมัยนั้นการ ดี รัน ฟัน แทง หรือปัญหาวัยรุ่นก็มีเหมือนกันแต่เธอไม่ได้เข้าไปอยู่ในกลุ่มนั้น สื่อวิทยุในสมัยนั้นก็มีเพลงจากมิตรรักนักเพลงที่ขอเพลงให้กัน สื่อโทรทัศน์มีระบบการเซ็นเซอร์ ทำให้ภาพที่ดูน่าเสียดายออกมาสู่สาธารณะเป็นภาพที่อยู่ในกรอบของสังคม สื่อหนังสือพิมพ์ก็ไม่หวือหวาหรือรุนแรงมากเท่าสมัยนี้

ลัดดา เหมาะสุวรรณจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี แพทยศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยมหิดล จากนั้นศึกษาในระดับวุฒิปัตถุ์เชี่ยวชาญสาขากุมารเวชศาสตร์ต่ออีก 1 ปี ก็เริ่มทำงานด้านโภชนาการเด็กเป็นหมอดูและเป็นผู้สอนนักศึกษาแพทย์ แพทย์ประจำบ้านสาขาเกี่ยวกับกุมารเวชศาสตร์ เธอเริ่มต้นทำงานวิจัยในปี 2521 ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่เกี่ยวกับเรื่อง

สุขภาพ เด็กไม่สบาย เด็กป่วย เพราะความที่เป็นหมอมทางด้านโภชนาการ ต่อมาในช่วงตั้งแต่ปี 2540-2541 จึงเริ่มให้ความสนใจเกี่ยวกับปัญหาพัฒนาการเด็กโดยรวม จากการที่ลัดดามีโอกาสเข้าไปมีส่วนในการทบทวนองค์ความรู้เกี่ยวกับเด็กไทยในชื่อชุดโครงการวิจัยเรื่องเด็กและเยาวชนของสำนักงานกองทุนส่งเสริมการวิจัย (สกว.) หลังจากการทบทวนงานวิจัยก่อให้เกิดการตั้งคำถามมากมาย ทำให้ได้ทราบว่าพัฒนาการขององค์ความรู้เรื่องเด็กไทยยังขาดคนที่จะมารับผิดชอบพัฒนาให้เป็นงานวิจัย ลัดดาจึงก้าวเข้ามาเป็นหัวหน้าโครงการพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทยและได้รับทุนสนับสนุนโครงการ

(เรียบเรียงจากการสัมภาษณ์ 22 กุมภาพันธ์, 2545)

วาทกรรมของลัดดา เหมาะสุวรรณ ที่สะท้อนผ่านงานวิจัยเรื่อง “โครงการวิจัยพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย”

- จัดทำโดย รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงลัดดา เหมาะสุวรรณ เริ่มเมื่อปี 2543

- ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

- ผู้สนับสนุนงานวิจัย ไม่ได้ระบุชัดเจน

- จุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อการศึกษาพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเด็กไทยปัจจุบันครอบคลุมกับพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็ก

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อพัฒนาชุดเครื่องมือวัดพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กวัย 1-18 ปี

2. เพื่อศึกษาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กวัย 1-18 ปี ในด้านร่างกาย-อารมณ์-จิตใจ สติปัญญา-สังคมจริยธรรม

3. เพื่อศึกษาลักษณะของครอบครัวไทยและการอบรมเลี้ยงดูเด็กของครอบครัว

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

- ระเบียบวิธีวิจัย การศึกษานี้เป็นการสัมภาษณ์ การสังเกตและการทดสอบ โดยมีวิธีเก็บข้อมูลคือ การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้แบบทดสอบ แบบวัดพัฒนาการ การชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูงและวัดสมรรถภาพทางกาย โดยพนักงานสัมภาษณ์และผู้ช่วยวิจัยที่ผ่านการอบรมแล้ว การ

เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ นักวิจัยและผู้ช่วยวิจัยที่ผ่านการอบรมแล้วทำการสัมภาษณ์ผู้เลี้ยงดูที่สุ่มเลือกแบบเจาะลึก ตามแนวคำถามที่กำหนด โดยไม่มีการบันทึกต่อหน้าผู้ถูกสัมภาษณ์ หลังจากนั้นจึงบันทึกทุกอย่างตามความเป็นจริงไม่ใส่ความคิดเห็นของผู้บันทึก อาจกลับไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติม ทำจนกระทั่งได้ข้อมูลที่อิ่มตัว แล้วนำมาบันทึกไว้ทุกครั้ง

- กลุ่มตัวอย่างคือ ครอบครัวทั่วไปในประเทศไทยที่มีเด็กอายุ 1-18 ปี อาศัยอยู่ในครอบครัวเป็นประจำ จำนวนประชากรตัวอย่าง 8,640 คน ใช้วิธีสุ่มแบบ 2 ขั้นตอน เป็นตัวอย่างในเขตเทศบาล 3,456 คน ในกรุงเทพฯ 576 คน และนอกเขตเทศบาล 4,608 คน

- ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ชุดเครื่องมือวัดพัฒนาการเด็กวัย 1-18 ปี แบบองค์รวมสำหรับการวิจัย ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับบริบท-วัฒนธรรม ใน 5 พื้นที่ของประเทศ คือ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้
2. ได้ชุดเครื่องมือวัดพัฒนาการเด็ก 1-18 ปี แบบองค์รวมสำหรับครอบครัวและชุมชน ใช้ในการประเมินพัฒนาการของเด็กเพื่อประโยชน์ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กของครอบครัวและการพัฒนาเด็กของชุมชน
3. ผลการศึกษาลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเด็กของครอบครัวไทย ในแต่ละพื้นที่และความสัมพันธ์ของการอบรมเลี้ยงดูกับพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็ก จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ไม่เฉพาะแต่ในสังคมวิชาการ แต่จะเป็นข้อมูลที่สำคัญยิ่งสำหรับครอบครัว ชุมชน และสังคมไทยที่จะนำไปสู่ความเข้าใจในการพัฒนาครอบครัวไทยให้มีคุณภาพสอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย
4. ได้ทะเบียนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของเด็กไทย ที่มีข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้สนใจในการติดตามศึกษาพัฒนาการแบบภาคตัดขวางในระยะต่อไป

- สรุปผลการวิจัย งานวิจัยอยู่ในขั้นตอนการดำเนินการมีกำหนดสิ้นสุดปลายปี 2545

ในงานวิจัยชิ้นนี้มุ่งวิเคราะห์วาทกรรมของลัดดา เหมาะสุวรรณ โดยใช้หลักการวิเคราะห์วาทกรรม (Discourse Analysis) ดังนี้

1. Interpretative Repertoire ประเด็นของเรื่องที่ใช้ในการตีความ เป็นตัวรากฐานของผู้พูดที่ใช้ในการสร้างมุมมองทางวาทกรรม

รศ. พญ. ลัดดา เหมาะสุวรรณ เป็นแพทย์และเป็นอาจารย์ในด้านโภชนาการเด็ก ความเป็นอาจารย์ เป็นนักวิชาการในด้านโภชนาการเด็กสนับสนุนให้วาทกรรมที่ผลิตออกมามุ่งประเด็น

ของการศึกษาไปที่ปัจจัยในการอบรมเลี้ยงดูและวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพกาย และเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการรอบด้านของเด็กตัวอย่างเช่น

“ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาวิธีการเลี้ยงดูที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพกาย (ได้แก่ การให้อาหาร การดูแลเมื่อเจ็บป่วย การรับบริการดูแลสุขภาพ เป็นต้น)” (หน้า 1)

“เด็กและเยาวชนที่มีคุณภาพเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาสังคม ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดตั้งแต่แรกเกิดเป็นแหล่งพุ่มพักก้อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาการของเด็ก ครอบครัวยังเป็นการช่วยแบ่งความปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวจึงมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของเด็กในวันข้างหน้า” (หน้า 1)

การตีความและการอธิบายพัฒนาการของเด็กที่ขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดูของครอบครัว สอดรับกับความรู้เดิมในสังคมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ทำให้ผู้รับสารส่วนใหญ่สามารถถอยอมรับวาทกรรมที่ผลิตออกมาตามแนวความคิดนี้ได้

2 Construction การสร้างสรรภาษาขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุผลตามที่ต้องการ หากพิจารณาวาทกรรมเรื่อง พัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย การสร้างสรรภาษามีลักษณะดังนี้คือ

2.1 ลักษณะการใช้คำที่มีความหมายในเชิงวิชาการ เช่น ตัวแปรต้น, ตัวแปรกลาง, ตัวแปรตาม, การเป็นแบบอย่าง (role model) (หน้า 3)

2.2 ภาพที่ปรากฏออกมา (Existence)

- สาเหตุและวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เช่น

“การศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กไทยก็เช่นกันมักเป็นการศึกษาพัฒนาการเด็กเฉพาะด้าน เช่น การสำรวจพัฒนาการทางร่างกายด้านการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นต้น ยังขาดการศึกษาพัฒนาการของเด็กไทยที่ศึกษาพัฒนาการแบบองค์รวมในคราวเดียวกันเพื่อเสนอสถานภาพของเด็กไทยที่ครบทุกด้าน” (หน้า 1, 2)

“วัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อการศึกษาพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทยและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเด็กของครอบครัวไทย ปัจจัยด้านครอบครัวกับพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็ก” (หน้า 2)

- แผนผังของการวิจัย (หน้า 4)
- ขั้นตอนของการพัฒนาชุดเครื่องมือวิจัย
- เครื่องมือวิจัย, การเก็บข้อมูล, และผลการดำเนินงานเบื้องต้น (หน้า 6, 7)

3. Variation คือ วิธีการใช้ภาษาที่นำไประบุว่าวาทกรรมของงานวิจัยทำหน้าที่อะไรโดยศึกษาจากการผลิตวาทกรรม ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

ผู้ผลิตวาทกรรม

สถานภาพทางสังคมของลัดดา เหมาะสุวรรณ

- ความเป็นนักวิจัย - ได้รับการยอมรับจากสังคมมีความชอบธรรมในการเสนองานทางวิชาการ

จากการที่ลัดดามีโอกาสเข้าไปร่วมมีส่วนในการทบทวนองค์ความรู้เกี่ยวกับเด็กไทยในชื่อชุดโครงการวิจัยเรื่องเด็กและเยาวชนของสำนักงานกองทุนส่งเสริมการวิจัย(สกว.) หลังจากทบทวนงานวิจัย ก่อให้เกิดคำถามมากมาย ทำให้ได้ทราบว่าการพัฒนาการขององค์ความรู้เรื่องเด็กไทยยังขาดคนที่เข้ามารับผิดชอบพัฒนาเป็นงานวิจัย ลัดดาจึงก้าวเข้ามาเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย

จะเห็นว่าวัตถุประสงค์หลักในการทำงานวิจัยชิ้นนี้เพื่อจุดประสงค์ในเชิงวิชาการในการที่จะได้ข้อมูลเชิงวิชาการมาขยายผลเพื่อใช้ในสังคม ซึ่งก็สะท้อนอย่างชัดเจนในงานวิจัย

- เป็นแพทย์ด้านโภชนาการเด็ก - มีความชอบธรรมในการทำงานวิจัยในด้านที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะด้านเกี่ยวกับสุขภาพกาย

ช่องทางกรนำเสนอ

- สื่อมวลชนโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ - มีบทบาทหน้าที่ในการเผยแพร่ข่าวสารมาสู่สังคม เมื่อพิจารณาบทบาทหน้าที่ ตำแหน่งทางสังคมของผู้ผลิตวาทกรรมคือ รศ.พญ.ลัดดา เหมาะสุวรรณ จะเห็นว่าส่งเสริมและสนับสนุนให้วาทกรรมที่ถูกผลิตขึ้นสามารถกำหนดและสร้างความหมายได้ เนื่องจากวาทกรรมนี้ได้ถูกผลิตขึ้นจากผู้มีอำนาจในฐานะนักวิชาการ ที่ได้รับการยอมรับจากสังคมในการเสนองานทางวิชาการ มีอำนาจในฐานะแพทย์ด้านโภชนาการเด็กจึงมีความชอบธรรมในการกล่าวถึงปัจจัยของพัฒนาการเด็ก โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพการอบรมเลี้ยงดู

4. Function คือ การพิจารณาว่าวาทกรรมนั้น ๆ ทำหน้าที่อธิบายเหตุการณ์ให้คนในสังคมรับรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เช่น ความพยายามหาเหตุผลเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือหรือเสนอผลต่อเรื่องที่อาจจะเกิดขึ้นต่อไปเพื่อเป็นการพิจารณาว่าสิ่งไหนมีบทบาทอย่างไรในสังคม วาทกรรมของ รศ.พญ. ลัดดา เรื่อง "พัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย" อธิบายสาเหตุของการสร้างงานวิจัยในเรื่องนี้คือ

"ข้อจำกัดที่สำคัญของการศึกษาวิจัย พัฒนาการของเด็กไทยคือ การขาดเครื่องมือวัด พัฒนาการของเด็กที่เหมาะสมกับเด็กไทยและเป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการของประเทศ เครื่องมือวิจัยที่มีอยู่ส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือวัดพัฒนาการเด็กเฉพาะด้านและมีเกณฑ์มาตรฐานต่างประเทศซึ่งมีความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม ทำให้มีผลต่อความมั่นใจและความน่าเชื่อถือเครื่องมือเหล่านั้น" (หน้า 2)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาและบริบททางการสื่อสารแล้วพบว่าวาทกรรมนี้ทำหน้าที่ในการกำหนดบทบาทและสร้างความชอบธรรมในการผลิตวาทกรรมในเรื่องนี้

และด้วยเหตุที่งานวิจัยชิ้นนี้ยังอยู่ในกระบวนการรวบรวมข้อมูลก่อนสรุปผลงานวิจัย ดังนั้น จึงถือเป็นข้อจำกัดประการหนึ่งที่ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถนำวาทกรรมของงานวิจัยที่สร้างโดย พญ.ลัดดา มาวิเคราะห์ไว้ในที่นี้ได้อย่างสมบูรณ์ จึงเสนอผลการวิเคราะห์เพียงบางส่วนเท่านั้น

จากการวิเคราะห์ประเด็นหลักในเบื้องต้นนี้ พบว่าประเด็นหลักของวาทกรรมนี้ เน้นไปที่การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่จะมีผลต่อพัฒนาการของเด็ก และมุ่งสู่ประเด็นไปในเชิงวิชาการเพื่อนำไปสู่ภาคปฏิบัติต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สื่อมวลชนในฐานะผู้ผลิตข่าวทกรม

การวิเคราะห์ข่าวทกรมงานวิจัย ของนักวิจัยชาย 1 สมพงษ์ จิตระดับ : เด็กพันธุ์ใหม่ ในกระแสวัตถุนิยม เพศเสรี และยาเสพติด ผ่านสื่อมวลชน

ตารางแสดงระยะเวลาและจำนวนหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอ

ชื่องานวิจัย	ระยะเวลาที่นำเสนอ	สื่อที่นำเสนอ (จำนวนฉบับ)		
		ไทยรัฐ	มติชน	สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์
"เด็กพันธุ์ใหม่เติบโตมาจากวัตถุนิยม เพศเสรี ยาเสพติด"	ในช่วง 21 พ.ค. 2544 -29 พ.ค. 2544	3	3	1

ลักษณะการพาดหัวข่าว ประเด็นพฤติกรรมทางเพศถูกนำมาเป็นประเด็นหลักในการคัดสรรมาพาดหัวข่าว โดยนำเสนอผูกโยงความเป็นเด็ก สื่อถึงพฤติกรรมด้านเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในวัยที่ไม่เหมาะสม ประกอบกับสภาพสังคมไทยเป็นสังคมที่ปิดกั้นไม่ยอมรับเรื่องพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศอย่างเปิดเผยแต่กลับเป็นเรื่องที่คนสนใจมากที่สุดเช่นกัน เรื่องเพศจึงเป็นเรื่องแรก ๆ ที่ถูกนำมาเป็นจุดขายของหนังสือ เช่นเดียวกับข่าวทกรมเรื่องนี้ที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อหนังสือพิมพ์

ตัวอย่างเช่น

เสนอเปิดอาร์ซีเอในโรงเรียนมัธยมแก้เสียตัวก่อนวัย (ไทยรัฐ 21 พ.ค. 2544)

แฉเซ็นเตอร์พอยท์พาเด็กลูกก่อนห้าม (มติชน 3 ก.ค. 2544)

เหงา-เสพยา-มั่วเซ็กซ์-ซีเกียจ เด็กพันธุ์ใหม่ (มติชน 8 ก.ค. 2544)

แฉเด็กมัธยมชายบริการในฝัน สลัม-อาร์ซีเอ (มติชน 29 ต.ค. 2544)

การเลือกประเด็นในการนำเสนอ

- **ประเด็นหลัก** ที่ถูกเลือกมานำเสนอคือรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กรุ่นซึ่งเป็นเรื่องพฤติกรรมในแนวลบ โดยการนำเสนอมีลักษณะการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตอกย้ำให้เห็นปัญหา ความวุ่น

วายุของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับวาทกรรมกระแสหลักในสังคมดังที่กล่าวมาแล้ว

- ประเด็นการนำเสนอ เป็นการชี้ให้เห็นภาคปฏิบัติการของวาทกรรมที่นำไปสู่การเคลื่อนไหวทางสังคมคือ
  - การนำเสนอแนวทางของการจัดการกับปัญหา (วิธีแก้ปัญหา) เช่น การเสนอให้มีการจัดค่ายเพศศึกษา
  - การนำเสนอวิธีการป้องกันการเกิดปัญหา เช่น การปรับปรุงหลักสูตรการเรียน การสอน
  - เสนอผลความรุนแรงหรืออันตรายที่จะเกิดขึ้นหากปัญหานี้ไม่ได้รับการแก้ไข
  - ชี้ให้เห็นสาเหตุของการเกิดปัญหา

จะเห็นว่าการเลือกประเด็นจากงานวิจัยมานำเสนอของสื่อมวลชนส่วนใหญ่ มีหลักการเลือกหยิบยกประเด็นของความผิดปกติหรือพฤติกรรมเชิงลบ ออกมานำเสนอพร้อมกับชี้ให้เห็นความรุนแรงของปัญหาแต่กลับให้ความสำคัญต่อสาเหตุและแนวทางการแก้ไขป้องกันเป็นประเด็นรองลงมา

ประเด็นที่สื่อมวลชนมองข้ามและไม่ถูกหยิบยกมานำเสนอเลยคือข้อเท็จจริงตามระเบียบวิธีวิจัยที่วางงานวิจัยขึ้นนี้มีที่มาจากการศึกษาเด็กจากวัฒนธรรมย่อย 3 กลุ่ม เท่านั้นคือกลุ่มที่ใช้ยาเสพติด เด็กขายบริการ และเด็กที่เที่ยวสถานบันเทิง ทั้งหมดจำนวน 80 คนจาก 3 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร เชียงราย และยโสธร แต่ภาพตัวแทนกลุ่มวัยรุ่นที่ปรากฏในสื่อทุกฉบับคือภาพตัวแทนของวัยรุ่นทั้งหมด ทำให้สังคมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และเกิดการสร้างภาพตัวแทนของวัยรุ่นในสังคมจริงตามแบบของวาทกรรม และมีส่วนทำให้การสร้างวาทกรรมเรื่องเซ็กเพศกับวัยรุ่นนี้ทำหน้าที่อธิบายความหมายของวัยรุ่นไทยในยุคปัจจุบัน

สำหรับรายละเอียดของการวิเคราะห์วาทกรรมที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนอันถือเป็นการผลิตซ้ำและตีความวาทกรรมของสมพงษ์ จิตระดับ โดยหนังสือพิมพ์นั้น ปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างของการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ต่างชื่อฉบับ

ไทยรัฐ	มติชน	สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์
<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว <ul style="list-style-type: none"> - เน้นสถานที่ที่เชื่อกันว่าเป็นพื้นที่ของวัยรุ่นทำให้เด็กประพฤตินิด - ประเด็นเรื่องเพศที่เกิดขึ้นในวัยที่ไม่เหมาะสมเป็นจุดเน้นความสนใจ ● ประเด็นการนำเสนอหลัก <ul style="list-style-type: none"> - ประเด็นโดยละเอียดของพฤติกรรมของวัยรุ่นในเชิงลบเป็นการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตอกย้ำให้เห็นความเป็นปัญหา ● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีภาพประกอบ - เป็นภาษาในลักษณะการอบรมสั่งสอน ตำหนิต่อว่าและตัดสินพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นโดยมีนัยยะของการลำเอียงในการนำเสนอเรื่องราวทางเพศในเชิงตำหนิเพศหญิงและที่ลดคุณค่าของเพศหญิง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว <ul style="list-style-type: none"> - เน้นพฤติกรรมการกระทำของเด็กและสาเหตุที่มาจากกรอบรมเลี้ยงดู ● ประเด็นการนำเสนอหลัก <ul style="list-style-type: none"> - เน้นพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็ก ● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีภาพประกอบ - การใช้ภาษาเป็นการสะท้อนภาพวัยรุ่นจากมุมมองของผู้ใหญ่ในการตำหนิเด็ก มีการใช้ภาษาที่เป็นกลางไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว <ul style="list-style-type: none"> - เน้นต้นกำเนิดพฤติกรรมของเด็กมาจากผู้ใหญ่ ● ประเด็นการนำเสนอหลัก <ul style="list-style-type: none"> - ชี้ให้เห็นว่าการนำเสนอผลงานวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ใหญ่ใช้ควบคุมเด็ก ● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ภาพในการสื่อความหมายสื่อถึงเด็กนักเรียน เด็กผู้หญิงที่ถูกผู้ใหญ่ควบคุมอยู่ในกรอบ - การใช้ภาษาค่อนข้างรุนแรงในการแสดงออกซึ่งความเห็นต่อต้านงานวิจัยหรืออำนาจที่ผู้ใหญ่กำลังพยายามสร้างให้ตนเอง

ไทยรัฐ	มติชน	สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์
<ul style="list-style-type: none"> ● ประเด็นการนำเสนอเรื่อง - เสนอแนวทางจัดการกับปัญหา (วิธีการแก้ปัญหา) เช่น เสนอจัดให้มีค่ายพิเศษ - นำเสนอวิธีการป้องกันปัญหา เช่น ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน 	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเด็นการนำเสนอเรื่อง - เสนอถึงผลร้ายที่จะเกิดขึ้น หากปัญหาไม่ได้รับการแก้ไข - เสนอพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ ขอบต้อรองกับบรรทัดฐานของสังคมเป็นฮีโร่ในสายตาเพื่อน - แหล่งที่เป็นตัวผลิตเด็กที่มีปัญหา 	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเด็นการนำเสนอเรื่อง - ข้ออ้างที่ผู้ใหญ่ใช้ในการ อธิบายพฤติกรรมวัยรุ่นเปลี่ยนแปลง คือการไหลบ่าของวัฒนธรรมตะวันตกเป็นการปิดกั้นในการอธิบายความเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัย

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิง : สมพงษ์ จิตระดับ

นศพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
ไทยรัฐ 21 พ.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 1	เสนอเปิด อาร์ ซี เอ ใน โรงเรียนมัธยมแก่เสียตัว ก่อนวัย	แฉสังคมพอนเพ่นนักเรียนมี เพศสัมพันธ์ตั้งแต่ ม.ต้น ซี อินเตอร์เน็ต ฮัลโหล	นายสมพงษ์ จิตระดับ ผอ. ศูนย์การศึกษาเพื่อเด็กด้อย โอกาสเสนอให้มีอาร์ ซี เอ หรือเซ็นเตอร์พอยท์มาไว้ใน โรงเรียนโดยใช้เวลาในวันศุกร์ ครึ่งวันให้เด็กได้แต่งตัวตาม แฟชั่นเป็นการนำสิ่งที่เด็ก อยาก رؤอยากเห็นเข้ามาอยู่ใน ความดูแลของครู เพื่อแก้ ปัญหาสังคมการมี sex ก่อน วัยอันสมควร (เพศเสรี) วัตถุ นิยมและยาเสพติดโดยมุ่ง สร้างความเข้าใจอันดีระหว่าง เด็กกับครู	นางเกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา อธิบดีกรมสามัญศึกษาเสนอว่า ที่ผ่านมาระบบโรงเรียนจัดกิจกรรม แบบนี้มาแล้วแต่ไม่สามารถแก้ ปัญหาได้และเสนอกิจกรรมที่ สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิด ระหว่างครูกับนักเรียน เช่น จัด ค่ายเพศศึกษา ดนตรี กีฬา สอนให้เด็กรู้จักรักตัวเองและผู้ อื่น	- ไม่มีภาพประกอบ - ภาษาที่ใช้มีลักษณะของ การใช้คำที่มีลักษณะ ลำเอียงในการนำเสนอเรื่อง ราวที่กล่าวอ้างถึงนักศึกษา หญิง เช่น คำว่า "เสียตัว ก่อนวัย" "นักศึกษาสาวใจ แตก" "ยอมให้หนุ่ม ๆ จับ กัน" ภาษาที่ใช้มีลักษณะใน การตีความหรือสั่งสอนใน การกระทำของวัยรุ่น เช่น นักศึกษาสาวใจแตก...แถม ไวไฟทอดกายให้ผู้ชายลูบ ได้โดยไม่รบกวนสงวนตัว -ลำดับเนื้อหาเริ่มด้วยการ เปิดเผยสถิติและผลการ ศึกษาสะท้อนพฤติกรรม ของวัยรุ่นเป็นกล่าวนำถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเด็ก	-เป็นการนำเสนอข่าวโดยใช้ กรอบของค่านิยมของการรัก นวลสงวนตัวถ้าบุคคลโดยยึด ค่านิยมนี้จะถือว่าเป็นคนดี แต่ถ้าไม่ก็ถือว่าเป็นคนไม่ดี -หรือแม้กระทั่งการนำวิธีคิด เกี่ยวกับความเท่าเทียมทาง เพศมาใช้กำหนดนิพจน์หญิงว่า ดีคือความหมายของความเท่า เทียมทางเพศคือเป็นฝ่ายนำ หรือเรียกร้องการมีเพศ สัมพันธ์และตีความหมายว่า เป็นสิ่งที่ผู้หญิงที่ไม่ควร กระทำ
ไทยรัฐ 22 พ.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 9	เสนอเปิดอาร์ ซี เอ ในโรง เรียนมัธยม					

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างถึง : สมพงษ์ จิตระดับ

นศพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
ไทยรัฐ 3 ก.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 16	แฉเซ็นเตอร์พอยท์พาเด็ก สูวก่อนห้าม	นักวิชาการตีแผ่ 25 คุณ สมบัติเด็กพันธุ์ใหม่หลงวัตถุ นิยมติดยาเสพติด มั่วเซ็กซ์ โดยเฉพาะเด็กมัธยมต้นบรรล ทางเพศก่อนวัยอันสมควร แถมมีอะไรกันเองในกลุ่ม เพื่อนซี้อาหตุเพราะความ อยากรู้อยากลองฟังเพื่อหือ ของแพงบ้างเป็นคนซีเหงาสุด ระอาพฤติกรรมกอดรัด ควัก ล้วงของต้องห้ามกันใจจิ้งครีมี แฉเซ็นเตอร์พอยท์แหล่งมั่วสุ่ม ฝึกหัดเด็กอ่อนทองราตรีเนะ ทางออกพ่อแม่ต้อง ระดับประคองตามกระแส วัยรุ่นให้ทันเน้นการศึกษา สร้างภูมิคุ้มกันทวนกระหังผู้ ชายต้องเลิกเอาเปรียบหญิง	นำเสนอผลงานวิจัยในหัวข้อ "เด็กไทยในกระแสวัตถุนิยม ยาเสพติด เพศเสรี" โดยศึกษา ข้อมูลจากเด็กแถวเซ็นเตอร์ พอยท์และอาร์ ซี เอ พบว่า เด็ก ม. ต้นบรรลทางเพศเร็ว กว่าวัยมีพฤติกรรมซีเหงาจ่าย เงินเกินฐานะเป็นเด็กพันธุ์ ใหม่ที่แปลกแยกออกจาก สังคมและเปิดเผยถึงลักษณะ 25 ประการของเยาวชนไทยที่ เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อปัญหา ยาเสพติด วัตถุนิยมและการมั่ว สุ่มทางเพศสัมพันธ์	- พ่อแม่ควรให้ความสำคัญกับ เด็ก รับรู้ปัญหาและเลิกใช้ ความรุนแรง - ส่วนทางด้านการศึกษาเน้น หลักสูตรที่สอนเรื่องความอด ทน ความเคารพตนเองและคุณ ค่าวิถีชีวิตไทย	-การใช้ภาษามีลักษณะของ การอบรมสั่งสอนและตำหนิ ต่อว่า เช่น "ไม่มีความเชื่อ มั่นในตนเอง อ่อนแอทาง จิตใจ ไม่มีรากของวัฒนธรรม ไทยเป็นลักษณะ ภาษาที่มั่นคงและตัดสินใจ พฤติกรรมของเด็ก -ลำดับเนื้อหาเริ่มด้วยการตี แผ่พฤติกรรมและความเป็น ตัวตนของวัยรุ่นที่ได้จากผล การวิจัยนำไปสู่บทสรุปที่ แนะนำการปฏิบัติตนของ พ่อแม่ผู้ปกครองกับปัญหา นี้	- ใช้กรอบวิถีไทย ศาสนา และวัฒนธรรมแต่ดั้งเดิมมา เป็นกรอบในการชี้วัดความ ถูกต้องของความประพฤติ ในวัยรุ่นปัจจุบันและตอกย้ำ ความสัมพันธ์ทางอำนาจใน สังคมระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก ที่เด็กควรเชื่อฟังผู้ใหญ่ตั้งค้ำ ถ่วงที่ว่าเดินตามผู้ใหญ่ หมาไม่กัด

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างถึง : สมพงษ์ จิตระดับ

นสพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้นมา นั้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
มติชน 8 ก.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 3	เหงา- เสพยา-มั่วเซ็กซ์-ซี เกียจ เด็กพันธุ์ใหม่	อาจารย์จุฬา เปิดผลวิจัย "เด็กไทยพันธุ์ใหม่" น่ากลัวแฉ นิยมเสพยาบ้าเพื่อให้เข้ากลุ่ม ได้มีค่านิยมเพศเสรีเมิน ศาสนา ซีเกียจ ชอบสบาย ไร้ สาระ ขาดความเคารพตนเอง	ผลการวิจัยในหัวข้อ "เด็กไทย พันธุ์ใหม่ วัตถุประสงค์ ยาเสพติด เพศเสรี" พบว่า เด็กพันธุ์ใหม่ นิยมเสพยาบ้าเพราะทำให้มี เรี่ยวแรงและได้รับการยอมรับ ในกลุ่มเพื่อน เป็นเด็กซีเหงา ตัดสินใจขายบนพื้นฐานความ สุขด้วยการใช้ของราคาแพงใช้ ยาเสพติดและเพศเป็นเครื่อง มือในการเรียกร้องสิ่งต่าง ๆ อ่อนแอและซีเกียจ ซึ่งเด็ก เหล่านี้มีภูมิลำเนาจากครอบครัว ที่แตกแยกเชื่อเพื่อน ไม่มี รากของวัฒนธรรมไทยลึ้ม ก่าพิศของตัวเอง และเบี่ยง เบนตัวเองเข้าสู่วัฒนธรรม แบบทางเพศ บรรลุทางเพศ และห้องก่อนวัยอันสมควร ปล่อยเนื้อปล่อยตัวและไม่สนใจ ศาสนาและการทำบุญ	จากผลการศึกษาทำให้ทราบถึง แนวโน้มของเด็กไทยพันธุ์ใหม่ ซึ่งกำลังจะกลืนเด็กดีดีไปถ้ารัฐ บาลไม่เอาจริงเอาจังแก้ไข เพราะสื่อต่าง ๆ ทำให้เด็กกลายเป็น เด็กพันธุ์ใหม่ได้ไม่ยาก เพราะมีทั้งอินเทอร์เน็ตลามก และธุรกิจต่าง ๆ ที่หลอกล่อใช้เด็ก หลอกล่อขายเด็กทำให้เด็กยุคใหม่ มีทัศนคติมองตนเองหมดคุณค่า สภาพที่เกิดขึ้นจะเป็นการ สร้างครอบครัวแบบมกง่ายก่อ ให้เกิดสภาพสังคมที่อ่อนแอใน อนาคต	- รูปภาพประกอบไม่มี - การใช้ภาษาเป็นภาษาที่ สะท้อนให้เห็นภาพวัยรุ่น ด้วยมุมมองของผู้ใหญ่ ลักษณะของภาษาเป็นไป ในลักษณะการตำหนิและ ว่ากล่าวพฤติกรรมของวัย รุ่นโดยใช้พื้นฐานวัฒนธรรม ประเพณีและค่านิยมเดิมที่ เป็นที่ยอมรับในสังคมสมัย หนึ่ง - ลำดับเนื้อหาเริ่มด้วยการ นำเสนอผลการวิจัยพฤติ กรรมความรุนแรงของวัยรุ่น ในแง่ต่าง ๆ และบทสรุปให้ รัฐบาลต้องดำเนินการอย่าง เอาจริงเอาจัง	- ความหมายในการเสนอข่าว อาจแบ่งออกได้เป็น 2 กรณี 1. เป็นการตัดเด็กออกจาก สังคมโดยซีให้เห็นถึงพฤติ กรรมที่แปลกแยกและแตก ต่างทำให้คนในสังคมส่วน ใหญ่เกิดแรงต่อต้านและไม่ ยอมรับ 2. กระตุ้นเตือนสังคมให้เกิด ความรู้สึกลัว เตือนให้หลาย ฝ่ายเข้ามาแสดงความรับผิดชอบ และดูแลปัญหาอย่างจริง จัง

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิง : สมพงษ์ จิตระดับ

นสพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
มติชน 9 ก.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 1	จิตแพทย์ชี้เลี้ยงดูเด็กไม่ สร้างสรรค์ต้นกำเนิดเด็ก พันธุ์ใหม่	จิตแพทย์ตั้งย่าผลวิจัย "เด็ก พันธุ์ใหม่"ขาดความเชื่อมั่นใน ตนเองเพราะการเลี้ยงดูของ สังคมไทยแบบจับมือตำหนิติ เตียนชี้ความรู้สึกถูกสั่งลบบ่ม เพาะกลายเป็นจิตใต้สำนึก ขาดความรัก	จากการนำเสนอผลงานวิจัย ของอาจารย์สมพงษ์ จิตระดับ หลายฝ่ายเห็นด้วยกับผลการ วิจัย นพ.วิทยา นาควัชระ กล่าวว่า การเลี้ยงดูบุตรของ สังคมไทยในลักษณะจับมือ ทำให้เด็กขาดความรักมีแต่ ความระแวงในใจทำให้เด็ก พร้อมที่จะเสพยาและขาย เรื่อร้างเพราะต้องการหา ความสุขอย่างรวดเร็วเพราะ ขาดความเชื่อถือพื้นฐานใน กฎเกณฑ์ของสังคมซึ่งนาย ณรงค์ สังฆมาลัย นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และ นส. วรณิตา ปรีดถจริยา นักศึกษาชั้น มัธยมต้น	งานศึกษาเพื่อดูเงื่อนไขการใช้ และการระบาดของยาเสพติด ในโรงเรียนของนางจิราพรรณ ไตรทิพย์จรัส พบความสัมพันธ์ เด็กเกรงกับกลุ่มเพื่อนที่ขอต่อ รองกับบรรทัดฐานเป็นกลุ่มเด็ก ที่เห็นว่าการประพฤติผิดบรรทัด ฐานหรือกฎเกณฑ์ของโรงเรียน จะเป็นฮีโร่ในสายตาเพื่อนส่วน เด็กที่ติดยาจะมีทัศนคติใน ทางบวกกับการเสพยาและมี กลวิธีมากมายในการนำยาเข้า มาในตรงเรียน สราวุฒิ พุ่มทอง นักแสดงวัยรุ่นกล่าวว่า การไม่ เปิดใจกว้างของผู้ใหญ่ในครอบ ครัวเป็นสาเหตุหนึ่งของปัญหา	- ไม่มีภาพประกอบ - การใช้ภาษาเป็นภาษาใน การถ่ายทอดความคิดเห็น ทั้งในมุมมองของผู้ใหญ่ และเด็กวัยรุ่นด้วยกันเป็น ความพยายามในการมอง ปัญหาจากหลายมุมมอง พยายามทำความเข้าใจ - มีลักษณะการใช้ภาษาที่ เป็นกลางไม่สนับสนุนหรือ โน้มเอียงฝ่ายใดเป็นพิเศษ -ลำดับเนื้อหา ตลอดทั้งเนื้อ หาเป็นความคิดเห็นของ บุคคลในระดับต่าง ๆ มีทั้งผู้ ใหญ่และเด็กวัยรุ่นให้ ทรรศนะในแง่มุมต่าง ๆ	- ความหมายมีลักษณะเป็น มุมมองของนักจิตวิทยาที่สนใจ ในเรื่องของจิตใจลักษณะ การตัดสินใจหรือที่มาของการ ตัดสินใจของวัยรุ่น - ส่วนความเห็นของ สราวุฒิ พุ่มทอง มีลักษณะสะท้อน ความคิดของวัยรุ่นและเรียก ร้องการแก้ปัญหาจากผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของปัญหา

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกต้องถึง : สมพงษ์ จิตระดับ

นศพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
					เห็นด้วยว่าวิธีแก้ไขควรเริ่ม จากครอบครัว			
สยามรัฐ สัปดาห์ วิจารณ์ 20- 26 ก.ค. 2544	บทความ	เรื่องจาก ปก	เด็กไทยพันธุ์ใหม่ผู้ใหญ่ เพาะเชื้อ	หน้าที่ของพวกเราคือต้องตั้ง คำถามและท้าทายต่ออำนาจ ของผู้ใหญ่นั้นต่างหาก	จากผลงานวิจัย 25 ข้อของ รศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับที่ถูก นำเสนอฝ่ายหนังสือพิมพ์มีนัย ยะทางการวิจัยโดยมีหลักการ จริงหรือแฝงเร้นไปด้วยอุดม การณ์ทางสังคมที่ผู้ใหญ่ ต้องการจะควบคุมเด็กให้อยู่ ภายใต้อำนาจของตนที่ชี้ให้เห็น ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ระหว่างเด็กและผู้ใหญ่	ข้ออ้างที่ผู้ใหญ่ใช้ในการกล่าว ว่าวัยรุ่นมีพฤติกรรมแหกคอก คือการไหลบ่าของวัฒนธรรม ภายนอกไม่ว่าจะเป็นฝรั่ง หรือ ญี่ปุ่นเป็นการบิดภาวะในการ อธิบายความเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้นในแต่ละยุคสมัย	- ภาพประกอบเป็นภาพเด็ก นักเรียนหญิงใส่ชุดนักเรียน จนมุมอยู่ในห้องหรือห้องสี่ เหลี่ยมที่จำกัดกำลังอยู่ใน อาการตกใจกับการสืบ คลานเข้ามาของปีศาจที่มี ลักษณะเป็นเงาดำ - ภาพเด็กผู้หญิงสื่อความ หมายถึง "ความเป็นเด็ก" การที่ให้ภาพเป็นเด็กผู้หญิง หมายถึงเพศหญิงซึ่งเป็น เพศที่ถูก นำมาเป็นประเด็นที่ชี้ให้เห็น ความเปลี่ยนแปลงมากที่สุด ที่สื่อมีปีกอักษรย่อ "ดท 2001" ก็มาจากเด็กไทยปี คศ 2001 คือเป็นภาพตัว	- ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่เป็นรูป แบบความสัมพันธ์ที่อยู่ใน สังคมทุกยุคทุกสมัยเป็นความ สัมพันธ์ของคน 2 ฝ่ายที่ฝ่าย หนึ่งพยายามที่จะแสดง อำนาจในการควบคุมอีกฝ่าย หนึ่งและอีกฝ่ายหนึ่งที่ พยายามแหกกฎหรืออยู่นอก กรอบนั้นซึ่งมีอยู่ทุกยุคทุก สมัย เช่นกัน ซึ่งความแตกต่าง ของรูปแบบจะขึ้นอยู่กับความ แตกต่างของยุคสมัย - ความพยายาม - การคัดค้าน การไม่ยอมรับ สิทธิมนุษยชนและสิทธิส่วน ตัวถูกนำมากล่าวถึงเพื่อทำ

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิง : สมพงษ์ จิตระดับ

นสพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
							<p>แทนของเด็กไทยปี 2001 ที่ถูกเงาตำของปีศาจซึ่งเงาดำนี้อาจใช้แทนผู้ใหญ่ในสังคมหรือสภาพสังคมที่กำลังครอบงำหรือคุกคามเด็กโดยที่เด็กถูกจำกัดอยู่ในพื้นที่สี่เหลี่ยมไม่มีทางออกและไม่สามารถหนีได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - สื่อถึงอนาคตอันดำมืดของเยาวชนไทย - การใช้ภาษาเป็นลักษณะภาษาของการวิเคราะห์วิจารณ์ใช้ถ้อยคำค่อนข้างรุนแรงเพื่อแสดงความรู้สึกต่อต้าน เช่นคำว่า " ทั้งนี้ทั้งนั้นเพราะผู้ใหญ่เองรู้สึกว่าเป็นเพศของตน (ที่ตนเองก็คิดว่ามันแย่มาก มันสกปรก สำนวนนี้แต่ก็มันและเลิกไม่ได้)หรือถ้อยคำประชด 	ทนายและทนายความสัมพันธ์นั้น

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างถึง : สมพงษ์ จิตระดับ

นศพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
							<p>ประชัน เช่น อากาโรวิตกจริต เกี่ยวกับพฤติกรรมแหกคอก (อันเป็นพฤติกรรมปกติของ วัยรุ่น) จึงสะท้อนให้เห็นว่า ลึก ๆ แล้วพลเมืองไทยยัง โหยหาอ้อมกอดอันอบอุ่น จากรัฐบาลที่จะมาเล่นบท เป็นพ่อแม่อยู่อย่างไม่เสื่อม คลาย</p> <p>- ลำดับเนื้อหาใช้วิธียกผล การวิจัยมาวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นข้อแล้วสรุปเหตุผลที่นำ มาวิจารณ์เพราะเหตุใด</p>	
มติชน 29 ต.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 10	แฉเด็กมัธยมขายบริการ ในปั๊บลีลม อาร์ ซี เอ		สภาพความเปาะบางของ สภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน สร้างความคิดและความ กดดันในครอบครัวเกิดแรง ผลักดันให้เด็กออกมา	วิจัยพบว่าการขยายตัวของ ชุมชนอสังขสิทธิ์หรือชุมชนที่ไม่ ได้มาตรฐาน เช่น ชุมชนก้อ สร้าง สลัม ซึ่งมีวัฒนธรรม อันตรายแฝงอยู่ เช่น ค่านิยมที่	<p>- ไม่มีภาพประกอบ</p> <p>- เป็นการใช้ภาษาแบบตรง ไปตรงมา สั้นกระชับได้ใจ ความอธิบายความและมีที่ มาช่วยให้เข้าใจเรื่องราว</p>	- พฤติกรรมของเด็กที่เกิดขึ้น ย้อมสะท้อนมาจากความ สัมพันธ์หรือปัญหาในครอบ ครัวเป็นตัวล่อหลอมหรือ ผลักดันเด็ก

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิง : สมพงษ์ จิตระดับ

นสพ.ที่เสนอข่าว/วันที่เสนอข่าว	ประเภทข่าว	รูปแบบการนำเสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้นมาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
					ประกอบกับความพึงพอใจในวัดถุนิยมในตัวเด็กเพิ่มขึ้นทำให้โสภณเด็กมีมากขึ้นโดยเฉพาะเด็กมัธยมต้นโดยมีความรุนแรงของปัญหา 3 กลุ่มคือ 1. กลุ่มเด็กถูกรังแกร่างกาย 2. กลุ่มเด็กกำพร้าและถูกทอดทิ้ง 3. กลุ่มโสภณเด็กแอบแฝงหรือกลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่แอบแฝงขายบริการทางเพศ	ผิดทางเพศ ยาเสพติด ลักขโมย ซึ่งชุมชนเหล่านี้จะเป็นแหล่งผลิตเด็กที่มีปัญหา	ต่าง ๆ ง่าย - ลำดับเนื้อหาเริ่มนำเสนอข้อมูลทางสถิติต่อการเพิ่มจำนวนขึ้นของเด็กที่มีปัญหาและอธิบายถึงสาเหตุของการเกิดปัญหาและสรุปถึงแหล่งที่เป็นตัวผลิตเด็กที่มีปัญหาซึ่งขยายวงเพิ่มขึ้น	

การวิเคราะห์วาทกรรมของงานวิจัย ของนักวิจัยชาย 2 สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ :
นักเรียนเรท อาร์ นักศึกษาเรท เอ็กซ์ที่นำเสนอผ่านสื่อ

ตารางแสดงระยะเวลาและจำนวนหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอ

ชื่องานวิจัย	ระยะเวลาที่นำเสนอ	สื่อที่นำเสนอ (จำนวนฉบับ)		
		ผู้จัดการรายวัน	ผู้จัดการรายสัปดาห์	ไทยรัฐ
"นักเรียนเรท อาร์ นักศึกษาเรท เอ็กซ์"	ในช่วง 3 พ.ค. 2544 -28 ก.ค. 2544	2	1	5

ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างของการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ต่างชื่อฉบับ

ผู้จัดการรายวัน	ผู้จัดการรายสัปดาห์	ไทยรัฐ
<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว/คำโปรย <ul style="list-style-type: none"> - เน้นประเด็นท่าทางในการร่วมเพศ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ถูกตั้งมาเป็นจุดสนใจให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น ● ประเด็นการนำเสนอหลัก <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการของการชายตัวที่เป็นไปตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและพฤติกรรมทางเพศที่ซึมซับมาจากตะวันตก ● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีภาพประกอบ - การใช้ภาษา เป็นการใช้ภาษาถ้อยคำที่หวิอหวมมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งเป็นเรื่องที่ปกปิดในสังคมไทยแต่ก็ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว/คำโปรย <ul style="list-style-type: none"> - เน้นประเด็นเรื่องเพศกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อการขยายตัวของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ● ประเด็นการนำเสนอหลัก <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการของการชายบริการทางเพศที่สามารถเข้าถึงลูกค้าและนักเรียน นักศึกษา กลายเป็นจุดขายเพราะความอ่อนวัย ● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา <ul style="list-style-type: none"> - ภาพประกอบเป็นภาพนักเรียน นักศึกษาที่ชายบริการใน web site สื่อให้เห็นการมีอยู่จริงของบริการนี้ - การใช้ภาษาหวิอหวมใช้คำ 2 	<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว/คำโปรย <ul style="list-style-type: none"> - เนื้อเรื่องนักเรียน นักศึกษา กับพฤติกรรมการเสียตัวและพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะที่สังคมไม่ยอมรับ ● ประเด็นการนำเสนอหลัก <ul style="list-style-type: none"> - ความอ่อนวัยในการมีเพศสัมพันธ์พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดที่เอื้อต่อการมีเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่ไม่เคยมีมาก่อน ● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา <ul style="list-style-type: none"> - ภาพประกอบเป็นภาพของผู้ทำวิจัยกับภาพของผู้หญิงใส่เสื้อน้อยชิ้นเป็นภาพชาวต่างประเทศ (ตะวันตก) ท่าทางยั่วเยวน หรือภาพเด็กผู้หญิงใส่

ผู้จัดการรายวัน	ผู้จัดการรายสัปดาห์	ไทยรัฐ
<p>เป็นเรื่องหนึ่งที่ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นมากที่สุดและมีการเชื่อมโยงให้เห็นว่าค่านิยม พฤติกรรมทางเพศที่แปลกแยกมาจากตะวันตก</p> <p>● ประเด็นการนำเสนอรอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักศึกษาหญิงการเป็นจุดขายของการขายบริการทางเพศมากกว่าหญิงสาวทั่วไปในสมัยก่อน - ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก่อให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมตะวันตก 	<p>แ่ง 2 ง่าม มีนัยยะของการล่าเหยียดในระดับหนึ่งในการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศหญิงและคำที่เป็นภาษาเฉพาะกลุ่ม</p> <p>● ประเด็นการนำเสนอรอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน นักศึกษาเป็นจุดขายของการขายบริการทางเพศ โดยความสมัครใจและเพื่อเอาเงินที่ได้ไปใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง 	<p>กระโปรงสั้น ใส่เสื้อสายเดี่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้ภาษาเป็นภาษาที่ห้วนหวมมีลักษณะของการตีเนียน - สั่งสอน อบรมพฤติกรรม การแสดงออกของเพศหญิงนำเอาความแตกต่างระหว่างเพศมาตำหนิเพศหญิง <p>● ประเด็นการนำเสนอรอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้หญิงมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากขึ้น - หญิงและชายมีสถิติการเสียชีวิตมากขึ้น - ปาร์ตี้ยากการเป็นแฟชั่นที่มีการลอกเลียนแบบ - ค่านิยมระบบโครงสร้างที่สังคมมานับร้อยปีจะต้องพังทลายลงถ้ายังไม่ได้รับการแก้ไข

จากการนำเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับข้างต้นต่องานวิจัย : *นักเรียนเรท อารี นักศึกษาเรท เอ็กซ์* สิ่งที่ปรากฏออกมาจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับคือ ผู้จัดการรายวัน ผู้จัดการรายสัปดาห์และไทยรัฐ นำเสนอข่าวไปในทิศทางเดียวกัน คือการใช้ประเด็นเรื่องเพศมาเป็นจุดดึงดูดความสนใจของข่าว การนำเสนอเนื้อหาเป็นไปในแนวการบอกรายละเอียดเกี่ยวกับพัฒนาการของการขายตัวของวัยรุ่นนิตินิต นักศึกษา ซึ่งอาจก่อให้เกิดผล 2 ทางคือ เกิดการเลียนแบบหรือเกิดกระแสสังคมในการเรียกร้องแก้ไขปัญหาค่า การนำเสนอรายงานวิจัยของสื่อยังมีนัยยะแห่งอคติทางเพศในเชิงตำหนิพฤติกรรมของเพศหญิง ส่วนประเด็นการนำเสนอรองจะแตกต่างกันไปคือ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน นำเสนอในแง่ของการชี้ชัดวัฒนธรรมตะวันตก ผู้จัดการรายสัปดาห์ก็กล่าวถึงด้านพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นเพราะขายตัวเพียงเพื่อนำไปเที่ยวสถานบันเทิง ฯลฯ ส่วนไทยรัฐให้ความสนใจไปที่ความแตกต่างทางเพศซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศโดยเน้นไปที่ ความ

เปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิง ซึ่งให้เห็นค่านิยมต่อความเท่าเทียมเรื่องเพศสภาพว่าเป็นไปในลักษณะของปีศาจไปได้

สำหรับประเด็นที่ไม่ถูกกล่าวถึงเลยก็คือ ผู้ใช้บริการเป็นคนกลุ่มใด เด็กวัยรุ่นเหล่านั้นถูกปลูกฝังบ่มเพาะมาจากครอบครัวแบบไหน และจะนำเสนอวิธีการแก้ไขหรือป้องกันพฤติกรรมที่เห็นว่าเป็นปัญหานี้อย่างไร ทำให้ข้อมูลที่ปรากฏในสื่อมวลชนก็เป็นเพียงมุมมองด้านเดียวและเพียงเพื่อตอกย้ำประเด็นปัญหา สร้างความเข้าใจให้กับสังคมว่าวาทกรรมในเรื่อง *นักเรียนเรท อาร์ นักศึกษาเรท เอ็กซ์* เป็นวาทกรรมที่อธิบายสภาพการณ์ของพฤติกรรมวัยรุ่นไทยไปได้

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกล้างถึง : สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์

นศพ. ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
ผู้จัดกรรราย วัน 3 พ.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 1	โลโก้ไทยยุคดอทคอม เพียงคลิกก็เสียว!! แล้ว ช่องไทยยุคดอทคอมเปิด เว็บไซด์ไอเทค	"จะเอาทำไหน 'ดลบทกแก้ว' 'กวางเหลียวหลัง' หรือ'หมวย ยกล้อ' ทำให้ได้หมดถูกใจจะ ยิ่งก็ประหลาดไม่ว่า"	-กล่าวถึงพัฒนาการของการ ขายตัวของผู้หญิง (ถูกเรียกว่า ไซด์เกย์)ซึ่งเริ่มต้นจากการให้ หมายเลขโทรศัพท์บ้านมา โทรศัพท์มือถือมาถึงการแจก ภาพถ่ายแบบเพจเจอร์พัฒนา มาเป็นมีโฮมเพจส่วนตัว จน สุดท้ายพัฒนามาถึงขั้นการมี เว็บไซต์โดยปัจจุบันมีห้อง สนทนาที่แอบแฝงการขาย บริการทางเพศนับหมื่นห้อง	ความเป็นนักเรียนมัธยมหรือ สาวมหาวิทยาลัยชื่อดังต่าง ๆ ถูกนำมาเป็นจุดขายของเว็บ ไซด์ต่าง ๆ บางคนไปสมัครลง ทะเบียนเรียนในสถาบันต่าง ๆ เพื่อให้ได้ชื่อว่าเป็นนักศึกษา แต่รูปนักศึกษาบางคนทีลงใน web ก็มีเพียงแต่รูปเท่านั้น	- ภาพประกอบไม่มี - การใช้ภาษาเป็นการใช้ ภาษาเพื่อการจูงใจให้คน เกิดความอยากรู้อยากเห็น จึงยกประเด็นการใช้ทำทาง ต่าง ๆ ในการร่วมเพศมานำ เสนอซึ่งแต่เดิมเรื่องเพศนั้น เป็นที่รับรู้กันอยู่ในสังคมว่า เป็นเรื่องที่ต้องปกปิด เช่น คำว่า "ดลบทกแก้ว" หรือ "กวางเหลียวหลัง" - ลำดับเนื้อหาเริ่มจากพาด หัวข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ เรื่องเพศใช้ถ้อยคำหรือหยา ตามด้วยรายละเอียดบท สนทนาและถ้อยคำที่เกิด ขึ้นในการขายบริการจบ ด้วยการตอกย้ำพฤติกรรม จริง	-การใช้ภาษาเป็นภาษาในเชิง การดูถูกผู้หญิงที่ขายตัวเช่น คำว่า "ช่องไทยยุคดอทคอม" "โลโก้ไทยยุคดอทคอม" "ไซด์เกย์" "คุณตัว" เป็นการ ตัดสินใจที่มีลักษณะสะท้อน ความสัมพันธ์เชิงอำนาจใน สังคมเนื่องจากอาชีพนี้เป็น อาชีพที่ไม่ได้รับการยอมรับ จากคนในสังคม การใช้ภาษา และแนวทางกรนำเสนอจึงมี ลักษณะการแบ่งแยก แยก ลักษณะการแสดงออกของผู้ หญิงที่ทำงานอย่างนี้ต้องมี ความเป็น "สาวมัน" และเงิน จัดในสิ่งเวียนค้ำกาม

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิงถึง : สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์

นสพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
ผู้จัดการราย วัน 28 พ.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 1	ระวังสวิงกิ่งมาแรงในแก๊ง ปาร์ตี๊ยา	เผย "สวิงกิ่ง" จับคู่มั่วเซ็กซ์ กำลังระบาดหนักจากกลุ่มไฮ โซขยายวงสู่กลุ่มเด็กวัยรุ่นที่ "แก๊งปาร์ตี๊ยา" อีตสุดหลังพี ยาจันอิมแบร์ก็จับกลุ่มมีเพศ สัมพันธ์กันอย่างเมามันมีตั้ง แต่ 2 คนขึ้นไปจนกระทั่งนับ เป็นสิบคน ช้พฤติกรรมแลกเปลี่ยน แฟนมั่วเซ็กซ์กำลังกลายเป็น แฟชั่นของเด็กรุ่นใหม่ที่มาแรง สุด ๆ ใน พ.ศ. นักวิชาการฟัน ธงสวิงกิ่งในสังคมไทยผิดหลัก การที่แท้จริงและอาจเข้าข่าย การขายบริการทางเพศ	พฤติกรรมการแลกเปลี่ยนคู นอนหรือที่เรียกว่า "สวิงกิ่ง" กำลังได้รับความนิยมอย่าง มากในกลุ่มเด็กวัยรุ่นไทย โดย เฉพาะอย่างยิ่ง "กลุ่มปาร์ตี๊ ยา"	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การมี Internet ทำให้วัยรุ่นรับ และเลียนแบบพฤติกรรมตะวัน ตกเป็นการรับพฤติกรรมโดยไม่ เข้าใจความหมายที่แท้จริงที่ใด ความก้าวหน้ายังไม่ถึงกึ่ง ไม่มีปัญหาอย่างเช่น เด็กใน ชนบท	- ไม่มีภาพประกอบ - เป็นการใช้ภาษาที่รวบ รัดใจให้เห็นที่มาที่ไปคือจุด เริ่มของ "สวิงกิ่ง" อยู่ใน พวกไฮโซบางกลุ่มมาแพร่ หลายในหมู่วัยรุ่นโดยมี สาเหตุมาจากสื่อวัฒนธรรม ตะวันตก - ลำดับเนื้อหาเริ่มจากพฤติ กรรมความรุนแรงในการ แสดงออกทางเพศของวัย รุ่นที่มาและการกระจายตัว ของปัญหาจบด้วยความ เข้าใจของวัยรุ่นต่อการ แสดงออกถึงพฤติกรรมทาง เพศนั้น	- สอดแทรกด้วยการเล่าถึง พฤติกรรมของวัยรุ่นที่ไม่เป็นที่ ยอมรับของสังคม เช่น กลุ่ม ติดยา มั่วเพศ และไม่มีควม กระดากอายเป็นการตอกย้ำ ความผิดว่าเป็นของวัยรุ่น

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิง : สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์

นศพ. ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้นมาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
ผู้จัดการราย สัปดาห์ 29 พ.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 1	เท็กซ์ไทยยุคดอทคอม คลิก! เดียวก็เสียได้	ดังนั้น "เซิร์ชออนไลน์" จึงตอบสนองค้นหาและความต้องการได้อย่างตรงจุดในแทบจะทุกด้านแต่ที่เป็นจุดขายที่สำคัญที่สุดคือ การที่สามารถเห็นรูปร่าง หน้าตา รวมทั้งสัดส่วนที่ปรากฏให้เห็นเป็นภาพชัดเจนอยู่บนอินเทอร์เน็ต ดังนั้น จึงสามารถเลือก สเปกคนที่รวมเพศได้ตามที่ต้องการ	พัฒนาการของการขายบริการทางเพศ อินเทอร์เน็ตกลายเป็นช่องทางหรือรูปแบบการนำเสนอการขายตัวแบบใหม่ที่ตอบสนองทั้งผู้ซื้อและผู้ขายได้อย่างถึงใจ	ความเป็นนักเรียนมัธยมหรือสาวมหาวิทยาลัยชื่อดังต่าง ๆ ถูกนำมาเป็นจุดขายของเว็บไซต์ต่าง ๆ บางคนไปสมัครลงทะเบียนเรียนในสถาบันต่าง ๆ เพื่อให้ได้ชื่อว่าเป็นนักศึกษา แต่รูปนักศึกษาบางคนที่ลงใน web ก็มีเพียงแต่รูปเท่านั้น	- ภาพประกอบเป็นภาพเด็กผู้หญิงบางคนแต่งชุดนักศึกษาและมีแถบสีดำคาดตาสื่อให้เห็นถึงความมีอยู่จริงของ web ดังกล่าว - ภาษาจะเป็นการนำเอาบทสนทนามาเป็นตัวเล่าเรื่องราว - ใช้คำเปรียบเทียบ เช่น เปรียบการขายตัวกับเมนูเนื้อสดใช้คำแทนผู้ซื้อบริการว่า (ชายจอมหื่น) หรือผู้หญิงว่าแม่เจ้าดอทคอม - ใช้คำหรือทวน 2 แง่ 2 งาม เช่น สุดเสียหน้าชา - ลำดับเนื้อหาเริ่มจากตัวอย่างบทสนทนาซื้อขายบริการทางเพศและรายละเอียดการขายตัวของจำนวนและชื่อของ web	- ข่าวนี้มีลักษณะของการเป็นโฆษณาเชิญชวนให้เข้าไปดูรูปและการมีอยู่จริงของ web site เพราะมีรายละเอียดของชื่อ web site ต่าง ๆ จนกระทั่งตัวอย่างบทสนทนา ลักษณะคล้ายโฆษณาแฝงมีลักษณะของความต้องการสื่อสารเรื่องราวรายละเอียด วิธีการของการขายตัวของนักศึกษานึงมากกว่านักศึกษาชายและมากกว่า การให้สังคมตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาตามที่อ้างถึงในย่อหน้าสุดท้าย

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิง : สมประสงค์ พระสุจันทรทิพย์

นสพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
							site ที่เข้าชายชาย sex ตามด้วยสาเหตุที่มีการขยายตัวของ web site และวิธีการที่ทาง web ต่าง ๆ ใช้เรียกลูกค้า ตามด้วยความแตกต่างของสินค้าและราคาสรุปตรงที่ธุรกิจการขยายตัวทางอินเทอร์เน็ตมีได้ชัดเจนอยู่เฉพาะในกลุ่มนักศึกษาหญิงเท่านั้นและขยายวงกว้างลงไปสู่นักศึกษาชายด้วย	
ผู้จัดการราย สัปดาห์ 29 พ.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 1	นักเรียน-นักศึกษา สินค้า ยอดฮิต	ผลพวงจากรสนิยมทางเพศใน ระยะหลังที่เน้นความอ่อนวัย มากขึ้นเป็นลำดับส่งผลให้นัก เรียน-นักศึกษากลายเป็นสิน ค้าที่มีค่าและมีราคาขึ้นมาใน ทันทีทันใดและขณะนี้ได้ กลายเป็นวิกฤตการณ์ที่หลาย	นักเรียน-นักศึกษากลายเป็น จุดขายกลายเป็นสินค้าที่มี ราคาเพราะรสนิยมทางเพศใน ระยะหลังมานี้เน้น "ความ อ่อนวัย"	นักเรียน-นักศึกษาเหล่านั้นเต็ม ใจขายบริการด้วยตนเองเพื่อนำ เงินไปเที่ยวแต่อ้างว่านำไปจ่าย ค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่าย ประจำวันและสถานที่ที่มีการ ซื้อขายบริการก็จะกลายเป็น แหล่งบันเทิงประเภทผับ ร้าน	- ไม่มีภาพประกอบ - ภาษาที่ใช้มีลักษณะของ การพยายามสะท้อนภาพ ปัญหาสังคมหรือ รายงาน สถานการณ์ที่เกิดขึ้นใช้ สถิติตัวเลขเน้นให้เห็นพฤติ กรรม	- มีความหมายโดยนัยกล่าว ถึงการดำเนินพฤติกรรมของ เด็กนิสิตนักศึกษาหญิงว่าเห็น การขายตัวเป็นเรื่องธรรมดา ใช้ความรู้เปลี่ยนวิธีการขาย บริการมาเป็นขายตรงด้วยตน เองเพื่อให้ได้เงินมามาก ๆ

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกล้างถึง : อาจารย์สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์

นศพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้นมาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
				ฝ่ายจะต้องตรวจสอบเป็นการ เร่งด่วนเพราะได้ลูกกลมออก ไปทุกขอกหลีบของสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นกรุงเทพฯ หรือ ต่างจังหวัดสิ่งที่แทบไม่น่าเชื่อ อีกประการหนึ่งก็คือมีเด็กเป็น จำนวนมากที่เดินสูเส้นทาง ของการขายตัวด้วยเหตุผล ง่าย ๆ เพียงเพราะ "อกหัก" หรือ ผิดหวังในความรักจาก แฟนหนุ่มซึ่งเมื่อตรวจสอบ แล้วพบว่ามีจำนวนที่มากพอ สมควรถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ เด็กนักเรียนที่ขายบริการเมื่อ ก่อนจะอยู่ที่ประมาณ 5% แต่เวลานี้น่าจะขึ้นไปเป็นที่ 20-30% แล้วโดยเฉพาะที่ ประชาชื่นนั้น ว่ากันว่านักเรียน ศึกษาขายตัวมากกว่านักเรียน		เหล่า ดิสโก้เทค ต่าง ๆ โดยมีวิธี การทำที่ว่านักเรียน-นักศึกษาที่ ขายตัวนั้นเป็นเพียงคนมาเที่ยว การติดต่อจะต้องติดต่อผ่านคน เชียร์แขก	- ใช้คำที่มีลักษณะเป็น ภาษาเฉพาะกลุ่มเข้าใจกัน ได้ภายในกลุ่มเช่นคำว่า "คุณหมอ" หมายถึงหมอ นวด "เพียบ" หมายถึงมาก มาย "สพบาทา" หมายถึง การรวมกระทืบ " ถ้าซ่าหรือ กว้างโดยไม่ดูตาม้าตาเรือ อาจใคร่ไปพบกับพญา มัจจุราช "คือ ถ้าไม่ระวังตัว อาจโดนหมั่นไส้และถูกทำ ร้ายได้ - ลำดับเนื้อหาเริ่มจากนำ เสนอเรื่องราวที่เป็นวิกฤต เหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อ สังคม ตามด้วยเหตุผลของ เด็กที่ขายตัวเพียงเพราะ เห็นผลอันไม่สมควร ต่อ ด้วยการชี้ให้เห็นวัฏจักรของ	และเพื่อใช้ในการแสวงหา ความสุขส่วนตัวเท่านั้น - การใช้สถิติตัวเลขก่อให้เกิด ความรู้สึกถึงการเพิ่มขึ้นทวีขึ้น ของปัญหาและพฤติกรรมการ เปลี่ยนแปลง - พร้อมกันนั้นก็ยิ่งสื่อถึงการ ขยายตัวของธุรกิจการค้า บริการสังคมได้จากการเพิ่ม ขึ้นของจำนวนสถานบริการใน รูปแบบต่าง ๆ

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างถึง : สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์

นศท.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
				เรียนที่ตีเสียอีกแหล่งข่าว ระดับสูงจากกระทรวงศึกษาธิการ ยืนยันข้อเท็จจริง			การขายตัวที่อิงกับสถาบัน การศึกษาและสถานที่ที่ ต้องการจะติดต่อซื้อขาย บริการแบบนี้ได้ จบด้วย การแนะนำให้พ่อแม่ห้ามไม่ ให้บุตรหลานของตนเข้า ใกล้สถานที่เหล่านั้น	
ไทยรัฐ 19 ก.ค. 2544	สก็๊ป	สก็๊ปหน้า 1	นักเรียน? เรท R นัก ศึกษา? เรท X	เนื่องจากกฎหมายที่ห้ามเด็กต่ำกว่า 18 ปี เทียวสถานบันเทิง กลับเป็นผลร้ายทำให้วัยรุ่น นักเรียนกลุ่มนี้เสี่ยงไปจัด ปาร์ตี้กันเองตามสถานที่ ส่วนบุคคลมากขึ้น ยากแก่ การควบคุมดูแล	อายุเฉลี่ยขึ้นการเสียดตัวของ วัยรุ่นหนุ่มสาวลดลงและใน การร่วมประเวณีไม่ต้องมี ความรักเป็นพื้นฐานอาศัย เพียงอารมณ์และความ ต้องการเท่านั้นโดยใช้ "ยา เสพติด" เป็นองค์ประกอบ หลักที่ทำให้เกิดอารมณ์ร้อน แรงและความรู้สึกแบบสุดขีด	ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ในวัย ทำงาน ชายหญิงเริ่มมีการ แสวงหาประสบการณ์ทางเพศ แบบเพิ่มคู่ เพิ่มจำนวนและแลกเปลี่ยน คู่นอนแบบต่อหน้าต่อ ตาและเพศหญิงจะมีความก้าว ร้าวทางเพศมากขึ้น	- ภาพประกอบเป็นภาพ อาจารย์สมประสงค์ และ ภาพโป๊และภาพนู้ดของต่าง ประเทศ - การใช้ภาษามีลักษณะ การใช้ภาษาที่บัญญัติให้ ใหม่เพื่อสื่อความหมาย เช่น "การมีเพศสัมพันธ์ในทศ วรรษใหม่" เป็นการเสนอว่า ลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ที่ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คำ ว่า"การร่วมประเวณีเชิง พาณิชย์" หมายถึงการขาย	- สามารถสื่อความหมายได้ ถึงความเปลี่ยนแปลงไปอย่าง มากของพฤติกรรมทางเพศ ของเพศหญิงไม่ว่าเด็กวัยรุ่น หรือผู้ใหญ่ว่าผู้หญิงจะมี ลักษณะที่เปิดเผยก้าวร้าว และเป็นผู้นำ เป็นฝ่ายที่มีการ เรียกร้องเพิ่มขึ้น ซึ่งให้เห็น ความสัมพันธ์เชิงอำนาจใน สังคมระหว่างเพศชายกับเพศ หญิงที่แต่เดิมเคยเป็นพื้นที่ ของผู้ชายเมื่ออำนาจมีการ ถ่ายเทไปเช่นนี้ย่อมจะมี

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างถึง : สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์

นสพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มานั้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
							บริการทางเพศ - ใช้ภาษาในลักษณะตำหนิ และสั่งสอนว่ากล่าว เช่น กลุ่มวัยรุ่นดังกล่าวนี้พร้อม จะมีเพศสัมพันธ์กับชายคน แรกหลังจากที่พวกเขาเพิ่ง จะรู้จักคำว่า "รอบเดือน" เพียงไม่กี่สัปดาห์โดยนำเอา ประเด็นความแตกต่าง ระหว่างเพศมากกล่าวถึง - ลำดับเนื้อหา เริ่มจากการ นำเสนอข้อมูลทางสถิติและ ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมกรมี เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและ แหล่งข้อมูลที่พวกเขาใช้ เลียนแบบจากนั้นนำเสนอ พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงคู่นอน ของชายหญิงวัยทำงานและ ภาวะความก้าวร้าวของเพศ หญิงที่สูงขึ้นแล้วชี้ให้เห็นถึง	กระแสการต่อต้านความ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิง : สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์

นสพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้นมาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
							สาเหตุของปัญหาว่าส่วนใหญ่เกิดจากการใช้ยาเสพติดพร้อมสรุปผลว่าไม่มีหน่วยงานใดออกมาแสดงทางแก้ไขอย่างจริงจัง	
ไทยรัฐ 20 ก.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 1	บอลเป็นเหตุวัยรุ่นเสียชีวิต	มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์กับ กมธ. ศาสนาสภาร่วมกันทำ วิจัยพบ	เด็กหญิงวัยรุ่นไทยเข้าสู่ธุรกิจ ขายตัวตั้งแต่อายุ 13 ปี เขา โรงแรมเปลี่ยนคู่นอนกันอย่าง ใจครีบบางรายแข่งกันทำ สถิติได้เสียชีวิตผู้ชายชายตัวหา รายได้เพื่อเที่ยวเตร่	ผลของการสำรวจพบว่าผู้ชาย และผู้หญิงมีคู่นอนโดยเฉลี่ย เพิ่มขึ้นและจะมีสถิติการเสียชีวิต เพิ่มมากขึ้นเมื่อมีเทศกาล ฟุตบอลหรือบอลโลก	- ไม่มีภาพประกอบ - การใช้ภาษาในการหยิบ ยกความสัมพันธ์ของ สังคมทำให้เด็กวัยรุ่นไร้ซึ่ง ค่านิยมของการรักนวล สงวนตัวแบบดั้งเดิมของ ไทย - ลำดับเนื้อหาเริ่มจากพฤติ กรรมที่เสื่อมเสียของเด็กวัยรุ่น หญิงและสถิติทางด้าน เพศ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรก การร่วมประเวณี เชิงพาณิชย์ตามด้วยพฤติ กรรมการใช้ยาจัดปาร์ตี้ยา	- พฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นถูก นำมาเป็นเครื่องหมายของ การทำลายวัฒนธรรมและค่านิยมของสังคมโดยเฉพาะเด็ก ผู้หญิงที่ไม่รักนวลสงวนตัว - ผู้ชายมีสถิติการมีคู่นอนเพิ่มขึ้นในอัตราเดียวกันกับฝ่าย หญิงแต่ไม่ได้รับการกล่าวถึง
ไทยรัฐ 21 ก.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 1	เทศกาลบอลนิยมเสียชีวิต	สภาเซนต์จอร์จส์ร่วมกันทำ วิจัยพบบอลโลกเพิ่ม 2 เท่า				

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกล้างถึง : สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์

บสพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
							ของวัยรุ่นจบลงที่สถิติต่าง ๆ จะสูงขึ้นเมื่อมีเทศกาลแข่งขันฟุตบอลและสถิติการมีเพศสัมพันธ์ 1 ปี เปรียบเทียบระหว่างเด็กวัยรุ่นกับผู้ใหญ่	
ไทยรัฐ 23 ก.ค. 2544	สกีป์	สกีป์หน้า 1	ตำรับรักเล่มลา...วัยรุ่น น้ำเมา-ยาอี-ฟรีเซ็กซ์	"ถึงขนาดที่ว่าถ้ามีใครสั่งให้ ถอดเสื้อผ้าในขณะที่ยาออก ฤทธิ์แล้วบอกให้เดินไปตาม ท้องถนน สมองก็จะทำตาม คำสั่ง อย่างไม่ขัดขืน" อาจารย์สมประสงค์ว่าต่อไป "อันตรายที่สุดโดยเฉพาะ บรรดานักเที่ยวหญิงที่เพิ่ง ออกห้องราตรี"	กระแสนิยมเรื่องการใช้ยาเสพติด เช่น ยาอี ยาเลิฟ หรือที่ เรียกว่า ปาร์ตี้อียา ระบาดหนัก สาเหตุจากเดิมเมื่อมีปาร์ตี้อียา กินเหล้า และจบลงตรงการมี เพศสัมพันธ์ เหล้าทำให้ สมรรถภาพทางเพศเสื่อมลง จึงมีการปลุกกระแสว่ายาจะ ช่วยได้ซึ่งแต่เดิมใช้กันเฉพาะ ในหมู่ไฮโซเนื่องจากยาอีมี ราคาแพงต่อมาได้ระบาดไป ทุกชนชั้นและมีการปรับคุณ	ปาร์ตี้อียาเป็นแฟชั่นที่เกิดการ ลอกเลียนแบบสื่อหรือภาพข่าว ที่ออกมากลายเป็นคำโฆษณา เชิญชวนให้ลอกเลียนแบบ - ภาครัฐกับมีกลุ่มผู้ช่วยโอกาส ใช้ยากับผู้รู้เท่าไม่ถึงการณ์ทั้ง ชายหญิง - หรือนำมาใช้ทำให้เกิดความรู้ สึกว่า "หลุดพ้น" ก็คือสมอง ขาดการรับรู้เรื่องราวมันเอง - ทั้งยังเป็นสู่ทางในการแสวง หากำไรของค่ายผู้ผลิตยาอีก	- ภาพประกอบเป็นภาพเด็ก ผู้หญิงสื่อถึงเพศหญิงและ ลักษณะการแต่งตัวการวาง ท่าทางที่มีลักษณะยั่วยวน - มีภาพของยาเสพติด เหล้า เบียร์ และแก้วน้ำส้ม แสดงให้เห็นถึงลักษณะการ ใช้ยาในปาร์ตี้อียามียาอี ยา เลิฟที่ใส่อยู่ในแก้วเครื่องดื่ม ต่าง ๆ - การใช้ภาษามีลักษณะ ของการล้อเลียน เช่น เรา	- มุ่งชี้ให้เห็นอันตรายของยา ชนิดต่าง ๆ แต่ก็สอดแทรก ด้วยการหาแนวร่วมทางความ คิดเพื่อต่อต้านพฤติกรรมดังกล่าว เช่น กลุ่มผู้นำยาอี เข้า มาใช้เพื่อจุดประสงค์เพื่อการ หลุดพ้นแต่ประธานไทยกลุ่ม นี้ไม่ใช่คำว่าหลุดพ้นเขาออก จะย่ำยีความรู้สึกชาวพุทธ เพราะอธิบายฤทธิ์ของยาด้วย คำว่า "นิพพาน"

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกล้างถึง : สมประสงค์ พระสุจันทรทิพย์

นศพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
					ภาพหรือชนิดของยาให้มี ราคาที่ถูกฤทธิ์ของยาจะทำให้ เคลิ้มสมองขาดขั้นตอน ของการรับรู้ไปสู่การมีเพศ สัมพันธ์เป็นเพศสัมพันธ์ที่ สมองไม่รับรู้ขาดการป้องกัน	ด้วย	เตือนคุณแล้ว - มีข้อมูลในการนำเสนอ เป็นระดับลึกเป็นไปในเชิง วิทยาศาสตร์ถึงส่วน ประกอบของตัวยาและการ ออกฤทธิ์ - ลำดับเนื้อหาเริ่มจากเสนอ เรื่องที่เกิดขึ้นสะท้อนสังคม คือการจัดปาร์ตี้ยาอี และ สาเหตุและจุดประสงค์ของ การใช้ยาสารประกอบที่มี อยู่ในตัวยาตามด้วยผลของ ยาที่ออกฤทธิ์พร้อมถึงการ กล่าวเตือนผู้หญิงที่ไม่เที่ยว แล้วชี้ให้เห็นถึงพัฒนาการ ของยา การทดลอง และ แหล่งแพร่กระจาย รวมถึง แพร่กระจายของยาพร้อม สรุปจบด้วยแนวคิดหลัก	

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิง : สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์

นศพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
							ของปรกติยา คือ น้ำเมา-ยา อี-ดนตรี-อีสรเสรี-ฟรีเช็ทซ์	
ไทยรัฐ 28 ก.ค. 2544	สกู๊ป	สกู๊ปหน้า 1	เปิดอาณาจักร"สวิงกิ้ง" เช็ทซ์ไทยไปไกลกว่าคิด	การแลกเปลี่ยนเช่นนี้ถือว่าเป็น การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และมองหาสีสันอารมณ์ทาง เพศครั้งใหม่หลังจากที่กินแต่ น้ำพริกด้วยเก่ามานานรูป แบบการสลับคู่นอนเช่นนี้เชื่อ ว่าคนที่อายุเกินกว่า 30 ปี ขึ้น ไปหลายคนอาจรับไม่ได้	- สถานการณ์เยาวชนที่เลว ร้ายในปัจจุบันโดยมีข้อมูล สถิติทำลายโลก 3 เรื่องคือ 1. วัยรุ่นชายหญิงมีพฤติกรรม การเปลี่ยนคู่นอนมากที่สุด 2. เด็กชายหญิงนิยมมีเพศ สัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์อายุน้อย ที่สุด 3. ขณะมีเพศสัมพันธ์มีการใช้ ยาเสพติดสูงสุด ขณะเดียวกันกับเริ่มตอบรับ และเลียนแบบพฤติกรรมสวิง กิ้ง" ของต่างประเทศ - นักเรียนชายเปิด web site เพื่อขายบริการทางเพศแข่ง กับนักเรียนหญิง	- คำนิยมหรือระบบโครงสร้าง ทางวัฒนธรรมและจารีต ประเพณีที่ถูกส่งสมกันมานับ ร้อย ๆ ปีจะต้องพังทลายลงถ้า ยังไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหาที่ ต้นตอ	- ภาพประกอบเป็นภาพ หน้าจอ Internet แสดง ความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยี ภาพอาจารย์สม ประสงค์ ผู้เป็นนักวิจัยและ แหล่งข่าว-ถึงภาพของเด็ก สาวกับโฆษณาขายชุดชั้น ในใช้แล้วเพื่อดึงดูดสายตา นักอ่านและทำให้อยากติด ตามเนื้อหาว่าเป็นอย่างไร - การใช้ภาษามีลักษณะ การบอกเล่าเรื่องราวมีการ ยกตัวอย่างคำสนทนาใน Internet และรายละเอียด เชิงลึก - ชี้นำสังคมเห็นปัญหาโดย การหยิบยกค่านิยมระบบ	- สังคมไทยมีความเก็บกด และปิดกั้นคำถามเรื่องเพศ ต่อเมื่อความรู้สึกนี้ถูกระเบิด ออกมาจึงได้รับการตอบรับ จากวัยรุ่นมากมายเกิดพฤติ กรรมทางเพศที่ไม่เคยมีมา ก่อนในสังคมไทย - พร้อมกับถูกมองว่าเป็น ปัญหาสังคมซึ่งสะท้อนความ คิดของผู้ใหญ่ในสังคมไทย โดยใช้เหตุผลว่ามีผิดหลัก โครงสร้างทางวัฒนธรรมและ จารีตประเพณี

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกล้างถึง : สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์

นสพ.ที่เสนอ ข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพ ประกอบ/การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
					- web site มีบริการขายชุด ชั้นในใช้แล้วแต่ยังไม่ทำความ สะอาดจนกระทั่ง sex tour		โครงสร้างสังคมและจารีต ประเพณี - ลำดับเนื้อหาเริ่มต้นด้วย เสนอการทำลายสถิติโลก ของคนไทยในเรื่องเพศ สัมพันธ์ของวัยรุ่น ยาเสพติด และการเปลี่ยนค่านิยม ของคนวัยทำงานจากนั้นนำ เสนอรายละเอียดพฤติกรรม กรรมการเล่น sex game หรือ sex tour เป็นพฤติกรรม กรรมการแสดงออกทางเพศ ที่เปิดเผยและค้นพบข้อมูล เหล่านี้ได้ง่ายใน Internet จบลงที่คำถามว่าค่านิยม หรือระบบโครงสร้างทาง วัฒนธรรมและจารีต ประเพณีนี้จะต้องพังทลาย ลงในอีกไม่กี่ปีหรือไม่และ เริ่มแก้ปัญหากันอย่างไรร	

การวิเคราะห์วาทกรรมของงานวิจัยของนักวิจัยหญิง 1 อรสม สุทธิสาคร : เด็กพันธุ์ใหม่...วัย X Click ชีวิตวัยรุ่นไทยยุคปี 2000 ที่นำเสนอผ่านสื่อ

ตารางการแสดงระยะเวลาและจำนวนหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอ

ชื่องานวิจัย	ระยะเวลาที่นำเสนอ	สื่อหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอ (จำนวนฉบับ)			
		เดลินิวส์	ผู้จัดการ	มติชน	ไทยรัฐ
เด็กพันธุ์ใหม่...วัย X Click ชีวิตวัยรุ่นไทยยุคปี 2000	ในช่วง 27 มี.ค. 2544 -29 ส.ค. 2544	1	1	1	3

ตารางการวิเคราะห์ความแตกต่างของการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ต่างชื่อฉบับ

เดลินิวส์	ผู้จัดการ	มติชน	ไทยรัฐ
<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว/คำโปรย - สลัดใจกับพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นที่กระจายไปในหมู่นักศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว/คำโปรย - เน้นพฤติกรรมความแปลกแยกของเด็กวัยรุ่นที่มีกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี 	<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว/คำโปรย - เน้นพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่น - ความเป็นเด็กที่ถูกสังคมกระทำ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว/คำโปรย - เน้นความสลัดใจกับการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่น - พฤติกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในวัยที่ไม่เหมาะสม
<ul style="list-style-type: none"> ● ประเด็นการนำเสนอหลัก - พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์อย่างเปิดเผยของเด็กวัยรุ่นโดยมีความคิดว่า "เซ็กซี่" เป็นเรื่องของความปลดปล่อยไม่ใช่ความรักและกลัวท้องมากกว่าติดเชื่อเอดส์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเด็นการนำเสนอหลัก - พ่อแม่ให้ความอบอุ่นกับลูกด้วยวัตถุเงินทอง ทำให้ลูกเหงาน - อินเทอร์เน็ตกลายเป็นสิ่งเสพติดที่ทำให้วัยรุ่นเสียคนเพราะมีการเปิดร้านอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเด็นการนำเสนอหลัก - ปัญหาความเครียดของเด็กมาจากครอบครัวขาดความรักต้องแก่ที่พ่อแม่ไม่ใช่ตัวเด็ก - ความใคร่ที่เกิดชั่วเล่น - ความไม่รู้เรื่องเพศจึง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเด็นการนำเสนอหลัก - พฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่นมีแต่ยากับเซ็กซี่ต้นเหตุจากความเหงาน - ให้ผู้ใหญ่มองเด็กด้วยความเมตตาเพื่อไม่ให้เด็กต้องตกเป็นจำเลยของสังคม

เดลินิวส์	ผู้จัดการ	มติชน	ไทยรัฐ
<p>● ประเด็นการนำเสนอ</p> <p>- การแก้ปัญหาของวัยรุ่นด้วยการจัดค่ายพิเศษศึกษาเพื่อให้ความรู้ไว้เป็นภูมิคุ้มกันตัวเอง</p> <p>● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา</p> <p>- ไม่มีภาพประกอบ</p> <p>- ใช้ภาษาค่อนข้างเป็นทางการให้รายละเอียดและอธิบายความมีที่มาและความสำคัญของปัญหาโดยมีลำดับการนำเสนอจากพฤติกรรมของเด็ก</p>	<p>รับการควบคุม</p> <p>- รัฐบาลควรหาสถานที่ให้วัยรุ่นแสดงพลังในทางที่ถูก</p> <p>● ประเด็นการนำเสนอ</p> <p>- พ่อแม่ควรอธิบายสร้างความเข้าใจให้เด็กเพราะการมีพฤติกรรมเลียนแบบอาจเกิดจากการเข้าใจผิด</p> <p>● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา</p> <p>- ไม่มีภาพประกอบ</p> <p>- ใช้ภาษาในลักษณะเปรียบเทียบและใช้คำที่เป็นภาพตัวแทน เช่น "ว้ายร้ายตัวใหม่" คือสื่ออินเทอร์เน็ต หรือ "โลกสีดำ" คือ โลกแห่งความชั่วร้าย โดย</p>	<p>ขาดการป้องกัน</p> <p>- ความคลั่งไคล้ในวัตถุนิยมที่มีผลมาจากครอบครัว</p> <p>● ประเด็นการนำเสนอ</p> <p>- เด็กต้องการความเข้าใจ</p> <p>- ผลที่มีที่ไปที่ไปของพฤติกรรมของเด็ก</p> <p>● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา</p> <p>- ภาพนักวิจัยถือไมโครโฟนพูดอยู่บนเวที</p> <p>- การใช้ภาษาในการประพันธ์มาเปรียบเทียบทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกคล้ายตามโดยลำดับเนื้อหาเริ่ม</p>	<p>เพราะยังมีวัยรุ่นที่คิดดี</p> <p>- พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาในรถที่จอดบริเวณมหาวิทยาลัย</p> <p>● ประเด็นการนำเสนอ</p> <p>- ภาพเหตุการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในห้องน้ำร้านอาหาร</p> <p>- ผู้ใหญ่มีส่วนในการผลักดันเด็กให้ออกจากบ้าน</p> <p>- การขายบริการในสถานภาพนักศึกษาดีกว่าแต่ต่อไปในสังคมจะไม่ยอมรับ</p> <p>● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา</p> <p>- ภาพผู้หญิงใส่เสื้อผ้าน้อยชิ้นเป็นเสื้อสายเดี่ยว บางคนใส่ชุดบิกินี่</p> <p>- สำหรับข่าวในฉบับจะมีการรายงานผลการประชุมเพื่อสื่อสารให้ผู้ใหญ่ทำความเข้าใจ</p>

เดลินิวส์	ผู้จัดการ	มติชน	ไทยรัฐ
ชี้ให้เห็นผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ตามด้วยประเด็นการแก้ปัญหา	มีลำดับการนำเสนอ เริ่มจากสาเหตุของปัญหาพฤติกรรม การแสดงออกและการแก้ปัญหา	จากสาเหตุของปัญหา และจบด้วยพฤติกรรม การแสดงออกของวัยรุ่น	ใจเด็กไม่เหมารวม พฤติกรรมของวัยรุ่น ทุกคนโดยลำดับเนื้อหาเริ่มจากสาเหตุ ความสำคัญของปัญหาจนถึงการแก้ไข

จากการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับนี้ ต่องานวิจัย : เด็กพันธุ์ใหม่...วัย X Click ชีวิตวัยรุ่นไทย สิ่งที่ปรากฏออกมาพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับคือ เดลินิวส์ ผู้จัดการ มติชน และไทยรัฐ ใช้ประเด็นเรื่องเพศกับวัยรุ่นเป็นจุดดึงดูดความสนใจในการพาดหัวข่าวเพราะเป็นเรื่องที่สังคมให้ความสนใจ

หากแต่ในการนำเสนอแล้ว หนังสือพิมพ์ผู้จัดการและมติชนจะมุ่งประเด็นหลักในการนำเสนอไปที่ครอบครัวและรัฐบาลที่เป็นคนผลักดันให้เด็กกระทำผิดและมีประเด็นการนำเสนอรองที่ส่งเสริมประเด็นหลักโดยเสนอให้ฝ่ายพ่อแม่ควรอธิบายพูดคุยกับเด็กและสร้างความเข้าใจในตัวเด็ก

ในขณะที่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์และไทยรัฐจะเน้นประเด็นนำเสนอหลักไปที่พฤติกรรม การแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นที่สังคมไม่ยอมรับ โดยที่ประเด็นการนำเสนอรองของเดลินิวส์เน้นไปที่การแก้ปัญหา ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐยังคงให้รายละเอียดของพฤติกรรมและเน้นว่าผู้ใหญ่มีส่วนในการผลักดันเด็กออกจากบ้าน และต่อไปในอนาคตสังคมจะไม่ยอมรับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ประเด็นที่ถูกสื่อมวลชนมองข้ามคือ งานวิจัยชิ้นนี้มีลักษณะของงานวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการศึกษาพฤติกรรมเฉพาะกลุ่ม แต่ภาพตัวแทนของกลุ่มวัยรุ่นที่ปรากฏในสื่อส่วนใหญ่ที่นางานวิจัยไปนำเสนอเป็นภาพตัวแทนของวัยรุ่นทั้งหมด ทำให้สังคมเกิดความรู้ ความเข้าใจ ที่บิดเบือนไป เป็นเพราะการไม่ใส่ใจการลงรายละเอียดของกลุ่มที่ศึกษาในงานวิจัย เข้าลักษณะของการสร้างภาพเหมารวม (stereotype) ให้แก่วัยรุ่น ทำให้วาทกรรมเด็กพันธุ์ใหม่...วัย X click ชีวิตวัยรุ่นไทยปี 2000 ที่ปรากฏผ่านสื่อมวลชนมีส่วนในการตอกย้ำวาทกรรมหลักที่อธิบายวัยรุ่นของไทยไปโดยปริยาย อย่างไรก็ตามในอีกด้านหนึ่งก็มีการสร้างวาทกรรมเกี่ยวกับการทบทวนพฤติกรรมที่ผู้ใหญ่ปฏิบัติต่อเด็กขึ้นในสังคมอีกด้วย

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิง : อรสม สุทธิสาคร

นศพ. ที่ เสนอข่าว/วัน ที่เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพประกอบ/ การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
เดลินิวส์ 27 มี.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 1	สลดวัยรุ่นฮิตเช็กซ์หนุ่ม ระบาดในนักศึกษาทุกระดับ		อรสม สุทธิสาคร เผยผลการ สำรวจพฤติกรรมวัยรุ่นไทย โดยเป็นเรื่องพฤติกรรมเบี่ยง เบนทางเพศ ยาเสพติด และ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลา อันสมควร พบว่าวัยรุ่นมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียนอย่างเปิดเผย ทั้งในโรงเรียนและที่ สาธารณะและมีปัญหาที่ กำลังรุนแรงคือ ค่านิยมใน การมีเช็กซ์หนุ่ม โดยเด็กเห็นว่า "เช็กซ์" เป็นเรื่องปลดปล่อย ทางเพศไม่ใช่ความรักโดยเริ่ม จากความเหงาคบเพื่อนแปลก หน้าใช้ยาเสพติดและมีเพศ สัมพันธ์โดยไม่ใช่อุปยง อนามัยโดยเด็กกลัวท้องมาก กว่าติดเชื้อเอดส์	ขณะนี้ปัญหาวัยรุ่นอันดับ 1 คือ เด็กฆ่าตัวตายด้วยการ กระโดดตึกจากปัญหาความ ผิดหวังและด้านจิตใจ ตาม ด้วยปัญหาเรื่องเพศ ทำแท้ง เถื่อน ทำแท้งซ้ำซ้อนและยา เสพติดโดยกรมสามัญศึกษา แก้ไขปัญหาโดยให้ครูที่ ปรึกษาดูแลอย่างใกล้ชิดและ จัดค่ายเพศศึกษาเพื่อให้ ความรู้แก่เด็กเพื่อให้เด็กได้มี ภูมิคุ้มกันตัวเอง	- ไม่มีภาพประกอบ - ลักษณะการใช้ภาษาค่อนข้าง ข้างเป็นทางการไม่ใช้ถ้อยคำ ที่หือหาวา - เรียบเรียงให้เห็นที่มาและ ความสำคัญของปัญหามี ลักษณะการให้รายละเอียด และอธิบายความ - ลำดับเนื้อหา เริ่มจากสถานะ ที่ที่มีการเสวนาการค้นพบ พฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก แล้วชี้ให้เห็นผลกระทบที่อาจ เกิดขึ้นกับเด็ก สุดท้ายสรุปถึง ประเด็นการแก้ปัญหาของผู้ ใหญ่	- มีลักษณะการนำเสนอที่ นำตัวเองออกมาและเสนอ ข่าว 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายเด็กวัย รุ่นและฝ่ายที่ทำหน้าที่ ดำเนินการป้องกันหรือแก้ ไขว่าได้ดำเนินการอย่างไร - กล่าวได้ว่ามีการใช้สื่อเพื่อ สะท้อนสังคมทั้งยังชี้ให้เห็น ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ใน สังคมแต่เป็นไปในรูปแบบ ของการเปิดช่องว่างระหว่าง วัยและการพยายามทำ ความเข้าใจและลดช่องว่าง นั้น

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกต้องถึง : อรรถสม สุทธิสาคร

นศพ. ที่ เสนอข่าว/วันที่เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้นมาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพประกอบ/ การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
มติชน 30 มี.ค 2544	สตรี	ข่าวหน้า 14	คลิก พันธุ์ใหม่..วัย X รัก ชอบสไลด์ถูกใจให้พี่ทำดี ให้เบิร์ด	- พ่อแม่รังแกหนู - ห้องน้ำห้องเรียนเป็นห้องรัก - เสียตัวเรื่องธรรมดา - รู้เพศศึกษาไว้ดีกว่าพลาด - คุณหนูไฮโซ - บางส่วนของเรื่องราวที่ถูกบันทึกไว้ใน click ชีวิตวัยรุ่นไทยยุคปี 2000 นี้ ที่เป็นเพียงส่วนหนึ่งในความไม่สมบูรณ์ของชีวิตแค่เริ่มเป็นหน่อก็ถูกแมลงอื่นกัดกินจนเว้า ๆ แหว่ง ๆ ไปเสียแล้ว	เปิดเผยเรื่องราวบางส่วนจากการสำรวจข้อมูลเรื่อง "เด็กพันธุ์ใหม่วัย X click ชีวิตวัยรุ่นไทยยุคปี 2000" 1. ปัญหาเรื่องความเครียดของเด็กสู่ความพยายามฆ่าตัวตายสาเหตุจากครอบครัวขาดความรักปัญหาที่ต้องแก้ที่พ่อแม่ไม่ใช่ตัวเด็ก 2. พฤติกรรมของนักเรียนมัธยมที่ใช้ห้องน้ำเป็นที่ระบายถ่ายเทอารมณ์รัก 3. ความใคร่ที่เกิดได้เพียงชั่วแล่นชนิดไม่จำกัดจำนวน 4. ความไม่รู้เรื่องเพศศึกษาในวัยรุ่นทำให้ขาดการป้องกันที่ดี 5. ความคลั่งไคล้ในวัตถุนิยมของวัยรุ่นที่ได้รับอิทธิพลมาจากครอบครัว	ความรู้สึกนึกคิดของเด็กที่ต้องการความเข้าใจและเหตุผลที่มีที่ไปต่อการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก	- ภาพประกอบเป็นภาพคุณอรรถสม ถือไม้โครโฟนพูด - ภาษาที่ใช้เป็นลักษณะภาษาที่ใช้ในการประพันธ์บรรยายให้เห็นภาพใช้ภาษาในการเปรียบ เช่น "หากเปรียบเป็นดอกไม้ช่วงชีวิตของวัยรุ่นคงอยู่ในวัยแรกผลิบาน สวยงาม หอมหวาน" "ความเหงาจะพัดพาหัวใจอันบอบบางของวัยรุ่นให้กระเจิดกระเจิงไปสู่หนใดก็ได้" หรือแม้กระทั่งคำว่า "หน่ออ่อนของประชากรไทย" ที่มีความหมายถึงเด็กไทยเป็นการใช้คำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกคล้อยตามและเห็นภาพพจน์ - ลำดับเนื้อหาเริ่มจากสาเหตุของปัญหาวัยรุ่นจบด้วยราย	- ผลจากการกระทำของสังคมทำให้ภาพของวัยรุ่นที่เห็นกลายเป็นเด็กที่มีพฤติกรรมแปลกแยก - มีลักษณะของการใช้สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์และโฆษณาแฝง

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิง : อรสม สุทธิสาคร

นศพ. ที่ เสนอข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพประกอบ/ การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
							ละเอียดพฤติกรรมปัญหาต่าง ๆ	
ผู้จัดการ 25 ก.ค. 2544	การศึกษา	ข่าวหน้า 7	เด็กพันธุ์ใหม่หนีไม่พ้นมั่ว เซ็กซ์-ยาเสพติด-การพนัน อินเทอร์เน็ตคือตัวร้าย อันตรายยุค 2000	จับตาวายร้ายตัวใหม่กลืน "เด็กพันธุ์ใหม่...วัย X ไม่ใช่ ใครอื่นสื่ออินเทอร์เน็ตที่กำลัง เป็นตัวซ้ำเติมปัญหาเด็กไทย ให้พัดพาสู่โลกสีดำ เซ็กซ์ ยา และพนัน คุมรัยยมเผยแพร่โลกไซ เบอร์สเปซรุนแรงระบอบหนัก เด็กหนีเรียนเข้าไปมั่วสุ่มกัน เพียงชั่วร้ายเป็นต้นเหตุของ การติดยามากขึ้นเพราะสื่อ เสพติดชนิดนี้ขณะนี้ผู้ศึกษา ปัญหาวัยรุ่นชี้ "ความเหงา" ไร้คนสนใจหรือการเลี้ยงลูก ด้วยวัตถุเป็นประเด็นสำคัญ ในการเดินสู่โลกมืด	จากการเสวนาเรื่อง "สุขภาพ จิตวัยรุ่นEQ วัย...X" กล่าวว่า พ่อแม่บางคนให้ความอบอุ่น กับลูกด้วยวัตถุและเงินทองไม่ มีเวลาใกล้ชิดทำให้ลูกเหงา และพบว่าอินเทอร์เน็ตกลายเป็น สิ่งเสพติดที่ทำให้วัยรุ่น เสียคน ก่อปรกับการเปิดกิจการ ร้านอินเทอร์เน็ตทุกมุม มองโดยไม่มีภาวควบคุมและ ดูแลซึ่งมีวิธีการแก้คือรัฐบาล ควรจัดหาสถานที่ทำให้วัยรุ่นได้ แสดงพลังออกมาในทางที่ถูก ที่ควร เช่น ทางดนตรี กีฬา และงานศิลปะ	พ่อแม่ควรมีส่วนช่วยอธิบาย และสร้างความเข้าใจให้เด็ก เพราะเด็กบางคนมีพฤติกรรม เลียนแบบที่มักเกิดจากความ เข้าใจผิด เช่น นักดนตรีมม แดงเล่นกีตาร์เก่งจึงไปยอม ผมแดงบ้างจะได้เก่งเหมือน เขา	- ไม่มีภาพประกอบ - ภาษาในลักษณะเปรียบเทียบ และใช้คำที่เป็นลักษณะ ภาพตัวแทนในการสื่อ เช่น คำ เข้าใจผิด เช่น นักดนตรีมม แดงเล่นกีตาร์เก่งจึงไปยอม ผมแดงบ้างจะได้เก่งเหมือน เขา	จุดประสงค์ต้องการจะสื่อ สารนี้กับผู้ใหญ่ว่าเกิดผล อะไรกับเด็กบ้างจากการ กระทำของ "ผู้ใหญ่" ทั้งใน ความหมายของ "พ่อแม่" และความหมายของ "รัฐ บาล" ควรจะมีส่วนดำเนินการ อย่างไรเป็นลักษณะ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ผู้ ใหญ่กระทำต่อผู้ใหญ่เพื่อ ให้ความชอบธรรมกับเด็ก

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างถึง : อรสม สุทธิสาคร

นสพ. ที่ เสนอข่าว/วัน ที่เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพประกอบ/ การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
ไทยรัฐ 25 ก.ค. 2544	การศึกษา	หน้า 6	แอสลควัยรุ่นมั่วเซ็กซ์	-	จากการเสวนาเรื่อง "อี.คิว วัยเซ็กซ์" นางอรสม สุทธิ สาครพบว่า ปัญหาพฤติกรรม ที่แสดงออกของวัยรุ่นมีแต่ยา เสพติดกับเซ็กซ์พบว่าจุดเริ่ม ต้นคือความเหงาเป็นห่วง มาก	ประเด็นการบรรยายภาพเหตุ การณ์ที่มีวัยรุ่นเข้าไปมีความ สัมพันธ์กันในห้องน้ำของร้าน อาหารย่านสยามสแควร์	- ไม่มีภาพประกอบ - หัวน ตัดทอนจนไม่ได้ใจ ความ - เลือกที่จะเอามาใส่ราย ละเอียดเฉพาะตรงจุดขาย ของบทความซึ่งก็คือ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศ - ลำดับเนื้อหาเริ่มจากความ คาดหวังต่อวัยรุ่นในอนาคต และสาเหตุของปัญหาจบด้วย พฤติกรรมการแสดงออกของ เด็ก	- จากบทความที่แสดงถึง การใช้อำนาจในบทบาท ของผู้ใหญ่ในการกระทำต เด็กเป็นความสัมพันธ์เชิง อำนาจ - ความรู้สึกสอดแทรกยัง เป็นเรื่องของจุดขายเรื่อง ทางเพศเนื่องจากราย ละเอียดที่เลือกมาอธิบาย
ไทยรัฐ 26 ก.ค. 2544	การศึกษา	หน้า 24	ตีแผ่ชีวิตวัยรุ่นก้าวข้ามขั้นมี ครอบครัวตั้งแต่อยู่มัธยม	-	จากการเสวนาเรื่อง EQ..วัย X โดยอรสม สุทธิสาคร พบว่า วัยรุ่นเดินทางผิดเพราะความ เหงาเรียกร้องความสนใจจาก ผู้ใหญ่ซึ่งผู้ใหญ่ก็ควรมองเด็ก ด้วยความเมตตาเพื่อมิให้เด็ก	ผู้ใหญ่ครอบครัวและครูมีส่วน ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเหงา และผลัดเด็กวัยรุ่นให้ออก นอกบ้านเพื่อแสวงหาความ สุขแบบรวดเร็ววนอกบ้าน	-- ภาพหน้าตรง อรสมและ น. พ. เทอดศักดิ์ - การใช้ภาษาแบบตรงไปตรง มา มีลักษณะของการรายงาน ผลการประชุมเพื่อสื่อสารให้ผู้ ใหญ่พยายามทำความเข้าใจ	ปัญหาระหว่างเด็กกับผู้ ใหญ่เป็นปัญหาของความ เข้าใจ เป็นปัญหา "ช่อง ว่างระหว่างวัย" ความ สัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ ใหญ่เป็นความสัมพันธ์เชิง อำนาจใน

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิง : อรรถสม สุทธิสาคร

นสพ. ที่ เสนอข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพประกอบ/ การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
					ต้องตกเป็นจำเลยของสังคม เพราะยังมีวัยรุ่นกลุ่มดีคิดดี เป็นคนดี ส่วนนายแพทย์เท อดศักดิ์ เดชคง จิตแพทย์ของ สำนักพัฒนาสุขภาพจิตกรม สุขภาพจิตกล่าวถึงพฤติกรรม วัยรุ่นว่ามีทั้งด้านมืดและสว่าง สามารถบำบัดโดยใช้หลัก EQ ทำให้เขารู้สึกมีคุณค่ารู้จัก ความรักและรักคนอื่นเป็น		เด็กมีใช้เหมารวมพฤติกรรม ของวัยรุ่นทุกคน - ลำดับเนื้อหาเริ่มจากแนะนำ นักวิจัยมาสู่สาเหตุและความ สำคัญของปัญหาจนถึงวิธี การแก้ไข	ขณะที่ผู้ใหญ่มักจะเป็นฝ่าย ใช้อำนาจในการควบคุม และตัดสินพฤติกรรมเด็ก การแก้ปัญหาที่ต้นตอของ ความสัมพันธ์การที่ผู้ใหญ่ พยายามสื่อสารกับเด็กด้วย ความเข้าใจจะเป็นการลด ความรุนแรงของช่องว่างนั้น
ไทยรัฐ 29 ก.ค. 2544	สื่อบุคคล	สื่อบุคคลหน้า 1	รักร้อน ๆ ในรั้วโรงเรียนเด็ก พันธุ์ใหม่...วัย X	เคยเห็นรถที่จอดอยู่ในที่จอด รถของมหาวิทยาลัยรถจอด อยู่เฉย ๆ ทำไมมันขยับขึ้น ๆ ลง ๆ ได้พอมองเข้าไปก็ อ้อ เขาเรียกกันว่ารถสวาทบางคน ก็เรียกรถผีสิง" นักศึกษาคน หนึ่งบอกเล่าถึงฉากระทึก ขวัญที่เคยพบ	เรื่องราวรายละเอียดของ ความเปิดเผยในเรื่องเพศของ วัยรุ่นพฤติกรรมการมีเพศ สัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานที่ ต่าง ๆ เช่น ห้องน้ำ ร้านอาหาร อาหาร ห้องเรียน รถยนต์	การขายบริการทางเพศใน สถานภาพนักศึกษาจะมีภาษี ดีกว่าแต่สังคมไม่ยอมรับต่อ ไปในอนาคตแม้ว่าจะเลิกพฤติ กรรมนี้แล้วก็ตาม	- ภาพประกอบเป็นภาพด้าน หลังของผู้หญิงใส่เสื้อสาย เดี่ยวระกอบกับภาพผู้หญิง ใส่ชุดบิกินี่ - การใช้ภาษาเป็นภาษาหวิว หวาด 2 แฉ่ง 2 ง่าม สื่อในทาง เพศเพื่อเป็นจุดขายของ หนังสือพิมพ์มองได้จากกา	- ภาพที่ถูกนำเสนอออกมา ของวัยรุ่นจะเป็นภาพลบมี ลักษณะถูกเหมารวม เช่น ที่ ได้รับการขนานนามว่า "เด็กพันธุ์ใหม่" การเหมา รวมภาพของวัยรุ่นทั้งหมด ว่าจะมีพฤติกรรมแบบนี้ - การตอกย้ำเหตุการณ์ซ้ำ

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิง : อรสม สุทธิสาคร

นสพ. ที่ เสนอข่าว/วัน ที่เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพประกอบ/ การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
							ให้รายละเอียดในเรื่องในเหตุ การณ์ต่าง ๆ -ลำดับเนื้อหาเริ่มโดยบรรยาย รายละเอียดพฤติกรรมทาง เพศของวัยรุ่นสัมภาษณ์ อาจารย์เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ เคยพบจบลงด้วยการสรุปว่า เป็นพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ	ซ้ำ เป็นการเน้นความรู้สึก แปลกแยกและผลักดันให้เด็ก วัยรุ่นแยกออกจากสังคม

การวิเคราะห์วาทกรรมงานวิจัย ของนักวิจัยหญิง 2 ลัทธิ เหมาะสุวรรณ: โครงการวิจัย พัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย ที่นำเสนอผ่านสื่อ

ตารางแสดงระยะเวลาการนำเสนอและจำนวนหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอ

ชื่องานวิจัย	ระยะเวลาที่นำเสนอ	สื่อหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอ (จำนวนฉบับ)		
		ผู้จัดการรายวัน	วิญจักร	ไทยโพสต์
พัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย	4 ม.ค 2545	1	1	1

การวิเคราะห์ความแตกต่างของการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ต่างชื่อฉบับ

ผู้จัดการรายวัน	วิญจักร	ไทยโพสต์
<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว/คำโปรย -ชี้ประเด็นความวิกฤตของระบบสังคมซึ่งนำให้เด็กทำผิดครอบครัวและสื่อมวลชนควรช่วยกันดูแลแก้ไข ● ประเด็นการนำเสนอหลัก - การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการกระทำของเด็กผ่านสื่อถือเป็นการตอกย้ำความผิดของเด็กมากเกินไป - สังคมชักจูงเด็กให้เกิดการเลียนแบบ - ครอบครัวไม่ได้สอนให้เด็กมีความภูมิใจในตนเองเรื่องที่น่าภูมิใจที่สะท้อนผ่านสื่อกลับกลายเป็นการใช้สินค้าแพงการให้บริการทางเพศ ● ประเด็นการนำเสนอรอง - จากงานวิจัยเบื้องต้นพบว่า 	<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว/คำโปรย -ชี้ประเด็นความวิกฤตของระบบสังคมซึ่งนำให้เด็กทำผิดครอบครัวและสื่อมวลชนควรช่วยกันดูแลแก้ไข ● ประเด็นการนำเสนอหลัก - การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการกระทำของเด็กผ่านสื่อถือเป็นการตอกย้ำความผิดของเด็กมากเกินไป - สังคมชักจูงเด็กให้เกิดการเลียนแบบ - ครอบครัวไม่ได้สอนให้เด็กมีความภูมิใจในตนเองเรื่องที่น่าภูมิใจที่สะท้อนผ่านสื่อกลับกลายเป็นการใช้สินค้าแพงการให้บริการทางเพศ ● ประเด็นการนำเสนอรอง - จากงานวิจัยเบื้องต้นพบว่า 	<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว/คำโปรย -ชี้ประเด็นความวิกฤตของระบบสังคมซึ่งนำให้เด็กทำผิดครอบครัวและสื่อมวลชนควรช่วยกันดูแลแก้ไข ● ประเด็นการนำเสนอหลัก - การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการกระทำของเด็กผ่านสื่อถือเป็นการตอกย้ำความผิดของเด็กมากเกินไป - สังคมชักจูงเด็กให้เกิดการเลียนแบบ - ครอบครัวไม่ได้สอนให้เด็กมีความภูมิใจในตนเองเรื่องที่น่าภูมิใจที่สะท้อนผ่านสื่อกลับกลายเป็นการใช้สินค้าแพงการให้บริการทางเพศ ● ประเด็นการนำเสนอรอง - จากงานวิจัยเบื้องต้นพบว่า

ผู้จัดการรายวัน	วิญจักร	ไทยโพสต์
<p>เวลาที่พ่อแม่ได้สัมผัสลูกมากที่สุดคือ เวลาบริเวณคอก เพราะฉะนั้นสื่อต้องมีจริยธรรม อย่าล้วงละเมิดเด็กมากเกินไป เพราะปัจจุบันไม่มีการแบ่งแยกว่าชาวโตเสนอให้เด็กหรือชาวโตเสนอให้กับผู้ใหญ่</p> <p>● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีภาพประกอบ - เป็นภาษาที่เรียบง่าย <p>พยายามอธิบายเพื่อสร้างความเข้าใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นทางการและสร้างความน่าเชื่อถือ - โดยลำดับเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ที่มาของปัญหาตลอดจนถึงการแนะนำวิธีการแก้ปัญหา 	<p>เวลาที่พ่อแม่ได้สัมผัสลูกมากที่สุดคือ เวลาบริเวณคอก เพราะฉะนั้นสื่อต้องมีจริยธรรม อย่าล้วงละเมิดเด็กมากเกินไป เพราะปัจจุบันไม่มีการแบ่งแยกว่าชาวโตเสนอให้เด็กหรือชาวโตเสนอให้กับผู้ใหญ่</p> <p>● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีภาพประกอบ - เป็นภาษาที่เรียบง่าย <p>พยายามอธิบายเพื่อสร้างความเข้าใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นทางการและสร้างความน่าเชื่อถือ - โดยลำดับเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ที่มาของปัญหาตลอดจนถึงการแนะนำวิธีการแก้ปัญหา 	<p>เวลาที่พ่อแม่ได้สัมผัสลูกมากที่สุดคือ เวลาบริเวณคอก เพราะฉะนั้นสื่อต้องมีจริยธรรม อย่าล้วงละเมิดเด็กมากเกินไป เพราะปัจจุบันไม่มีการแบ่งแยกว่าชาวโตเสนอให้เด็กหรือชาวโตเสนอให้กับผู้ใหญ่</p> <p>● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาพประกอบมี 2 ภาพ ภาพแรกเป็นภาพเด็กชายหญิงหลายคนแสดงท่าทางธรรมชาติสื่อถึงความไร้เดียงสาของเด็ก - ภาพที่ 2 เป็นภาพเด็กผู้ชายกำลังอุ้มน้องด้วยใบหน้าที่เศร้าสร้อยสื่อถึงดวงตาที่อ่อนวอนขอความเข้าใจและเห็นใจจากสังคม - เป็นภาษาที่เรียบง่าย <p>พยายามอธิบายเพื่อสร้างความเข้าใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นทางการและสร้างความน่าเชื่อถือ - โดยลำดับเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ที่มาของปัญหาตลอดจนถึงการแนะนำวิธีการแก้ปัญหา

จากการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับข้างต้นต่องานวิจัย : พัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย สิ่งที่น่าประหลาดใจคือพบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับคือ ผู้จัดการรายวัน วิทยจักร และไทยโพสต์นำเสนอไปในทิศทางเดียวกันคือ ชี้ให้เห็นการตอกย้ำการกระทำผิดของเด็กผ่านสื่อ พร้อมกับย้ำในประเด็นการนำเสนอออกไปในทิศทางเดียวกันคือ สื่อควรมีจริยธรรมในการนำเสนอ เพราะปัจจุบันไม่มีการแบ่งแยกว่าสื่อชิ้นใดจะนำเสนอให้เด็กหรือผู้ใหญ่เพราะวุฒิภาวะเด็กอาจจะยังมีน้อยทำให้เมื่อบริโภคสื่อแล้วเกิดการเลียนแบบโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ประเด็นที่ถูกสื่อมวลชนมองข้ามไปคือ งานวิจัยชิ้นนี้ยังอยู่ในระยะเริ่มต้น หากแต่ผลการวิจัยบางส่วนเป็นผลที่ค้านต่อการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่นของสังคม ซึ่งเน้นประเด็นปัญหาไปที่เด็กวัยรุ่น หากแต่วาทกรรมเรื่องนี้นำเสนอแนวความคิดที่มุ่งประเด็นความสำคัญไปที่จริยธรรมการนำเสนอของสื่อต่อสังคม ดังนั้นวาทกรรมในเรื่องพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทยจึงทำหน้าที่ในการวิพากษ์บทบาทของสื่อมวลชนพร้อมกันด้วย

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกอ้างอิง : สัตตา เหมาะสุวรรณ

นสพ. ที่ เสนอข่าว/วันที่ เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพประกอบ/ การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
ผู้จัดการราย วัน 4 ม.ค. 2545	การศึกษา	ข่าวหน้า 5	วิกฤตสังคมชักนำเด็กทำผิด ยาครอบครัวย้ำช่วยดูแล		กรณีที่ทำการนำเสนอข่าวผ่าน สื่อต่าง ๆ จากการกระทำผิด ของเด็กถือเป็นการตอกย้ำ การกระทำผิดของเด็กมาก เกินไปเนื่องจากเด็กอาจ กระทำไปเพราะความไม่ตั้งใจ สิ่งที่จะชี้ชัดว่าการกระทำของ เด็กจะเป็นอย่างไรส่วน สะท้อนให้เห็นปัญหาตั้งแต่ การอบรมเลี้ยงดูจนถึงชุมชน สิ่งแวดล้อมหากมองไปใน อดีตชุมชนเพื่อนบ้านจะมีส่วน ช่วยในการอบรมเลี้ยงดูซึ่ง เป็นพื้นฐานของสังคมไทยที่ดี แต่ปัจจุบันการอยู่ในสังคม แบบครอบครัวเดียวไม่มีการ ตักเตือนทั้ง ๆ ที่เด็กมีพฤติ กรรมส่อไปในทางไม่ดี -สิ่งที่ต้องการชี้ให้เห็นถึงการ สะท้อนปัญหาคือสังคมชักจูง	-จากข้อมูลเบื้องต้นในการ ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการ แบบของครอบครัวของเด็กไทย : ปัจจัยคัดสรรด้านครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูเด็ก พบ ว่าเวลาที่พ่อแม่ได้สัมผัสลูก มากที่สุดคือเวลาบริเวณสื่อ สื่อจะต้องมีจริยธรรมในการ นำเสนออย่าลวงละเมิดสิทธิ เด็กที่ตกเป็นข่าวมากเกินไป เพราะในปัจจุบันไม่มีการแบ่ง แยกให้ทราบได้เลยว่าข่าวใด ต้องการนำเสนอให้กับเด็ก หรือผู้ใหญ่	-ไม่มีภาพประกอบ -การใช้ภาษาเรียบง่ายอธิบาย ความสร้างความเข้าใจ -มีลักษณะเป็นทางการให้คุณ สมบัติความน่าเชื่อถือ -ลำดับของเนื้อหาเริ่มจากเหตุ การณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่อง สะท้อนสังคมชี้ให้เห็นสาเหตุ และที่มาของปัญหาจนกระทั่ง จบด้วยแนะนำและวิธีทางแก้ ปัญหา	สภาพแวดล้อมมีส่วนใน การกำหนดพฤติกรรม ให้ความรู้จะเป็นตัวสร้าง ภูมิคุ้มกันให้กับเด็ก สื่อมี อำนาจในการชักจูงและ โน้มน้าวเพราะฉะนั้นผู้ที่ ครอบครองสื่อต้องมีจริย ธรรมในการนำเสนอ
วิทยากร 4 ม.ค. 2545	การศึกษา	ข่าวหน้า 4	ระบบสังคมวิกฤตชักนำเด็ก ทำผิด นักวิชาการย้ำครอบ ครัว-สื่อช่วยดูแลแก้ไข	กรุงเทพฯ นักวิชาการชี้แนว โน้มเด็กจะกระทำความรุนแรง มากขึ้นเป็นผลมาจากการ ซึมซับสภาพสังคมที่เลวร้าย ทำให้พฤติกรรมเบี่ยงเบนไป ในทางไม่ดีวอนครอบครัวและ สื่อต่าง ๆ ให้ความอบอุ่น ชี้ แนะนำเสนอในสิ่งที่ถูกต้อง				

ตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet)

นักวิจัยที่ถูกล่าวถึง : ลัดดา เหมาะสุวรรณ

นสพ. ที่ เสนอข่าว/วัน ที่เสนอข่าว	ประเภท ข่าว	รูปแบบ การนำ เสนอ	ชื่อเรื่อง/พาดหัวข่าว	คำโปรย/ประโยคที่เลือกขึ้น มาเน้น	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นหลัก)	ประเด็นการนำเสนอ (ประเด็นรอง)	ลักษณะของภาพประกอบ/ การใช้ภาษา	ความหมายเชิงนัย
ไทยโพสต์ Excite 4 ม.ค. 2545	การศึกษา	ข่าวหน้า 3	วิกฤตสังคมชักนำเด็กทำผิด ครอบครัวและสื่อช่วยตีที่สุด		<p>ให้เด็กมีพฤติกรรมที่เลียนแบบ วัฒนธรรม การบริโภค นิยมการไม่รู้จักพอต้องการมีการดูแลเอาใจใส่จากสถาบันครอบครัว</p> <p>-ปัญหาเกิดจากครอบครัวไม่ได้สอนให้เด็กมีความภูมิใจในตัวเองแต่ภาพที่ออกมาผ่านสื่อกลายเป็นเรื่องการใช้สินค้าแพงและการให้บริการทางเพศกลับเป็นเรื่องที่น่าภูมิใจ</p> <p>-ทั้งครอบครัวและโรงเรียนต้องอบรมให้เด็กรับรู้และมีพฤติกรรมที่ดีในสังคมสถาบันสื่อเน้นเป็นอิทธิพลที่ชักนำสังคมเก่ง ในการชักจูงเด็ก เช่นโฆษณาในการจูงใจซื้อสินค้า เพราะฉะนั้นไม่ควรปล่อยให้เด็กบริโภคสื่อโดยไม่มีการสอน</p>		- ภาพประกอบเป็นภาพเด็กนั่งเกาะกลุ่มกันอีกภาพมีเด็กผู้ชายคนหนึ่งหน้าเศร้ากำลังอุ้มเด็กคนหนึ่งโบน้าของเขาสื่อได้ถึงกำลังวอนขอความเข้าใจ	

แนวทางการนำเสนอของสื่อมวลชน

ในส่วนที่สองของวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอบทสัมภาษณ์สื่อมวลชนที่มีสายงานข่าว เกี่ยวกับการนำเสนอเรื่องเด็กวัยรุ่นเพื่อวิเคราะห์กระบวนการผลิตข่าววาทกรรมของงานวิจัยที่ได้นำเสนอไปแล้วในส่วนที่ผ่านมา การนำเสนอผลการสัมภาษณ์ในส่วนนี้จะสรุปเป็นประเด็นหลัก ๆ ดังนี้

● มุมมองสภาพการณ์และปัญหาของวัยรุ่นในสังคมไทย

สื่อมวลชนได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับมุมมองสภาพการณ์และปัญหาของวัยรุ่นไว้หลากหลาย มุมมองด้วยกัน ซึ่งอาจแบ่งเป็นกลุ่มต่าง ๆ คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่เห็นว่าเรื่องของวัยรุ่นไม่ใช่ปัญหาที่น่าวิตก ในทางกลับกันการมองเห็นว่าเป็นปัญหานั้นคือ มุมมองของผู้ใหญ่

ความเห็นนี้สะท้อนจากมุมมองของนักข่าวจากหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับคือ สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์และมติชน ที่กล่าวไว้ดังนี้

“ในความคิดของดิฉันคิดว่ามันไม่มีปัญหาอะไรที่น่าเป็นห่วงสำหรับวัยรุ่น เพราะแต่ละยุค ปัญหาวัยรุ่นมันก็เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ตามสมัย คือ ก็ไม่ได้แปลว่าสมัยก่อนไม่มีปัญหา เนื่องจากในสมัยนี้มีเรื่องพัฒนาการความรู้ เรื่องเกี่ยวกับจิตวิทยา ความรู้เรื่องการแพทย์ ความรู้เรื่องอะไรที่มีขึ้นมาหลัง ๆ ทำให้เรามองเห็นปัญหาของวัยรุ่นผ่านสื่อเหล่านี้แต่สมัยก่อนเขาอาจจะไม่เรียกว่าปัญหาอาจจะเรียกว่าอย่างอื่น”

(สัมภาษณ์ลักขณา บันวิชัย, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 29 เมษายน 2545)

“ไม่คิดว่ามีปัญหาอะไร เด็กก็คือเด็ก ฟังเพลง อ่านหนังสือ ต้องการแสดงออกทางความคิดถึงสมัยนี้มีเทคโนโลยีเข้ามาช่วยให้เด็กฉลาดขึ้น โดยที่ผู้ใหญ่ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเขาฉลาดขึ้น บางคนต้องการแสดงความคิดเห็นเขาก็เปิด website เองเลยไม่สนใจ เทียบกับการทำเพลงก็เหมือนกัน สมัยก่อนเขาทำเพลงออกมาก็ต้องไปเสนอค่ายเทป แต่เดี๋ยวนี้เขาทำแล้วก็นำขึ้น Internet เองเลย และพยายาม link กับ web ต่างประเทศที่ชวนให้มาดูผลงานของเขา คือเหมือนกับว่าวัยรุ่นเขามีทางออกของเขาแล้วด้วยซ้ำ แต่บางทีผู้ใหญ่จะพยายามคิดให้ อย่างเช่น เรื่อง Child Center ที่มีเด็กออกมาว่า “ควายเซ็นเตอร์” นั่น คือการที่ผู้ใหญ่ออกมาคิดแทนเด็ก เด็กก็คือเด็กวันยังค่ำเราต้องให้โอกาสเขา “

(สัมภาษณ์ ปวีณา รัตนะ, มติชน, 17 มีนาคม 2545)

กลุ่มที่ 2 เสนอมุมมองสภาพการณ์และปัญหาของวัยรุ่นที่มาจาก 3 กลุ่มปัญหาคือ กลุ่มที่มีปัญหาทางครอบครัว กลุ่มที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ และกลุ่มที่เปิดรับวัฒนธรรมต่างชาติแบบไม่จำกัด

แนวคิดนี้มาจากมุมมองของนักข่าวหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับคือ เดลินิวส์และไทยรัฐ ซึ่งกล่าวไว้ดังนี้

“กรณีวัยรุ่นที่มีปัญหาส่วนใหญ่จะเกิดจากเด็ก 3 กลุ่มก็คือ กลุ่มแรกเด็กที่มีปัญหาครอบครัว เด็กที่โตขึ้นมาใกล้ชิดพ่อกีจะไม่มีปัญหา เด็กที่มีปัญหาทุกวันนี้เกิดจากพ่อแม่แยกทางกัน อยู่คนเดียว อยู่กับย่า มีพ่อคนเดียว หรือแม่คนเดียว อีกกลุ่มคือ เด็กที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจอาจจะครอบครัวยากจน มาจากต่างจังหวัด มาเรียนหนังสือ พ่อแม่ให้เงินมาพอใช้บ้าง ไม่พอบ้าง ติดเพื่อน ตามเพื่อน กลุ่มที่ 3 คือพวกที่รับวัฒนธรรมต่างชาติ เด็กพวกนี้จะเป็นลูกคนมีสตางค์แต่หัวสูง จาก 3 กลุ่มนี้จะนำไปสู่การติดเพื่อน เทียวเตร่ ชักนำไปมั่วสุม ยาเสพติด คำประเวณี แต่ถ้าถามว่าปัญหามีเยอะไหม ผมคิดว่ามันเป็นส่วนเล็กน้อยเท่านั้น เพราะวัยรุ่นที่เขาอยู่กับครอบครัวดีมีเยอะ ผมว่าความรุนแรงมาจากสื่อนะ”

(สัมภาษณ์ พิเชษฐ รัตนกลิน, เดลินิวส์, 2 พฤษภาคม 2545)

“จุดหนึ่ง ปัญหาจริง ๆ คือ พ่อแม่แยกทางกันส่วนเขาจะไปหาทางแก้ทางไหน อยู่ที่สังคมสิ่งแวดล้อมเพื่อนฝูงชักนำและอันนี้อยู่ที่สังคม และที่เราสำรวจพบ เด็กที่เริ่มต้นขายประเวณี เริ่มจากเลียนแบบเพื่อน ถ้าวันหนึ่งในกลุ่มเพื่อน 5 คน แล้วมี 1 คนเสียความบริสุทธิ์ไปแล้ว อีก 4 คนจะรู้สึกที่เราต้องยกว่า คือวัฒนธรรมลอกเลียนแบบ อีกอย่างคือวัฒนธรรมเลียนแบบต่างชาติ คือ ญี่ปุ่น สังเกตจากเซ็นเตอร์พอยต์มีแต่สาว ๆ วัยรุ่น คือสมัยก่อนคนที่จะออกมารีด ๆ หน้าเวที คนไหนที่เขาชื่นชอบเขารีดกันสุดเลยอย่างเช่น ผู้หญิงพอเห็น ELVIS ร้องเพลงเศร้าสมัยก่อนเมื่อปี 60 ผู้หญิงในอเมริกาก็ร้องไห้ ขณะเดียวกันเมืองไทย ศิลปินเมืองไทย เลื้อ สุนทรสนาน ปี 60 เหมือนกันไม่เห็นมีผู้หญิงไทยของเขารีดเลย ร้องเพลงเศร้าขนาดไหนก็ไม่มีใครร้องไห้ แต่วันนี้วัฒนธรรมมันเปลี่ยนไปแล้ว ของเราเดินตามเขาเวลานี้รักใครชอบใครก็แสดงออกมา ก็ดีทำให้เด็กไทยเรากล้าขึ้น มั่นใจในตนเองขึ้น แต่ก็ต้องดู ทางไหนควรทางไหนไม่ควร”

(สัมภาษณ์ชินินทร์ เพาสูตร, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

“เด็กสมัย นี้ มีอะไรที่พร้อม การเงินการทองดีกว่า บัจฉัยอำนวยความสะดวกมาก ขณะเดียวกันบัจฉัยวัฒนธรรมตะวันตกก็หลังไหลเข้ามาเยอะเมื่อวัฒนธรรมฝรั่งแสงสีมันหลังไหลเข้ามา เราก็ไปตามเขา ความฟุ่มเฟือย แสงสีต่าง ๆ เป็นสิ่งที่วัยรุ่นต้องการ วัยรุ่นบางคนขายตัวข้ออ้างที่

ฟังดูก็ถ้าเขาจะไปนอนกับใครสักคนขอสตางค์ 3,000-5,000 บาท เขาค้นพบว่านอนกับผู้ใหญ่ได้ สตางค์เขาก็เลือก เหตุผลหนึ่งที่อาจารย์สมประสงค์เขาเสนอมาให้เห็นคือ คือหนูจะเอาไปเป็นค่า มือถือ ทุกคนเหมือนจะเป็นเช่นนี้ ดูก็ทันสมัย หรืออาจจะมีปัจจัยอย่างอื่นแต่ก็อยู่ในกรอบเดียวคือ กรอบแห่งความฟุ่มเฟือย ไม่ได้อยู่ในกรอบของความพอดีว่าเด็กควรจะมีสตางค์ใช้แค่ไหน วันไหน ใช้ชีวิตกับใคร”

(สัมภาษณ์ประภิจ หลิมสกุล, ไทยรัฐ, 10 มีนาคม 2545)

กลุ่มที่ 3 มองเห็นปัญหาของวัยรุ่นเช่นเดียวกับกลุ่มที่ 2 แต่เน้นว่าเป็นปัญหาที่เกิดจากการกระทำ ของผู้ใหญ่และสภาพสังคม

มุมมองนี้สรุปได้จากนักข่าวของหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับคือ ไทยโพสต์ และผู้จัดการราย วัน ซึ่งกล่าวไว้ดังนี้

“ผมให้ความสนใจกับเรื่องการจัดระเบียบสังคมของท่านปุระชัย ผมว่าปัญหาของวัยรุ่น อยู่ที่ผู้ใหญ่ไม่ควรไปโทษเด็ก ไปจำกัดสิทธิเด็ก ทำให้เด็กไปมีว่สมกันเอง อยากให้ย้อนมองไปที่ ผู้ใหญ่เป็นตัวกำหนดว่าผู้ใหญ่ทำผิดเด็กก็เลยไปเที่ยว ถ้าผู้ใหญ่ให้ความร่วมมือ เด็กก็จะไม่เที่ยว อย่างสื่อลามกก็เหมือนกัน ผู้ใหญ่เป็นคนกระทำ ยาบ้า ยาเสพติด คือเป็นผู้ใหญ่ที่กระทำกับเด็ก หากินกับเด็ก หาเงินกับหยาดน้ำตาของพ่อแม่เด็ก คิดว่าจริง ๆ แล้วผู้ใหญ่มีอำนาจสิทธิขาดกับ เด็กมาก ต้องขู่ว่าถ้าไม่ทำตามจะหักเงิน จะไม่ส่งเสียให้เรียนต่อ ฯลฯ แต่ที่สำคัญคือต้องพูดดี ให้เขาพร้อมที่จะปรึกษาเราให้เขาคิดว่าเรานึกถึงเขา เวลาเขามีปัญหาจะได้นึกถึงผู้ปกครองเป็น คนแรก อีกอย่างก็เกี่ยวกับการคบเพื่อนด้วย คบเพื่อนดีก็จะพากันทำกิจกรรมที่ดี ถ้าได้เพื่อนไม่ ดีก็จะชักนำเราไปในทางที่ไม่ดีด้วย เราต้องฟังความคิดเห็นจากเด็กด้วยนะ ผมเคยถามเด็ก เด็กก็ บอกว่า “อะไรก็มาโทษแต่พวกหนู” อันนี้ต้องเอาผู้ใหญ่มาแก้ไข”

(สัมภาษณ์, จุมพล โพธิสุวรรณ, ไทยโพสต์ excite, 30 เมษายน 2545)

“ปัจจุบันนี้คนที่อยู่ในสังคมค่อนข้างเสี่ยงมาก ๆ ก็คือมีสิ่งเร้าเยอะ สิ่งเร้าในทางที่ไม่ดี เยอะด้วย เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงหลาย ๆ เรื่อง ทั้งนักข่าวเองหรือตำรวจเองก็กำลังจับตาเรื่องยา เสพติด เรื่องอินเตอร์เน็ต และกีเรื่องพนันฟุตบอล ตอนนี้เป็นข่าวเกรียวกราวมาก เพราะโต๊ะพนัน ฟุตบอลตอนนี้เปิดเยอะมากโดยเฉพาะหน้าราม เปิดเยอะมากกว่า 100 โต๊ะ มีเงินหมุนเวียน 100 กว่าล้านบาท คนที่เข้ามา ก็จะเป็นนักศึกษา นักเรียนมัธยมเยอะมาก กำลังดูกันอยู่ว่าเป็นอย่างไร น่าเป็นห่วงมากเพราะแท่ง 50 บาท ก็ได้ แท่ง 100 บาท ก็ได้ ยิ่งช่วงปิดเทอมนี้ก็ไปอยู่มั่วสุมอยู่ตาม

นี้ อย่างร้าน INTERNET บางร้านเปิดถึงสว่างเลยแล้วมียาเสพติดข้างในด้วย ก็น่าเป็นห่วงว่าจะมีวิธีแก้ไขอย่างไร ร้าน INTERNET จะปิดประตูเหล็กเลยตำรวจก็เข้าไปทำอะไรไม่ได้”

(สัมภาษณ์วัฒนชัย ยนิลพร, ผู้จัดการ, 30 เมษายน 2545)

● **บทบาทของสื่อมวลชนต่อการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่น**

สื่อมวลชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสื่อต่อเรื่องเพศกับวัยรุ่นโดยมีมุมมองต่าง ๆ กันสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 เห็นว่าสื่อมวลชนมีบทบาทในการตีแผ่และสะท้อนปัญหาสังคม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เกี่ยวข้องมองเห็นปัญหาและหาทางแก้ไข

เป็นความเห็นจากนักข่าวของหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับคือ เดลินิวส์, ผู้จัดการและไทยรัฐ ดังตอนหนึ่งของบทสัมภาษณ์คือ

“สื่อมวลชนเป็นสื่อกลางในการสะท้อนสังคม ส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามาสนใจและแก้ปัญหา เช่น เด็กบางคนถูกพ่อทำร้ายไปแจ้งตำรวจ ตำรวจก็เฉยไม่จัดการอะไรบางทีพออาจรู้จักกับตำรวจแต่ถ้าเขามาหาสื่อ มีสื่อไปจี้ทำให้เขาได้มองเห็นปัญหาและดำเนินการแก้ไข”

(สัมภาษณ์พิเชษฐ รัตน์กลิ่น, เดลินิวส์, 2 พฤษภาคม 2545)

“คือเรื่องขายตัวมีมานานแล้ว แต่ปัจจุบันสื่อนำมาตีแผ่กันมากขึ้น ทำให้ผู้ใหญ่ในสถานศึกษาตื่นตัวมากขึ้น ปัญหาเรื่องเพศในปัจจุบันก็รุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ตามภาวะความคิดของเด็กปัจจุบัน ซึ่งเปลี่ยนแปลง เด็กคิดว่ามีเพศสัมพันธ์กันตอนนี้ไม่เสียหายอะไร”

(สัมภาษณ์วัฒนชัย ยนิลพร, ผู้จัดการ, 30 เมษายน 2545)

สำหรับทัศนะของสื่อมวลชนรายที่ 3 ดังข้างล่างนี้มีข้อนำพิจารณาว่าการทำหน้าที่สะท้อนปัญหาสังคมของสื่อก็อาจก่อให้เกิดปัญหาที่หมิ่นเหม่ต่อจริยธรรมทั้งทางวิชาชีพและทางสังคมดังนี้

“เป็นดาบ 2 คม ผมเขียนทุกครั้งในเรื่องของพฤติกรรม มักจะถูกต่อว่า บางคนอ่านแล้วก็นิ่ง ๆ บางคนอ่านแล้วก็เอาอย่างเลย บ้างก็รู้สึกว่ามันแรงเกินไป บ้างก็ตั้งข้อสังเกตว่าเรา นั่งเทียนเขียนหรือเปล่า ตัวอย่างเช่น บางทีเขียนเรื่องยามที่ห้างสรรพสินค้าเจอนักเรียนทั้งชายและหญิงอยู่ในห้องน้ำทำอะไรกัน ร้านอาหาร เจอล่องลอยการมีเพศสัมพันธ์ในร้านอาหารซึ่งลักษณะนี้ถ้าเรามองทั่วไปว่า มันนิยายหรือเปล่าแต่งเองหรือเปล่า แต่ตรงนี้เกิดจากนักวิชาการ นักสำรวจก็คืออาจารย์สมประสงค์ อีกคนก็คือคุณอรสม ซึ่ง 2 คน เขาศึกษาเรื่องนี้มานานพอสมควร ซึ่งส่วน

มากเราก็ได้โครงเรื่องจากเขา ส่วนเราจะมาขยายประเด็นต่อซึ่งก็จะมาดูอีกที่เราจะขยายจากจุดตรงไหน อย่างเช่น เด็กนี่ก็ต้องไปล่อซื้อเอง ผมไปล่อซื้อเองเลย ผมเคยไปบรรยายตามมหาวิทยาลัย นักศึกษาเขายกมือถามว่าแล้วนักข่าวล่อซื้อผิดใหม่ทำอะไรเด็กหรือเปล่า ผมตอบว่า ผมไม่ได้ทำใครจะเชื่อผม ถ้าผมบอกผมทำผมผิดจรรยาบรรณใหม่ วันนี้ยังไม่ชี้ชัดแต่เด็กที่ไปล่อซื้อผมรู้สึกเห็นใจ เพราะเด็กที่มีเอเยนต์ก็จะเป็นกระเทยเป็นส่วนใหญ่ เอเยนต์ที่เป็นกระเทยเขาตั้งตัวเป็นแม่แล้วอยู่ในแฟลตอยู่ในคอนโดมั่วๆกันอยู่”

(สัมภาษณ์ชินนิตร์ เพาสุตร, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

กลุ่มที่ 2 เห็นว่าสื่อเลือกนำเสนอสิ่งที่เป็นจุดขายของหนังสือ เรื่องเพศก็เป็นเรื่องหนึ่งที่เป็นจุดขาย (อยู่ที่การเลือก)

ในกลุ่มนี้มีผู้เสนอความคิดเห็น 2 คนคือ นักข่าวของหนังสือพิมพ์ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์และไทยรัฐ ดังนี้

“รู้สึกว่ามัน exaggerate (ทำให้ผิดปกติธรรมดาเกินจริง) คือ มันเหมือนกับที่เขาพูดกันว่าคนกัดหมาเป็นข่าวแต่หมากัดคนไม่เป็นข่าว เพราะฉะนั้นเรื่องทั้งจักรวาลอะไรที่หยิบมาเป็นข่าว ก็ไม่พ่นหยิบประเด็นเรื่องเพศ ก็เหมือนกับว่า เรื่องนี้มันเป็นข่าวได้ ทั้ง ๆ ที่มีเรื่องอื่น ๆ เกี่ยวกับวัยรุ่นตั้งเยอะแยะที่มันเป็นข่าวได้แต่เรามองไม่เห็น เรามองเห็นเฉพาะที่ปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์ จะเห็นว่าในเหตุการณ์ 10 อย่างคุณจะหยิบอะไรออกมาเป็นข่าวมัน selective (อยู่ที่การเลือก) มาก”

(สัมภาษณ์ลักษณ์ ปันวิชัย, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 29 เมษายน 2545)

“เรื่องเพศกับวัยรุ่นมันก็เป็นข่าวหนึ่ง เป็นอณูหนึ่งของน้ำที่ไหลผ่านกระบวนการของเรา ถ้าถามถึงไทยรัฐก็คือ ข่าวที่เป็นปัญหากระทบกระเทือนง่าย จับต้องได้เป็นรูปธรรม เรื่องข่าวเพศนี้เราให้ความสำคัญเพราะมันเป็นแนวทางของเรา เป็นข่าวไม่หนัก ข่าวเบา นโยบายมีว่าอะไรที่น่าสนใจในกรอบความเป็นมนุษย์ธรรมดาขั้นพื้นฐานไม่ได้สูงสุดเป็นปราชญ์ และไม่ได้ล่างถึงกับถ้อยถุนุรชน ประเด็นข่าวนี้ใช่เลย”

(สัมภาษณ์ประกิจ หลิมสกุล, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

กลุ่มที่ 3 เห็นว่าบทบาทต่อการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นคือ บทบาทในการสื่อสารกับคนทุกกลุ่ม ทุกวัยและมุ่งที่จะสื่อสารกับตัววัยรุ่นเองด้วย

มุมมองนี้มาจากนักข่าวของหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับคือ ไทยโพสต์และมติชน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

“ควรนำเสนอให้เรื่องน่าอ่านไม่ใช่ทำเพื่อผู้ใหญ่อีกต่อไป ทุกวัยต้องอ่านได้ ไม่ใช่ศัพท์วิชาการ ไม่นำเสนอแบบหือหวาเกินไป 2 แ่ง 2 ง่าม ยุคสมัยนี้เป็นสมัยที่พอพูดอะไรไปคนก็เข้าใจได้ เขามีวิจารณญาณ”

(สัมภาษณ์จุมพล โปธิสุวรรณ, ไทยโพสต์ excite, 30 เมษายน 2545)

“จริง ๆ แล้วสารที่ส่งคือต้องการจะคุยกับเด็กมากกว่า คือตัวเองเคยเน้นที่ผู้ใหญ่ เน้นมาหลายปี แต่ไม่เห็นมีอะไรดีขึ้นมาเลย”

(สัมภาษณ์ปรารธนา รัตนะ, มติชน, 28 เมษายน 2545)

● ทางเดินของข่าว (กระบวนการทำข่าว)

ทางเดินของข่าว ที่มา ตลอดจนกระบวนการทำข่าวในหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อฉบับนั้นมีลักษณะและรูปแบบที่ไม่ค่อยแตกต่างกันมากนักโดยเริ่มจาก ที่มาของแหล่งข่าวต่าง ๆ เช่น สถานีตำรวจ, มูลนิธิต่าง ๆ, สมาคมต่าง ๆ, สำนักพิมพ์ อาจารย์จากมหาวิทยาลัย ฯลฯ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็จะมีการติดต่อกันกับหนังสือพิมพ์อยู่แล้ว เมื่อมีข่าว มีคดี มีเรื่องที่เป็นกระแสเคลื่อนไหวทางสังคม “แหล่งข่าว” ก็จะส่งข่าวให้หนังสือพิมพ์ อาจจะเป็นทาง FAX, ทางจดหมาย, จัดแถลงข่าว ฯลฯ จากนั้นนักข่าวก็จะส่งข่าวต่อไปที่รีไรเตอร์เพื่อประชุม “โต๊ะข่าว” โดยหัวหน้าข่าวจะเป็นคนเลือกข่าว จัดความสำคัญของข่าว และในหนังสือพิมพ์บางฉบับหัวหน้าข่าวก็จะเป็นคนพิจารณาพาดหัวข่าวให้ด้วย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วนักข่าวจะเป็นคนพาดหัวข่าวเอง ในบางกรณีนักข่าวก็จะมีอำนาจตัดสินใจในการลงข่าวและพิจารณาความสำคัญของข่าวได้ อย่างเช่น หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เป็นต้น ดังจะมีรายละเอียดบางส่วนของแต่ละหนังสือพิมพ์ดังนี้คือ

“ที่มาของข่าวมาจากหลายแหล่งหรือที่เรียกว่า “แหล่งข่าว” ขึ้นอยู่กับประเภทของข่าว เช่น ข่าวอาชญากรรมอาจมีที่มาจากสถานีตำรวจ, หน่วยงานของตำรวจ, สถานที่ต่าง ๆ ที่เกิดเหตุการณ์ ฯลฯ หรือข่าวการเมืองอาจมีที่มาจากทำเนียบรัฐบาล, รัฐสภา, ที่ทำการพรรคการเมือง, องค์การอิสระต่าง ๆ ฯลฯ คือเรามีความสัมพันธ์กันเมื่อมีข่าวเขาก็จะโทรมา ส่วนใหญ่ข่าวจะมาจากตำรวจ บางสถานการณ์ถ้ามีข่าวรีไรเตอร์จะโทรศัพท์ไปหานักข่าวที่ตระเวนข่าวเพื่อเอามาเสนอบน “โต๊ะประชุมข่าว” ซึ่งจะมีการประชุมโต๊ะข่าววันละ 2 ครั้งคือ เวลา 10.00 น. และ 16.00 น. โดยหัวหน้าข่าวจะเป็นคนตัดสินใจเลือกข่าวและจัดลำดับความสำคัญของข่าวโดยมอบหมาย

ให้รีไรเตอร์สามารถพาดหัวได้ สำหรับการจัดหน้าเป็นหน้าที่ของซัพเอดิเตอร์เป็นผู้ดูแล ในกรณีคอลัมน์และบทความเป็นอำนาจตัดสินใจของบรรณาธิการข่าว"

(สัมภาษณ์ พิเชษฐ ธีรภักดิ์, เดลินิวส์, 2 พฤษภาคม 2545)

"ก็มี FAX มา, จดหมายมา มีแหล่งข่าวเชิญมาแล้วก็เลือกเองตัดสินใจเองคือมองว่าถ้าเป็นข่าวสำคัญก็จะส่งไปให้กอง บก. หน้า 1 หรือถ้าผมว่างผมจะไปทำข่าวเองเขียนเอง แต่ถ้าไม่ว่างก็จะโยนไปใน บก. หน้า 1 แต่ถ้าข่าวไม่แรงก็จะอยู่หน้าใน เกณฑ์การพิจารณาความแรงก็คือตัวอย่างเช่น สถาบันวิจัยเผยแพร่วิวทัศน์มั่วสุ่มทางเพศมากขึ้น ข่าวเบาก็เช่น มีการสัมมนาที่นั่นที่นี่ เป็นต้น และผมก็จะพาดหัวเองตามความเหมาะสมและส่งไปให้ บก. เป็นคนจัดหน้า"

(สัมภาษณ์ จุมพล โพธิ์สุวรรณ, ไทยโพสต์, 30 เมษายน 2545)

"บางทีในเวลามีข่าวก็ทำให้เราเขียนถึงเรื่องนั้นนำ มีเรื่องแนวคิดของเราด้วยเป็นเหมือนบทวิจารณ์ บทความทำนองนั้น ตัดสินใจพาดหัวข่าว ตัวโปรย เลือกรูปเอง"

(สัมภาษณ์ ปราวณา รัตนะ, มติชน, 23 เมษายน 2545)

"ปกติคือ มีข่าว ผ่านข่าวอาชญากรรม ข่าวภูมิภาค นักข่าวมองประเด็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นแล้วก็ส่งข่าวเข้ามา คือร้อยละ 99 จะผ่านประเด็นการมีคดีความมาก่อน เราจะไม่กล้าเอาเรื่องเพศกับวัยรุ่นมานำเสนอถ้าหน้ากระบวนกรทางกฎหมาย เพราะจากประสบการณ์ คดีความมักจะสมยอมกันได้ เรายังจะเจอข้อหาหมิ่นประมาท เราทำประหนึ่งว่าเราเดินไปตามกลไกไม่ว่าจะเป็น NGO สมาคมสิทธิสตรี ฯลฯ เมื่อข่าวผ่านมาถึงก็ดูว่าจะไร่น่าสนใจ พฤติกรรม ตัวบุคคล สถานที่ เวลา ถ้าเรื่องที่แหลมคมคนดังมาก่อน บางคนไม่ใช่ดาราาก็จะเหลือข่าวเล็ก ๆ "โต๊ะข่าว" จะถามจะคุยหัวกันด้วยความคิดของชาวบ้านธรรมดา ดังระดับไหน ฝ่ายข่าวบันเทิง ผู้สันทัดคดีผู้ติดตาม โดยเฉพาะหน่วยเฉพาะกิจจะบอกว่า คนนี้ดังมากเล่นเรื่องนี้ดังเหลือเกิน ในความดังนั้นเราก็ดูความน่าสนใจเพิ่มขึ้น เป็นธรรมชาติ "โต๊ะข่าว" จะพิจารณาว่าความครบถ้วน ความแน่นหนา ความคม ความหนัก สารประเด็นเมื่อครบหมดแล้ว หัวหน้าข่าวก็จะนำประเด็นนี้พาดหัว คือกระบวนข่าวจาก "โต๊ะข่าว" ไปถึงหัวหน้าข่าวหน้า 1 เริ่มตั้งแต่ 5 โมงเช้าปิดประเด็น เราจะบอกให้ไปคุยกับนักจิตวิทยา, ไปคุยกับนักกฎหมาย, ฯลฯ เย็นมาตัดสินใจ ตอน 5 โมงเย็นประเด็นดี เรื่องดี ก็อาจเป็นข่าวใหญ่ ถ้ามีประเด็นใหม่เข้ามากระทบกัน กระบวนการที่จบแล้วก็ต้องเอามาพิจารณาใหม่โดยรีไรเตอร์และหัวหน้าข่าวหน้า 1 จะเป็นคนพิจารณาในแต่ละวันนอกจากนั้นอาจคุยกันในระดับสูงในบางประเด็น ว่ากลั่นกรองมาดีหรือยัง... เรื่องข่าวผู้หญิงและเพศ

บางที่มันไม่ได้วัดกันอยู่ในประเด็นที่ศักดิ์ศรีของผู้ถูกกระทำอย่างเดียวนะ มันก็เป็นศักดิ์ศรีของผู้ทำข่าวด้วย ถ้าเสนอข่าวโดยขาดจริยธรรมเราก็ถูกสังคมประณามด้วย สังคมจับจ้อง

(สัมภาษณ์ ปรึกษา หลิมสกุล, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

“คือเรื่องนี้ในประเทศไทยมีผมเขียนอยู่คนเดียว คือผมค่อนข้างที่จะรู้จักกับเด็กวัยรุ่นเพราะกลางคืนต้องตระเวน หาวัตถุดิบ หาข้อเท็จจริง ที่นักวิชาการเขาพูด เราก็ต้องไปดูและทุกครั้งที่พบว่ามันมี 70-80% ที่ใช่ ตรง อย่างเช่น มีมหาวิทยาลัยหนึ่งอยู่แถวคลองประปา เขาชี้ให้ดูให้เดินเข้าไปดูเลยว่ามันมี PUB นี่จะต้องมีเด็กมหาวิทยาลัยนี้ 70-80% และผมก็เดินคุยให้เด็กเสริมฟลุคบ้าง ให้เจ้าหน้าที่ที่เฝ้าบาร์คุยบ้าง มันก็ใช่มาจากมหาลัยนี้ 70-80% จริง ๆ แต่พอเราเขียนไปบอกว่าใกล้คลองประปาแค่นั้นแหละครูบาอาจารย์ก็มาที่นี้ขอคำยืนยัน ผมก็บอกผมยืนยันไม่ได้หรอกนอกจากคุณจะไปกับผมไปใหม่ไปดูและไปล้อซื้อด้วยกัน ก็ไม่ไปพอเราเขียนมากก็ไว้วางใจ”

(สัมภาษณ์ ชรินทร์ เพาะสุตร, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

“ดูจากสภาพของปัญหาจากแหล่งข่าว เช่น ตำรวจโทรไปคุยกับเขาว่าตอนนี้มีเรื่องอะไรที่กำลังตรวจสอบอยู่เราก็มานั่งคิด แต่พอถึงตอนประชุมข่าวเราก็จะเสนอกับโต๊ะประชุมข่าวซึ่งจะมีสัปดาหฺ์ละ 1 ครั้ง ซึ่งประกอบด้วย บรรณาธิการข่าว และทีมงานอีก 4-5 คน ใครรับผิดชอบด้านไหนก็จะเสนอประเด็นว่าอยากจะทำเรื่องนี้ประเด็นเรื่องอะไร จะตามใครบ้าง ดูเรื่องภาพด้วย จะเอาภาพอะไร ที่นี้นักข่าวจะพาดหัว คัดรูปเอง มีฝ่ายศิลป์จัดหน้า”

(สัมภาษณ์ วัฒนชัย ยนิลพร, ผู้จัดการ, 30 เมษายน 2545)

“คือตอนนั้นมันมีหนังสือ “เด็กพันธุ์ใหม่วัย X ออกมา” การโปรโมทหนังสือหรือการที่สำนักพิมพ์ไปติดต่อให้สื่อมวลชนมาสัมภาษณ์นักเขียน พอสัมภาษณ์เสร็จแล้วมันก็เป็นข่าว ที่นี้พอนักเขียนออกสัมภาษณ์ที่วิหหลาย ๆ ช่อง หนังสือพิมพ์หลาย ๆ ฉบับ ที่นี้ก็เป็นข่าวใหญ่ ประจวบกับการที่ทีมงานวิจัยชิ้นนี้ออกมาประเด็นเรื่องวัยรุ่นมันก็ใหญ่โตขึ้นมา หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ก็เล่นข่าวนี้กัน สยามรัฐก็เล่นบ้างจะเล่นยังไงให้แตกต่าง เขาก็หาว่าใครจะเป็นคนเขียน ไปสัมภาษณ์ใครบ้าง ก็ไปสัมภาษณ์ ไมเคิล ไรท์ ฯลฯ สมัยนั้น ที่นี้ดิฉันไม่ใช่ นักข่าวดิฉันเขียน คอลัมน์ให้สยามรัฐ เขาก็คุยว่า คนที่จะเขียนสก็๊ปเรื่องนี้ไม่น่าที่จะเป็นนักเขียนสก็๊ปข่าวการเมืองตามปกติ น่าจะเป็นคนที่ทางบก. คิดว่าเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับเพศและวัยรุ่นที่แตกต่างจากคนอื่น ก็เลยมาขอให้เขียนดิฉันก็รับมาเขียนโดยที่ทาง บก. เป็นคนส่งข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับข่าวให้ literature ทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องนี้ มานั่งอ่านแล้วก็เขียน แล้วก็ส่งให้ บก. ตรวจ ตรงไหนแรงไม่พอใจ ตรงไหนกินไป

ตรงไหนยากเกินไปเป็นวิชาการเกินไปก็แค่แก้" (สัมภาษณ์ ลักษณ์า ปันวิชัย, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 29 เมษายน 2545)

● แนวทางในการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่น

สำหรับแนวทางการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนเพื่อสร้างความหมายหรือกำหนดคุณค่าและทิศทางของเรื่องเพศกับวัยรุ่นนั้นมีมุมมองที่แตกต่างกันไปตามความคิดเห็นของแต่ละบุคคล ทั้งนี้อาจแยกได้เป็น 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีแนวทางที่จะต้องเสนอข่าวทั้ง 2 ด้าน ทั้งด้านดีและไม่ดี และต้องมีความชัดเจนในการนำเสนอ

จากมุมมองของนักข่าวหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับ ไทยโพสต์, เดลินิวส์, และสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ โดยที่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีความเห็นเพิ่มเติมว่าในกรณีของการนำเสนอข่าวเชิงลบของเด็กที่อายุไม่เกิน 18 ปี ควรปกปิด ชื่อ นามสกุลจริง ดังรายละเอียดจากการสัมภาษณ์

"การนำเสนอต้องนำเสนอทั้งข้อดีและข้อเสีย ไม่ใช่โจมตีอย่างเดียว คือต้องมีทั้งเหตุและผลไม่ใช่เสนอปัญหาตั้งแต่บรรทัดแรกจนบรรทัดสุดท้าย อันนี้ไม่ใช่สื่อ ในฐานะสื่อต้องนำเสนอช่องทางแก้ไขด้วยไม่ใช่ตำหนิอย่างเดียว ต้องเอาใจคนอ่านด้วยว่าอยากได้อะไร อยากรู้อะไร บางทีผมอ่านข่าวก็อยากรู้ว่าจะแก้ไขได้อย่างไร ไม่ใช่เอาความสะใจของตนเองอย่างเดียว"

(สัมภาษณ์ จุมพล โปธิสุวรรณ, ไทยโพสต์, 30 เมษายน 2545)

"ชาวใดที่มีผลกระทบในด้านลบต่อวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี จะใช้นามสมมติแทนชื่อจริงและจะไม่บอกชื่อพ่อ แม่ และสถานที่พักอาศัย ยกเว้นข่าวในเชิงบวกหรือทางสร้างสรรคจึงจะลงชื่อและที่อยู่จริง ๆ หรือข่าวที่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของผู้หญิงในทางลบ แม้จะอายุเกิน 18 ปีก็จะใช้นามสมมติ"

(สัมภาษณ์ พิเชษฐ รัตนกลิน, เดลินิวส์, 2 พฤษภาคม 2545)

"คือมีความรู้สึกที่เราจะต้องเข้าใจให้ถ่องแท้ เวลาพูดถึงสังคมไทยนี้ "(คำจำกัดความ)" ของคำว่าสังคมไทยต้องชัดเจน ว่าพูดถึงสังคมไทยในที่นี้คืออะไร คือเราไม่มีคำนิยามของคำว่า "สังคมไทย" ที่เป็น "สากล" แต่จะต้อง (ให้คำจำกัดความ) ให้มันชัดเจนและเรื่องเพศที่เราพูดถึงคือเพศที่เราหมายถึง SEX หรือ SEXUALITY หรือพูดถึงเพศสภาพก็คือ GENDER คือตรงนี้ต้องชัดเจนเพราะฉะนั้นบทความนี้ ก็คือ AGREEMENT (ข้อตกลง) ตอนนี้นักข่าวไทยไม่ดีเหมือนที่พวกเขา

พูดจริงหรือเปล่า AGREEMENT ของอันนี้ ก็คือ ที่เด็กเป็นอย่างนี้เพราะอะไร" (สัมภาษณ์
ลักขณา บันวิชัย, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 29 เมษายน 2545)

กลุ่มที่ 2 เสนอข่าวในแนวทางที่เป็นการชี้้นำสังคมให้ตระหนักและมองเห็นปัญหา

เป็นมุมมองของนักข่าวจากหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับคือ ไทยรัฐและมติชน โดยในสาระ
แล้วไทยรัฐจะเน้นชี้นำความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของนักเรียน นักศึกษาที่ขายบริการและถูกกดขี่ ส่วนมติ
ชนจะชี้นำในประเด็นปัญหาว่าเกิดจากการกระทำของผู้ใหญ่ ดังมีข้อความบางส่วนจากบท
สัมภาษณ์คือ

"ก็ชี้นำและพันธงไปเลยไม่ต้องให้ใครแปลอะไร เป็นภาษาง่าย ๆ คือต้องการบอกให้โลกรู้
ว่าประเทศนี้ก็มีเด็กที่คิดอะไรเป็นระบบมากคิดอะไรหลายชั้นมาก อยากให้ทุกคนปรับการมอง
โลก อยู่ร่วมกันแบบสันติ กฎเกณฑ์อะไรที่มันรุนแรงก็ตัดออกบ้าง อยากให้ผู้ใหญ่และเด็กมองเห็น
ด้วยมุมมองอะไรที่ดีดี เช่น ถ้าเด็กคนนี้แต่งตัวโป๊แล้ว จะเป็นเด็กไม่ดี เราไม่ได้คิดแบบนี้มันรวม
ไปถึงเสรีภาพ อยู่ที่การมองของแต่ละคน สิ่งที่ต้องการคือ มองด้วยสายตาที่มีเมตตาต่อกัน คือ
ตอนนี้แต่ละมุมมองมันเหยียดกันไป"

(สัมภาษณ์ ปราวรธนา รัตนะ, มติชน, 17 มีนาคม 2545)

"บางทีผมโดนว่าจากสมาคมสิทธิสตรีหรือคุณหญิง คุณนาย อย่างเช่น ผมเคยเขียนเรื่อง
ของสาว SIDELINE ที่อยู่ในอาบอบนวด ผมก็มองไปว่าข้อเท็จจริงในอีกมุมหนึ่งมันเกิดขึ้น ก็โดน
หาว่านี่คุณจะได้ผลักดันให้นักศึกษาไปขายตัวเป็นสาว SIDELINE กันหมดหรือ คือผมเขียนไว้เลย
ว่าเด็กทำงาน 3 เดือนก็มีเงิน 3 ล้าน ไม่ใช่ขวอลอย ๆ ผมไปสอบถามด้วยขอหลักฐานยืนยันด้วย
เขาพร้อมที่จะชกเปิดสมุดบัญชีให้ผมดู มีเงิน 3 ล้านเห็น ๆ เขาบอกว่ามีอาชีพที่ไหนทำ มีใครที่ไหน
ให้เขาได้แบบนี้ ถ้าเราไม่ยอมรับความจริงกัน วันนี้ถึงไม่มีสถานการณ์แบบนี้มันก็มีเด็กแบบนี้อยู่
และค่อนข้างจะอันตรายเพราะสังคมไม่ยอมรับ จิตใจจะคับแคบกับเด็กพวกนี้เหลือเกิน มันก็
เหมือนผลักดันเขาไปอยู่ในมุมมืด อย่างในมุมมืดเด็กก็ต้องเสร็จพวกเอเยนต์และความปลอดภัย
ไม่มี เอเยนต์หักค่าตัวหากินจากเขา เขาต้องพึ่งพวกนี้ พวกนี้ก็พาไปหาแขก เราจะแน่ใจได้อย่างไร
ไรว่าแขกพวกนี้นิสัยดีหรือไม่ดีเป็นโรคไหม โหดร้ายกับเขาไหม ณ วันนี้ อาบ อบ นวด ไม่ค่อย
จะมีเด็กเอเยนต์และส่วนมากเด็กผู้หญิงวันนี้จะเต็มใจ เต็มใจเพราะอะไร 1. เขาต้องดูแลพ่อแม่ที่
น้อง 2. ผิดหวังกับความรัก 3. ฟุ่มเฟือย ก็คือต้องเดือดร้อนก่อน พวกอกหักก็เริ่มเดินสู่ถนน
สายนี้มีเหล่า มียาเสพติดเข้ามาเกี่ยวข้อง การตัดสินใจก็ง่าย ไม่ยากไม่คิดมาก ผมเคยถามหมอ

นวดบางคนว่าทำงานมาเกือบ 6-7 ปีแล้ว และถามว่ามีเงินเท่าไร บอกไม่มีเงินเลยสาเหตุที่เราเจอ CASE นี้ เพราะว่าผมจับได้ 3 อย่างคือ

1. เขาเล่นการพนัน เล่นไพ่ อยู่คอนโดเปิดวงเล่นไพ่ ไม่ก็ไปเข้าบ่อนโน้นบ่อนนี้เสียหมดตัว
2. ยาเสพติด ต้องหายาเอาขายตัวก็ไม่พอจะต้องเสพยามากขึ้นทุกวัน ทุกวัน
3. คือเลี้ยงผู้ชาย ทำไมต้องไปดูแลผู้ชาย ผมว่ามันเป็นเรื่องของจิตวิทยา คือ เขาถูกเลือก ถูกทำให้เป็นสินค้า เขาก็อยากจะเป็นผู้ชนะ อยากจะเป็นใหญ่ อยากจะเป็นผู้นำของผู้ชายบ้าง อยากจะมีสิทธิเลือกของเขาเองคือ เป็นมนุษย์มีศักดิ์ศรีของเขาเองแต่การได้มามันไม่ใช่”

(สัมภาษณ์ ชรินทร์ เพาะสุตร, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

กลุ่มที่ 3 คือกลุ่มที่มีแนวทางในการนำเสนอในประเด็นที่สังคมยังไม่เคยรับรู้มาก่อน เป็นการเปิดประเด็นใหม่ ๆ ให้คนในสังคมได้พูดถึงกัน

“เรื่องที่ผมทำส่วนมากจะเป็นเรื่องที่สังคมยังไม่รับรู้ เช่นตอนนี้ที่ทำกันอยู่ก็จะเป็นเรื่องผู้หญิงติดพนันบอลคือ จะนำเสนอโดยเปิดประเด็นใหม่ ๆ ที่คนในสังคมยังไม่รู้คือคิดประเด็นขึ้นเอง”

(สัมภาษณ์ วัฒนชัย ยนิลพร, ผู้จัดการ, 30 เมษายน 2545)

กลุ่มที่ 4 คือ กลุ่มที่มีแนวทางการนำเสนอโดยดูความต้องการของตลาดผู้บริโภคหนังสือหรือกลุ่มเป้าหมายในการขายหนังสือเป็นหลัก

“เราจะเลือกหัวหน้าข่าวที่อยู่กับองค์กรมานาน จนรู้ใจองค์กร นักข่าวของเราจะถูกหลอมน่าอย่างนี้ แนวเศรษฐกิจการเมืองมีน้อยมาก เพราะหัวหน้าข่าวหน้า 1 มาจากส่วนนั้นน้อยและชาวบ้านไม่ชอบเวลามีใครว่าไทยรัฐทำไมไม่ทำข่าวหนัก ผมบอกไปบอกชาวบ้านสิ พอเรามีเรื่องเบา ๆ อย่างนี้ (เรื่องเกี่ยวกับเพศ) หนังสือมันก็ไหล ถ้าคุณอยากจะปรับให้ไทยรัฐดูดีมีคลาสเอาแต่เรื่องมีสาระ ถ้าพาดหัวเบา ๆ ไร้สมอง คุณอย่าซื้อ ไร้พาดหัวเรื่องค่าเงินตกคุณซื้อ หนังสือมันก็ต้องปรับตัวไปตามทางนั้น”

(สัมภาษณ์ ประกิจ หลิมสกุล, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

● แนวทางการเลือกประเด็นข่าวเกี่ยวกับเพศและวัยรุ่น

แนวทางการเลือกประเด็นข่าวของหนังสือพิมพ์มีแนวทางที่คล้ายคลึงกันคือ นำเสนอเป็นข่าวเพราะมีเหตุการณ์ หรือมีประเด็นข่าวของงานวิจัยที่กำลังเป็นกระแสสังคมเช่น ในกรณีของหนังสือพิมพ์สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์

“อย่างตอนที่เขียนในสยามรัฐคือ ตอนนั้นไม่ได้คิดว่าจะเขียนสื่อกับเกี่ยวกับวัยรุ่น แต่เป็นข่าวของงานวิจัยเกี่ยวกับวัยรุ่น คือมันมีงานวิจัยออกมาที่เราเห็นว่ามันไม่แฟร์ เราไม่เห็นด้วยและงานวิจัยก็ค่อนข้างหละหลวม ก็เขียนและชี้ให้เห็นว่างานวิจัยชิ้นนั้นมันหละหลวมอย่างไรและทัศนคติของสังคมทั้งสังคมที่เกี่ยวกับวัยรุ่นมันบิดเบี้ยวไปอย่างไร มันบิดเบี้ยวไปตั้งแต่คำว่า สังคมไทยแล้ว เพราะว่าเราจะนับได้อย่างไรว่าสังคมไทยเริ่มมาตั้งแต่เมื่อไหร่ คำว่าไทย ถ้าหลัง 2475 เป็นสังคมไทยแล้วก่อน 2475 เป็นอะไร แล้วที่นี้พอพูดว่า วัยรุ่นไทยสมัยนี้ ไม่เหมือนวัยรุ่นไทยสมัยก่อนคำว่าไทยสมัยก่อนมันตั้งแต่ไหนถึงไหน ไทยสมัยใหม่ตั้งแต่ไหนถึงไหน คือมันสับสนมากตั้งแต่คำว่าสังคมไทยแล้ว”

(สัมภาษณ์ สักขณา บัณฑิตวิชัย, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 29 เมษายน 2545)

หนังสือพิมพ์บางฉบับเลือกนำเสนอประเด็นข่าววิจัยเรื่องเพศกับวัยรุ่นเพราะเป็นข่าวที่สะท้อนถึงภัยกับสตรีและวัยรุ่น อาจเกี่ยวข้องกับคนที่มีชื่อเสียงของสังคมและเปิดประเด็นที่ไม่ซ้ำกับฉบับอื่น ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อยอดขายหนังสือ เช่น เดลินิวส์, ไทยรัฐ ดังนี้

“ข่าวที่นำเสนอเกี่ยวกับวัยรุ่นและสตรีจะเลือกข่าวที่เป็นภัยกับสังคมมากกว่า เช่น กรณีดารารหรือผู้หญิง ไปเดินห้างเจอแก๊งค์ตลกทองจะทำให้ผู้อ่านได้รู้กรรมวิธีของแก๊งค์เหล่านี้และหาทางป้องกันได้ และถ้าเป็นข่าวของดาราร คนดัง ก็จะมีผลต่อยอดขายของหนังสือด้วย”

(สัมภาษณ์ พิเชษฐ รัตน์กลิน, เดลินิวส์, 2 พฤษภาคม 2545)

“ถ้าในส่วนของเชิงพาณิชย์ วันนี้สื่อสิ่งพิมพ์ก็คือธุรกิจอย่างหนึ่ง ชาวไหนที่มี ประเด็นใหม่ ประเด็นฉีกไม่เดินตามหลังใคร ถ้าเดินตามหลังใครหรือเดินเท่า ๆ ใคร เช่น ไทยรัฐกับเดลินิวส์ ประเด็นเหมือนกันเลย ไทยรัฐจะแพ้ทันทีเพราะฉะนั้นไทยรัฐต้องฉีก นำออกไป 1 ก้าวตลอดเวลา จะเห็นว่างานวิจัยแนวนี้จะช่วยเปิดประเด็นที่ดีได้” (สัมภาษณ์ชินนทร์ เพาสุตร, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

● การเลือกประเด็นหลักในการพาดหัวข่าว

สามารถจำแนกหลักการของการพาดหัวข่าวในกรณีข่าวเกี่ยวกับเพศและวัยรุ่นที่ระบุโดยสื่อมวลชนที่ศึกษาออกเป็น 2 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 อาศัยหลักการเน้นตอบสนองความต้องการของตลาด โดยเน้นประเด็นที่เป็นจุดขายของหนังสือพิมพ์ เช่น ใช้ถ้อยคำหวือหวา หรือข่าวเกี่ยวกับดารานักแสดงที่มีชื่อเสียง ซึ่งกลุ่มนี้รวม

ความเห็นจากนักข่าวของหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ คือ ไทยรัฐ, เดลินิวส์, ผู้จัดการ, ไทยโพสต์ ดัง
ตอนหนึ่งของบทสัมภาษณ์

“มันเป็นข่าวประจำวัน ที่พบอยู่ทั่วไปในสังคมที่ไม่มีกฎกติกา ขาด ๆ เกิน ๆ กัน ผมว่ากฎ
กติกาและระเบียบสังคมเราที่มองเรื่อง SEX เป็นเรื่องต้องห้ามและพอถึงต้องห้ามมันทำให้ระเบิด
พอระเบิดมันถูกทำให้เป็นสินค้า ยิ่งมีเงื่อนไขทางกฎหมายว่าผิดตำรวจเขาก็ได้ราคา สินค้าก็ยิ่ง
แรงกลายเป็นว่าสิ่งไม่น่าทำ ก็น่าทำใน “การห้ามคือการจูงใจ” เหมือนยาเสพติด SEX เพศ ผล
การเสนอข่าวก็เสนอไปตามสาระประเด็นของสังคมที่เกิดขึ้นประจำไม่หวังอะไร เรามองว่าข่าวเบา
สังคมนี้เครียดมาก เขาไม่อ่านกันหรอก”

(สัมภาษณ์ประภิจ หลิมสกุล, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

“เลือกคำที่มันเป็นประเด็นขายมากที่สุด ทุกวันนี้ก็แข่งกันที่ประเด็นหัวข่าว บางทีก็มี
ประเด็นนิดเดียวแต่ก็ต้องใส่หัว หัวข่าวเป็นเรื่องของการตลาดนะ แต่ก็เป็นการตลาดที่อธิบายข้อ
เท็จจริงได้สั้นที่สุดกระชับที่สุด”

(สัมภาษณ์ชินนทร์ เพาสุตร, ไทยรัฐ, 29 เมษายน)

“เน้นพาดหัวข่าวที่ชี้ให้เห็นภัยต่อสตรีและวัยรุ่นซึ่งเป็นที่สนใจของสังคมและความมีชื่อเสียง
เสี่ยงของบุคคลที่เป็นข่าว ซึ่งจะมีผลต่อยอดขายของหนังสือ”

(สัมภาษณ์ พิเชษฐ รื่นกลิ่น, เดลินิวส์, 2 พฤษภาคม 2545)

“เราพยายามพาดแบบหือหวาหน่อย ให้มันตื่นเต้นแต่ไม่เป็นการโกหกประชาชน ต้องคิด
คำเช่น คำว่า “กระหึ่ม” ซึ่งคนดูแล้วต้องหยิบหนังสือขึ้นมาอ่านแต่ บก. ก็เน้นมากกว่าอย่าโกหก
ประชาชน”

(สัมภาษณ์ วัฒนชัย ยนิลพร, ผู้จัดการ, 30 เมษายน 2545)

“ก็ง่าย ๆ คือ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ก็เลือกหัวข้อ เด่น เด่น มาเป็นหลัก ซึ่งอาจจะต้องมีจุด
ขายบ้าง เช่น วัยรุ่นเห่อแฮมเบอร์เกอร์ เมินล้มดำ เป็นต้น”

(สัมภาษณ์ จุมพล โพธิสุวรรณ, ไทยโพสต์, 30 เมษายน 2545)

กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่เลือกประเด็นพาดหัวที่มีข้อความหรือคำตอกย้ำให้เห็นว่าเป็นปัญหาของ
สังคม

“ก็พินิจไปเลยว่าเป็นเหตุนี้เพราะ หรือสรุปไปเสร็จสรรพตั้งแต่พาดหัว ตัวอย่าง เช่น คำว่า “เพราะใคร” แทนคำว่า “เพราะผู้ใหญ่” เป็นคำที่ตอกย้ำสังคมแรงๆ”

(สัมภาษณ์ ปรารภนา รัตนะ, มติชน, 28 เมษายน 2545)

● ผลที่คาดหวังจากการนำเสนอเรื่องเพศกับวัยรุ่น

การนำเสนอประเด็นเรื่องเพศกับวัยรุ่นมานำเสนออย่างต่อเนื่องในระยะเกือบปีเศษมานี้ ย่อมแสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนมีความคาดหวังที่จะเห็นกระแสบางอย่างเกิดขึ้นในสังคมจากการสัมภาษณ์ สามารถแบ่งแนวคิดได้เป็น 3 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 มุ่งหวังที่จะให้สังคมเกิดการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงบ้างไม่มากก็น้อยทั้งในแง่การปฏิบัติและกระบวนการทางความคิด

ในกลุ่มนี้ประกอบด้วยที่อาจไม่จำเป็นต้องเชื่อข้อสรุปจากงานวิจัยทั้งหมดแนวคิดของนักข่าวจากหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับคือ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, เดลินิวส์, ผู้จัดการ, และไทยดั่งนี้

“คือตอนนั้นข่าวมันเป็นกระแสเดียวกันหมด ก็คาดหวังว่าน่าจะมีอะไรที่ไม่ใช่ออย่างนั้น มันต้องมีทางเลือก มีแนวคิดอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากข้อสรุปจากงานวิจัยใหม่ มีความคิดที่นอกเหนือไปจากการเห็นไปตามแนวคิดนั้นใหม่ ทำไมคนถึงเห็นด้วยกับงานวิจัยนี้โดยไม่มีที่ตั้งคำถาม”

(สัมภาษณ์ สักขณา ปันวิชัย, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 29 เมษายน 2545)

“หวังจะให้มีเสียงสะท้อนกลับมาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ได้รับความสนใจ, ดูแลเอาใจใส่ และปัญหาได้รับการแก้ไข คือถ้าเด็กมีปัญหาแล้วตกเป็นข่าว หลังจากเราลงข่าวแล้วได้รับการแก้ไขก็เหมือนกับการได้ช่วยเหลือเขา เช่น มีกรณีที่พ่อแม่เขามาเรียกร้อง เรื่องการสอบเข้าโรงเรียนเตรียมทหาร ปรากฏว่ามีรายชื่อของผู้ที่ไม่ได้เข้าสอบแต่กลับสอบได้ พอเราเสนอข่าวไป เขาก็รีบแก้ไขให้ไม่จ้องเรื่องก็เจียบ คือเราสะท้อนปัญหาได้เร็วกว่า”

(สัมภาษณ์ พิเชษฐ รัตนกลิน, เดลินิวส์, 2 พฤษภาคม)

“คาดหวังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบ้าง ซึ่งมีข่าวหลายชิ้นที่เราภูมิใจ ที่เกิดการเคลื่อนไหวเกิดการเปลี่ยนแปลง เมื่อเปิดประเด็นใหม่ ๆ ไป เดลินิวส์, ไทยรัฐ ก็นำไปขยายผลต่อไป ก็หลายข่าว เช่น เรื่องพนันบอลนั้นก็ขอข้อมูลเราไป เยอะมาก ไม่ว่าจะ TV หรือสื่อ ITV ก็ขอข้อมูลเราไป”

(สัมภาษณ์ วัฒนชัย ยนิลพร, ผู้จัดการ, 30 เมษายน 2545)

สำหรับความคิดเห็นข้างล่างนี้ ถึงแม้ความมุ่งหมายของสื่อมวลชนจะอยู่ที่การนำไปสู่กระบวนการแก้ไขปัญหาลังคมแต่ในทางกลับกันก็อาจเกิดผลเสียที่ไม่ได้คาดหวังไว้เช่นกัน

"ผมอยากจะทำอะไรสักอย่าง แต่ผมคิดว่าแรงของผมคนเดียวมันไม่ไหว ขณะเดียวกันมันก็เป็นดาบสองคม อย่างที่ผมบอกไว้ เกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบ อย่างที่ผมเขียนว่าสาว SIDELINE ทำงาน 3 เดือนได้เงิน 3 ล้าน ผมก็ตามไปดู เด็กพวกนี้ก็ไปเฮไปสมัครกันเต็มไปหมด ตรงนี้แหละผมชี้โพรงให้กระรอกและผมผิดหรือเปล่า เด็กบางคนไม่รู้หรือตรงไหน มีรายได้ให้เขา พอพวกเขาารู้พวกเขาก็ไป แต่ผมว่าพอเขาไปเราต้องมาดูว่าเขาเคยขายบริการมาก่อนไหม 100% คือใช้เขาไม่รู้แหล่ง แต่ผมบอก เขาก็ไป ถามว่าเมื่อก่อนเขาทำอะไรมาคือ เป็นเด็กของเอเยนต์ ต้องถามว่าผมผลักเด็กที่อยู่ในมุมมืดเข้าไปในนั้นผมได้บุญหรือได้บาป เด็กที่ถูกเอเยนต์ซูดรีด 30-70% เด็กถูกทำร้ายไม่มีใครรับผิดชอบ แยกมอมเมา แยกทำร้ายเด็ก จะไปแจ้งตำรวจแจ้งยังไง ตำรวจที่ไหนจะมารับ ก็เลยมี 2 ฝ่าย ผมสับสนตัวเองอยู่เหมือนกัน ว่าเราทำบาปหรือเปล่า เด็กที่ทำอยู่แล้วเป็นอยู่แล้วแต่เขาถูกกดขี่ก็หาทางออกให้ไปในที่สว่าง"

(สัมภาษณ์ ชรินทร์ เพาะสุตร, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

กลุ่มที่ 2 คาดหวังการเปลี่ยนแปลงที่ตัวเด็กวัยรุ่น หรือผู้อ่านที่จะได้เข้าใจและอาจนำไปใช้ประโยชน์ได้บ้าง ซึ่งเป็นแนวความคิดของนักข่าวจากหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับคือ ไทยโพสต์และมติชน ดังนี้คือ

"คาดหวังอยู่ 3 ข้อ คือ ข้อ 1. ให้คนทุกเพศทุกวัยอ่านรู้เรื่องเข้าใจ ข้อ 2. ให้ผู้อ่านนำไปใช้ได้บ้าง มีประโยชน์บ้าง ข้อ 3. คนอ่านนำไปกระจายแบบปากต่อปาก"

(สัมภาษณ์ จุมพล โพธิสุวรรณ, ไทยโพสต์, 30 เมษายน 2545)

"คือต้องการให้เด็กไม่ไปทำอะไรที่ไม่ถูกต้อง เหมือนให้เด็กเข้าใจว่ามีคนยื่นอยู่ข้างเขา"

(สัมภาษณ์ ปรรารถนา รัตนะ, มติชน, 28 เมษายน 2545)

กลุ่มที่ 3 คาดหวังว่าที่จะได้เป็นข้อมูลเพื่อส่งต่อให้ผู้บริหารหรือนักวิชาการได้ทราบข้อมูลของสถานการณ์วัยรุ่นในสังคม

ซึ่งเป็นมุมมองจากนักข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ดังข้อความตอนหนึ่งจากบทสัมภาษณ์คือ

“เรื่องพวกนี้แปลกนะครับถึงแม้ว่าจะไม่มีใคร ทำอะไรที่โหดเหี้ยมแต่ผมก็เชื่อว่ามันก็เป็น ข้อมูลหนึ่งหรือ FACTOR หนึ่งส่งไปยังผู้บริหารหรือนักวิชาการได้ตื่นเต้น รับรู้ว่าโลกมันไปขนาดนี้ แล้วนะ เพราะว่านักวิชาการมักชี้ประเด็นว่าการใช้เด็กไม่ว่าเด็กชายหรือเด็กหญิงเป็นเหยื่อทางเพศ นี้อายุของเด็กมันลดลงไปตามลำดับ ผมจำได้จากสภุขของผมนี้ 4 ปี จาก 13 ขวบเหลือ 9 ขวบละ เราก็ได้ข้อมูลและพบว่าลึกลับแล้วมันก็น่าใจหายผมว่าผมทำหน้าที่กระจกนะ แต่ว่ามันมีข้อจำกัด มากในการทำหน้าที่พอสมควร”

(สัมภาษณ์ ประกิจ หลิมสกุล, ไทยรัฐ, 10 มีนาคม 2545)

- แนวคิดต่อข้อวิจารณ์ว่าสื่อมวลชนทำให้ข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นรุนแรงเกินสภาพการณ์จริง

การทำหน้าที่ของสื่อในการนำเสนอเรื่องเพศกับวัยรุ่น ทั้งที่เป็นการรายงานข่าวตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือการนำผลสรุปงานวิจัยมาผลิตซ้ำหรือตีความก็ตาม ได้ก่อให้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์บทบาทและความเหมาะสมของรูปแบบการนำเสนอจากกลุ่มต่างๆ ในสังคมอยู่ไม่น้อย ในประเด็นนี้สื่อมวลชนที่สัมภาษณ์ได้สะท้อนข้อคิดเห็นที่มีต่อข้อวิจารณ์ดังกล่าวนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 มองว่ามีส่วนจริงตามข้อวิจารณ์ ส่วนจะเห็นว่าข้อวิจารณ์นั้นรุนแรงในระดับไหน ขึ้นอยู่กับจุดยืนของนักข่าวแต่ละคนและแต่ละหนังสือพิมพ์

ประกอบด้วยความเห็นของนักข่าวจากหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ คือ เดลินิวส์, ไทยโพสต์, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, มติชน ดังนี้

“อาจมีส่วนจริงบ้างในบางเรื่องที่ตรงกับข้อวิจารณ์ เพราะหนังสือพิมพ์บางฉบับจะเน้นเรื่องวัยรุ่นกับเพศมาก แต่ยืนยันว่าส่วนใหญ่เรื่องที่น่ามาเสนอเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในสังคมและมีผู้ที่เกี่ยวข้องแต่เป็นเพียงจุดเล็ก ๆ ของสังคมเท่านั้น เพราะยังมีวัยรุ่นที่ประพฤติดีอีกมาก การเสนอข่าวในเชิงลบของวัยรุ่นบางกลุ่มเป็นเพียงการสะท้อนปัญหาให้สังคมได้รับรู้ ต้องมีการเตรียมพร้อมรับมือและหาทางป้องกัน เพราะสื่อมวลชนบางคนก็ใช้อารมณ์ ทั้งนี้ก็ต้องแล้วแต่คนทำข่าว”

(สัมภาษณ์ พิเศษฐิ์ รื่นกลิ่น, เดลินิวส์, 2 พฤษภาคม 2545)

“ขึ้นอยู่กับจุดยืนของนักข่าวแต่ละคน ส่วนผมได้เปรียบคือผมเป็นอิสระ อิสระที่ไม่ถูก CONTROL ขณะเดียวกันฉบับอื่นต้องถูก CONTROL สิทธิขาดอยู่ที่หัวหน้า การเขียนของผม

เขียนนี้ ผมจะไม่ให้รุนแรงเกินไป ผมเข้าใจว่าทุกคนเครียด อยากให้อ่านแล้วสบายใจ ลูกฉันเป็นแบบนี้ลูกเธอเป็นอย่างนั้นไหม และก็ต้องเขียนให้น่าเชื่อถือด้วยต้องมีแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ ตรวจสอบได้"

(สัมภาษณ์ จุมพล โพธิสุวรรณ, ไทยโพสต์, 30 เมษายน 2545)

"คือ เขาเน้นการขายมากเกินไป เช่น หนังสือพิมพ์บางฉบับพาดหัวไปใหญ่โต ทำให้เห็นว่าเป็นเด็กเป็นอย่างนั้นทั้งหมด แต่จริง ๆ แล้วอาจเป็นแค่โรงเรียนเดียว คือพาดหัวข่าวอะไรให้เตะตาให้คนเห็นชื่อไปดูหน่อย เรื่องพวกนี้มันละเอียดอ่อนเป็นเรื่องที่คนสนใจอยู่แล้ว ทำให้คนเลือกที่จะหยิบหนังสือพิมพ์ของเขาอ่าน ตัวอย่าง เด็ก ม. 2 ขายบริการ ทุกคนสะเพีใจกับข่าวทำให้เขาขายดีขึ้น มันก็แค่ขายดีขึ้น แต่เด็กดี ๆ อาจจะมีอีกซัก 80% ก็อาจถูกมองเหมือนกับการโดนตีกรอบว่าเขาต้องเป็นอย่างนั้น ก็คือต้องรับผิดชอบมากขึ้น"

(สัมภาษณ์ ปราบธนา รัตนะ, มติชน, 28 เมษายน 2545)

กลุ่มที่ 2 ให้ความเห็นว่าสื่อมวลชนเสนอข่าวตามความเป็นจริง เพราะฉะนั้นข่าวที่ปรากฏออกมาจึงอยู่บนฐานของข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นความเห็นของนักข่าวจากหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับ คือ ไทยรัฐ และผู้จัดการ ดังข้อความตอนหนึ่งของบทสัมภาษณ์

"ใครเป็นคนบอกว่าเกินสภาพจริง ไม่มีหรอก อยากจะให้คนที่วิจารณ์มากับผม ผมจะให้คุณดูว่าละขนาดไหน ข้อเท็จจริงนะและกว่าผมเขียนอีก ผู้หญิงผู้ชาย อดีตผู้ชายเป็นฝ่ายล่าใน RCA วันนี้ไปดูซิผู้หญิงเป็นฝ่ายล่า ผู้หญิงกลุ่มหนึ่งมี 4 คน ซี้ผู้ชายคนหนึ่ง และบอกว่าผู้ชายคนนี้ "พิน" มาแล้ว อีก 2-3 คนก็ต้องหาทาง "พิน" ผู้ชายคนเดียวกั้นให้ได้และกับบอกว่าผู้ชายคนนี้เป็นผู้ชายของพวกเรา เป็นสังคมจริง ๆ ของวัยรุ่นที่ RCA วันนี้ไปดูได้ผมเขียนไปจะเชื่อหรือไม่ก็แล้วแต่วิจารณ์ญาณของผู้อ่าน"

(สัมภาษณ์ ชรินทร์ เพาะสุตร, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

"ก็มีการคุยเหมือนกันว่าทำไมเราเสนอข่าวด้านลบเกี่ยวกับเพศ มองเหมือนว่าผู้หญิง นักศึกษาชายตัวไปหมด ใครแต่งตัวค่อนข้างโป๊ก็มองไปทางด้านนั้นทั้งหมด ก็มีส่วนแต่เราเสนอความเป็นจริง มีการตรวจสอบผมเคยเขียนว่ามหาลัย.....มีการขายตัวกันผมก็ต้องไปดูถึงที่ว่าใครเป็นคนให้ข่าวเพราะนักศึกษาที่นั่นก็รู้กันหมด เขาเล่าได้ เราเสนอความเป็นจริงครับ"

(สัมภาษณ์ วัฒนชัย ยนิลพร, ผู้จัดการ, 30 เมษายน 2545)

- การต่อรองหากมีการพาดหัวข่าวที่ไม่ตรงกับของเดิมของนักข่าว

ในประเด็นนี้นักข่าวส่วนใหญ่พาดหัวข่าวเองและไม่ค่อยมีปัญหาในการถูกบรรณาธิการหรือหัวหน้าข่าวพาดหัวใหม่ เพราะมีกระบวนการกลั่นกรองจากการประชุมข่าวที่ส่วนใหญ่ลงมติให้พาดหัวข่าวในลักษณะนี้ อย่างไรก็ตามหากมีความผิดพลาดในกรณีที่พาดหัวข่าวบิดเบือนไปจากข้อเท็จจริงในเนื้อหาข่าว ก็สามารถแก้ไขได้ในระหว่างกระบวนการผลิตก่อนออกจำหน่าย เป็นที่น่าสังเกตว่า สื่อมวลชนที่สัมภาษณ์ในงานวิจัยนี้ ส่วนมากมีประสบการณ์การทำงานนาน และอยู่ในตำแหน่งของนักข่าวอาวุโส จึงเป็นที่ยอมรับจากกองบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ ให้ดูแลรับผิดชอบเนื้อหาในส่วนที่เป็นผู้เขียนทั้งกระบวนการ คือ ตั้งแต่การกำหนดประเด็น การหาข้อมูล การเขียน และการพาดหัวข่าว รวมไปถึงกระทั่งถึงการบรรณาธิการ และการจัดภาพประกอบ เช่น ในกรณีของสก็๊ปข่าวหน้า 1 ไทยรัฐ

- การเลือกหยิบประเด็นของงานวิจัยมานำเสนอ

ในการคัดเลือกว่าจะเลือกนำเสนอประเด็นอะไรจากงานวิจัยเรื่องเพศกับวัยรุ่นของนักวิจัย ทั้งสี่คนที่ได้ศึกษามาแล้วนั้น สื่อมวลชนที่สัมภาษณ์ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผู้ที่นำงานวิจัยเหล่านั้น ไปนำเสนอในหนังสือพิมพ์ ได้ชี้แจงให้ทราบ สรุปแนวทางได้ 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 เลือกหยิบงานวิจัยที่นำเสนอออกมาแล้วมีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ข่าวหรือประเด็นที่น่าจะได้รับความสนใจในช่วงเวลานั้น ๆ

ในกลุ่มนี้ ประกอบด้วยนักข่าวจากหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับ คือ เดลินิวส์และไทยรัฐ เห็นได้จากบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“สำหรับงานวิจัยก็จะเลือกหยิบประเด็นที่น่าจะได้รับความสนใจจากประชาชนในช่วงเวลานั้น ๆ หรือเหมาะสมกับเหตุการณ์แวดล้อมที่เกิดขึ้น เช่น การจับเเยนต์ค้าผู้หญิงเมื่อเร็ว ๆ นี้ พอมีการจับกุมก็จะมีข่าววิจัย ข่าวโพลออกมา ผมคิดว่าบางทีพวกทำวิจัยก็ดูสถานการณ์ด้วยงานวิจัยเหมือนกับของแห้งเป็นทางเลือกสุดท้าย ต้องเหมาะกับสถานการณ์”

(สัมภาษณ์ พิเชษฐ์ รินกลิ่น, เดลินิวส์, 2 พฤษภาคม 2545)

“งานวิจัยเป็นการนำเสนอข้อมูลทางลึกมีระบบ มีวิจารณ์ญาณมีทางเลือก มีคำถามข่าวเราเสนอเพียงบางส่วน ประเด็นงานวิจัยส่วนใหญ่มาจากสภาวะต่างๆ เพื่อนำไปต่อยอด แลก换 ปราบกฎว่าบางเรื่องเราอ่านแล้วสะเทือนใจมาก เรื่องเหล่านั้นเป็น CASE ของสังคมก็ต้องแก้ไข บางทีก็ถืออุดมการณ์ว่าเราต้องการสินค้าแบบไหน อย่างเรื่องงานวิจัยแห้ง ๆ เอามาให้วันนี้ไม่

เอาหรือก แต่ถ้าพุงนี้กำลังจะเปลี่ยนรัฐมนตรี บทวิจัยบทนั้นจะต้องหยิบออกมาใช้เดี๋ยวนั้นเลย เป็นเหมือนจิกซอล 1 รูป ที่ตอบคำถาม”

(สัมภาษณ์ ประกิจ หลิมสกุล, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

กลุ่มที่ 2 เลือกรับมาเป็นบางส่วน เน้นในส่วนที่เป็นจุดขายของหนังสือพิมพ์เป็นประเด็นที่ใกล้ตัว นักข่าวหนังสือพิมพ์ที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้เป็นนักข่าวของหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับคือ ไทยรัฐ และผู้จัดการ

“หนึ่งเลยก็คือต้องการตลาดก่อน สมัยก่อนนี้ผมก็สืบสวนตัวเองอยู่เหมือนกัน ถ้าเราเอาข่าวดี ๆ มาส่งให้หัวหน้าข่าว มักจะไม่ค่อยได้ลง เขาไม่ลงให้หรือก ข่าวดี ๆ เด็กไทยเก่งอะไรแบบนี้ อยู่หน้าในหมด เพราะฉะนั้น BAD NEWS อย่างเดียว พอ BAD NEWS ปูบก็จะลงได้ นักข่าวถ้าทำข่าวมาแล้วไม่ได้ลงก็ไม่มีประโยชน์ เพราะฉะนั้นผมต้องหาต้องหยิบเนื้อหาของนักวิจัยประเด็น HOT ขึ้นมา พาดก่อนเบรียงบรรทัดแรกก่อน จากนั้นนักวิจัยเขาว่าอะไรมี UPDATE อีกใหม่ มี COMMENT จากผู้ที่เกี่ยวข้องใหม่ก็เอามาใส่”

(สัมภาษณ์ ชรินทร์ เพาะสุตร, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

“คงเป็นงานวิจัยที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เช่นบอกว่าผู้หญิงขายตัวช่วงไหน ช่วงไหนเป็นประเด็นสำคัญเช่นเด็กหญิงอายุ 15-17 ปี หรือข่าวล่าสุดบอกว่าเด็กชายอายุ 10 ปี มีเพศสัมพันธ์แล้วคือพยายามเสนองานวิจัยที่ใกล้ชิดกับคนไม่เอาเรื่องที่กว้างเป็นมหภาคจนเกินไป เป็นพวกสถิติตัวเลขเพราะบางครั้งตัวเลขจะชี้อะไร แต่งานวิจัยเรื่องเพศบางครั้งมันไม่ได้วิจัยแบบลึกมากเท่าไรอาจจะเป็นการสุ่มสำรวจตั้งคำถามขึ้นเองและให้คนชี้ต เช่น เอแบคโพล บางคนก็สำรวจคนแค่ 1000 กว่าคนซึ่งเป็นส่วนน้อยมาก บางครั้งผมเอามาแค่ส่วนหนึ่งของข่าวเท่านั้นไม่เอามาหมด”

(สัมภาษณ์ วัฒนชัย ยนิลพร, ผู้จัดการ, 30 เมษายน 2545)

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่เสนอภาพโดยรวมของงานวิจัยชี้ให้เห็นถึงวัตถุประสงค์หลักของงานวิจัยและบทสรุป

ประกอบด้วยนักข่าวจากหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับคือ ไทยโพสต์, มติชนและสยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์ ดังตอนหนึ่งของบทสัมภาษณ์

“งานวิจัยนี้มีส่งมากันเยอะของ สกว. ก็มีมามาก ต้องมาสรุปตัดเองสาระสำคัญ เช่น ถ้ามี CASE (กรณีศึกษา) ก็ตัดออกไป เอาเฉพาะสาเหตุ จุดประสงค์ ปัจจัย ปัญหา เนื้อของปัญหา เป็นยังไง ผลและแนวทางการแก้ปัญหา คือผมค่อนข้างจะเชื่อถืองานวิจัยนะแล้วถ้ามีพื้นที่ลงได้ ผมก็อยากลงให้ทั้งหมด แต่บางที่ สกว. ส่งมาให้ชุดหนึ่ง 4-5 แผ่น ก็ต้องมาคัดออกตามเนื้อที่”

(สัมภาษณ์ จุมพล โภธิสุวรรณ, ไทยโพสต์, 30 เมษายน 2545)

“หยิบงานวิจัยโดยพูดถึงภาพรวมมากกว่าเลือกหยิบ”

(สัมภาษณ์ ปราวณา รัตนะ, มติชน, 28 เมษายน 2545)

“ก็คือเลือกสิ่งที่ เป็น AGREEMENT หลักของงานวิจัยนั้น คือจุดประสงค์หลักของงานวิจัย”

(สัมภาษณ์ ลักษณ์า บันวิชัย, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 29 เมษายน 2545)

● ความเชื่อถือในผลงานวิจัยที่แจกให้สื่อมวลชน

ในแง่ของความเชื่อถือแล้วสื่อมวลชนให้ความเชื่อถือต่อผลการวิจัยโดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ คือ

กลุ่มที่ 1 ให้ความเชื่อถือมากโดยเห็นว่างานวิจัยทำโดยนักวิชาการจึงน่าเชื่อถือ

โดยนักข่าวหนังสือพิมพ์ในกลุ่มนี้มาจากหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับคือ ไทยรัฐและมติชน ดังนี้

“คนอื่นจะว่ายังไงผมไม่รู้ แต่ส่วนตัวผม ผมนับถือ กระบวนการยังละเอียดมากกว่าเรา เราเพียงสะท้อนบางมุมบางด้าน การวิจัยมันมากไปกว่านั้นมันชี้เป้าเปิดเสรีรอบด้าน ในความรู้สึกผมเชื่อถือมากที่สุดที่เดียว เป้าหมายสูงสุดของพวกเขา ผมอยากให้เรียนวิชาวิจัยกันทุกคน อย่างน้อยก็ตัวอย่างในการไปทำข่าวจะได้มีหลักการมากกว่าลองผิดลองถูก”

(สัมภาษณ์ ประกิจ หลิมสกุล, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

“เขาไม่ได้แจกนะผมเป็นคนอ่านหนังสือเยอะแล้วผมก็ไปเดินตาม BOOK STORE แล้วผมก็ไปเจอว่าหนังสือเล่มนี้ดีข้อมูลมันดีนี่เป็นงานวิจัยของอาจารย์ผมก็โทรหาเขา อย่างนี้แสดงว่าเขาไม่อยากจะให้หน้าในหนังสือพิมพ์อยู่แล้ว เขาเอาเรื่องของเขาไปขาย ผมถามว่าข้อเท็จจริงตรงนี้

จริงไหม เขียนเองหรือเปล่า เขาบอกถ้าไม่เชื่อคุณมากับผม ผมกำลังทำอีกเรื่องหนึ่งเขาพาผมตระเวนทั่วเลย ขอนแก่น เชียงใหม่ เชียงราย แหล่งที่มีนักศึกษาชายตัว เขามีทีมงาน 4-5 คน และใช้เงินส่วนตัวด้วยนะ เขาได้รายได้จากตรงไหนก็จากหนังสือของเขา แล้วเวลาผมเขียน ผมจะไม่เขียนว่าจากหนังสือเล่มนี้แต่ผมจะเขียนจากตัวเขาถ้าผมเขียนถึงหนังสือก็กลายเป็นว่าโปรโมทหนังสือให้เขา”

(สัมภาษณ์ ชรินทร์ เพาะสุตร, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

“ผลการวิจัยที่แจกให้สื่อมวลชนก็เหมือนโพล คือมันจะเช็ค 70 – 80% มีที่แต่งข้อมูลขึ้นเองน้อยกว่า เพราะทุกคนก็เป็นนักวิชาการทั้งนั้น”

(สัมภาษณ์ ปราวรณา รัตนะ, มติชน, 28 เมษายน 2545)

กลุ่มที่ 2 เห็นว่าความน่าเชื่อถือจะขึ้นอยู่กับบริบทแวดล้อมและตัวของงานวิจัยเองด้วย ซึ่งเป็นความเห็นจากนักข่าวหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับ คือ เดลินิวส์, ผู้จัดการและสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ดังตอนหนึ่งจากบทสัมภาษณ์

“ต้องให้ความเชื่อถือในระดับหนึ่งไว้ก่อน เพราะงานวิจัยเป็นผลงานของผู้ที่มีความรู้ทั้งในลักษณะของตัวบุคคลเองและองค์กร โดยงานวิจัยนั้นต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ ผมว่าพวกทำงานวิจัยก็ดูกระแสนะ เราให้คนอ่านตัดสินใจเองมากกว่า คือ งานของเราเป็นเวทีสาธารณะเปิดโอกาสให้ได้ลงอยู่แล้ว ก็ให้ผู้อ่านใช้วิจารณญาณเอาเอง”

(สัมภาษณ์ พิเชษฐ รัตนกลิน, เดลินิวส์, 2 พฤษภาคม 2545)

“สำหรับผมคิดว่า 50% เท่านั้นเอง เพราะว่ามันมีปัจจัยหลายแหล่งที่ไม่ทำให้งานวิจัยนั้นเชื่อถือได้ อย่างการที่ผมบอกว่าสุ่มจากคนน้อยมากและบางครั้งต้องยอมรับว่าเราจ้างนักศึกษาไปแจกโพล บางครั้งนักศึกษาก็ MAKE ด้วยมันก็ชี้อะไรไม่ได้ ส่วนใหญ่ผมจะเขียนให้ครอบคลุมที่สุดว่างานชิ้นนี้เสนอจากกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น เท่านั้น”

(สัมภาษณ์ วัฒนชัย ยนิลพร, ผู้จัดการ, 30 เมษายน 2545)

“ปกติเราจะไม่อ่านเฉพาะที่แจกให้สื่อมวลชน เราจะอ่านงานวิจัยทั้งหมด แต่ตอนที่งานวิจัยชิ้นนี้ออกเป็นข่าว งานวิจัยชิ้นนี้ยังไม่เสร็จ เราก็ได้มาแค่นั้น เพราะตัวงานวิจัยจริงเขาก็ยังไม่เสร็จแต่ข่าวมันออกไปแล้ว แล้วใน NATURE (ธรรมชาติ) ของข่าว ถ้าหนังสือพิมพ์อื่นเล่น เราไม่

เล่นมันเป็นไปไม่ได้อยู่แล้ว ก็เล่นไปตามเกณฑ์ แต่เราจะมาตั้งคำถามโดย BASED ON ข้อมูลที่มีอยู่ที่แจกให้ในงานแถลงข่าว”

(สัมภาษณ์ ลักษณ์ บันวิชัย, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 29 เมษายน 2545)

● เหตุผลของการนำเสนอผลงานผ่านสื่อของนักวิจัย

ความเห็นของสื่อมวลชนต่อเหตุผลในเรื่องนี้ หนังสือพิมพ์บางฉบับก็เสนอแนวคิดเป็นภาพโดยรวม ดังนั้นผู้วิจัยจะนำเสนอเป็นภาพโดยรวมและแยกตามความเห็นของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ดังนี้

นักข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอมุมมองต่อนักวิจัยว่า นักวิจัยก็ทำหน้าที่สื่อในการสะท้อนสังคม แต่ในบางกรณีอาจมีนักวิชาการที่มองเห็นช่องทางในการหารายได้ จึงแฝงตัวเข้ามาทำงานวิจัย อย่างไรก็ตามเขาก็มองเป็นเรื่องสร้างสรรค์ และเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ในการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างนักวิจัยกับสื่อ เพราะนักวิจัยทำให้สื่อเสนอข่าวได้ในเชิงลึก ดังนี้

“มนุษย์เรามีกรอบความพึงใจ ความถนัดในการทำงานบางด้านไม่ว่าความพึงใจนั้นเพื่อจะส่งตัวเองหรือเป็นงานของคนไม่เท่ากัน อย่างที่ผมทราบมีผู้หญิงทำงานวิจัยนี้ถึงกับยอมทำตัวเป็นหมอนวด ถ้าจะมีอาจารย์ชั๊กคนที่จะมาทำด้านนี้ก็มองเหมือนกันว่าอาจารย์ทำไม่ชอบทำเรื่องแนวนี้ แต่ก็เป็นคือ คบไฟในการจุดเรื่องนี้เพราะมันอยู่ในที่มืด วันนี้มีใครชั๊กคนมาบอกเรา อาจารย์ก็ทำหน้าที่สื่อละ มีหลักวิชาการมากกว่าพวกผมเล็กน้อย ตรงนี้ของอาจารย์ค่อนข้างมีขอบการมีคำตอบซึ่งน่าจะมองว่าเป็นเรื่องสร้างสรรค์มากกว่า”

“อาจารย์แสวงหาทางเลือกที่ชัดกว่าเป็นประโยชน์มากกว่าให้พวกผม พอข่าวสื่อบริษัทมาจับเรื่องงานวิจัย ก็มีครูบาอาจารย์เห็นช่องทางวิจัย ช่องสร้างตัวเอง สร้างรายได้ มันก็เลยกลายเป็นว่าความไม่ซื่อสัตย์ในสังคมไทย ในภาพรวมการเข้าโรงเรียนต้องเสียเงิน ไปจนถึงครูบาอาจารย์มหาวิทยาลัย ไปจนถึงนักวิจัย ก็เลยแฝงเข้ามาทำวิจัย มีปัญหาเล็กๆที่เข้ามา ยกกระดับตัวเองนี้เป็นปัญหาหนึ่ง แต่โดยภาพรวมแล้วนับถือ เรื่องนี้มันเป็นจุดอ่อนของพวกผมเพราะพวกผมทำข่าวมันจะหยาบ ๆ เวลาสัมภาษณ์ก็จะหยาบ งานวิจัยของอาจารย์ก็จะมาตอบจุดอ่อนของพวกผม โดยรวมแล้วนับถือ แต่สิ่งที่เสียตายเป็นงานวิจัยที่ทำกันมาไม่ได้ถูกนำเอาไปใช้ในทางปฏิบัติซึ่งก็มีแต่สื่อเอาออกมา ซึ่งก็น้อยแต่ก็มีสื่อมาช่วยบอกให้รับรู้เรื่องกันประเด็นที่เป็นปัญหา คืออาจารย์เอาประเด็นของอาจารย์ไปเขียนเพื่อโปรโมทชื่อของอาจารย์และหนังสือของอาจารย์นั้นข้อที่ ข้อที่ 2 หนังสือของอาจารย์เขียนอยู่ตีพิมพ์ไปตั้งมาว่าอาจารย์เขียนไว้ในเรื่องนั้น หนังสือพิมพ์เล่นสองแง่สองง่ามอยู่เกิดเรื่องอยู่หนึ่ง นิตยสารเขาอยากโปรโมทหนังสือเขาส่งรูปมาให้เราลงกลายเป็นเราเป็นเครื่องมือในการโฆษณาทางอ้อมแต่อาศัยผลประโยชน์ร่วมกัน ถามว่างานวิจัยที่

คุณค้ำย มีคุณค่าเพราะว่าลงลึกขนาดนี้ไม่ค่อยเห็นนัก หลายเล่มก็ลึกเช่นไปศึกษากระบวนการ SEX ของเด็กในโรงเรียน มันมี 2 กรณีคือ ถ้าเรามีประเด็นเราก็ไปหาอาจารย์ หรืออาจารย์มีประเด็นอยากให้เราช่วยสื่อ อาจารย์ก็มาหาเราแต่ที่นี้จะสื่อยาวสื่อสั้นก็ลุ่มกันอยู่ในที่นักวิชาการ กับสื่อก็แบบนี้”

(สัมภาษณ์ ประกิจ หลิมสกุล, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

ความเห็นของนักข่าวหนังสือพิมพ์มติชนเห็นว่าจุดประสงค์ของการเสนองานวิจัยก็เพื่อจะสะท้อนปัญหาและต้องการให้สังคมดีขึ้น ดังนี้

“จุดประสงค์ของนักวิจัยแต่ละท่านไม่น่าจะต่างกันมาก แต่ในกรณีของคุณอรสม อาจจะ เป็นห่วงมากอาจเป็นเพราะเขามีลูก ลงไปเหมือนไปเป็นพ่อเป็นแม่เด็ก”

“เขาเหมือนคนเป็นพ่อเป็นแม่ คืออยากให้สังคมมันดีขึ้น เพราะถ้าไม่มีงานวิจัยออกมา พาดหัวข่าวก็มาจากการวิจัยทั้งนั้น ก็คิดว่าเขาลงมาทำก็เพื่อให้เด็กและสังคมดีขึ้น เพราะคนได้อ่านไม่ว่าจะเป็นงานเล่มหรือหนังสือพิมพ์มันเป็นเหมือนกระจกสะท้อนแทนที่คนเราจะไม่รู้อะไรเลย พอมีงานวิจัยขึ้นมาก็จะทำงานวิจัยกันถึงจะมีเท่กันเป็นพัก ๆ ก็ยังดี”

“ส่วนอาจารย์สมพงษ์ อาจจะเป็นวิชาการมากหน่อยส่วนใหญ่คือต้องการสะท้อนปัญหา”

(สัมภาษณ์ ปรรธนา รัตนะ, มติชน, 28 เมษายน 2545)

โดยที่นักข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เห็นว่า นักวิจัยจะใกล้ชิดกับเด็กซึ่งเป็นแหล่งข้อมูล จึงอาจต้องการนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ดังนี้

“ผมขอพูดรวม ๆ นะ คือคนที่ทำวิจัยนี้ถ้าเป็นคนสัมผัสกับเด็ก นักเรียน นักศึกษาโดยตรงก็จะทำให้ได้ข้อมูลเยอะ ข้อมูลที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ นำไปเรียนรู้อะไรได้ทุกเพศทุกวัย”

(สัมภาษณ์ จุมพล โภธิสุวรรณ, ไทยโพสต์, 30 เมษายน 2545)

คอลัมน์นิสต์จากสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์เห็นว่านักวิจัยที่เสนอผลงานผ่านสื่อ อาจจะเป็น เพราะต้องการให้งานวิจัยแพร่หลายไปเพื่อสร้างประโยชน์ได้ในวงกว้าง และมีความเห็นต่ออรสมว่าเป็นนักเขียนสารคดี การนำเสนอผลงานผ่านสื่อจึงเป็นเรื่องปกติ ดังนี้

“อาจารย์สมพงษ์ก็คงอยากให้งานวิจัยแพร่หลายไปในวงกว้าง เพราะงานวิจัยมักจะถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นงานที่อยู่บนหอคอยงาช้าง นักวิชาการเขียนเองก็อ่านกันเองอยู่ไม่กี่คนไม่ได้สร้างประโยชน์ในแง่ที่เป็นปัญญาชนสาธารณะ อันนี้คือมองในแง่ดี”

"คุณอรสมไม่ได้เป็นนักวิจัย เขาเป็นนักเขียนสารคดี และโดยหน้าที่ของนักเขียนสารคดี เขาต้องพิมพ์หนังสือออกมาโดยตัวของสารคดีเป็นผลพวงหนึ่งของสื่อ เพราะฉะนั้น งานของคุณอรสมไม่ใช่งานที่ผิดทาง คืองานเขียนสารคดีมันจะเป็นแขนงหนึ่งของงานวรรณกรรมเพราะฉะนั้นเขาต้องการนำเสนอเรื่องนี้ เข้าไปเก็บข้อมูลและจากงานที่ไปเก็บข้อมูลเขาเขียนออกมาเป็นสารคดี โดยได้ทุนของ ส.ว.ร.ส. และระเบียบวิธีการเก็บข้อมูลก็กำลังกับวิธีการเก็บข้อมูลของงานวิจัย งานคุณอรสมเป็นเชิงคุณภาพด้วยซ้ำไปเพราะไม่ได้เสนอข้อมูลตัวเลข สถิติออกมาวิเคราะห์ เป็นการเก็บเอา TEXT ออกมาวิจัย มันก็ไม่ใช่บทสรุป ไม่ใช่เรื่องจริงทั้งหมดคือ พอเป็นส่วนหนึ่งของวรรณกรรม งานสารคดีต้องมีสุนทรียศาสตร์ในเชิงภาษาด้วย ต้องมี EMOTION แต่ถ้าดูความตั้งใจของคุณสมประสงค์กับงานของคุณอรสมแล้วมันเป็นงานคนละชั้น ดูภาษาดูทัศนคติที่เขาพูดถึงผู้หญิงชายตัวและวิธีการเก็บข้อมูลคือของสมประสงค์มันไม่ใช่แล้ว เขาก็อ้างว่าเป็นงานวิจัย เย่มาก ๆ เลย "

"อาจารย์สมประสงค์ ก็เขียนโดยทัศนคติที่ไม่มีความจริงใจต่อปัญหานี้เลย เพราะว่าหลังจากอ่านหนังสือเล่มนี้แล้วมีทัศนคติที่ไม่ดีมากต่อคนที่ทำงานวิจัยชิ้นนี้ คือมีทัศนคติที่ถูกผู้หญิงแล้วก็ดูเหมือนว่าชอบมากเลยเรื่องเช็ทส์แบบนี้"

(สัมภาษณ์ ลักษณ์า บันวิชัย, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 29 เมษายน 2545)

โดยที่นักข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐอีกท่านหนึ่งเสนอความคิดเห็นคล้ายกันคือ อาจต้องการเสนอผลงานผ่านสื่อเพราะจุดประสงค์ทางการตลาด ดังนี้

"คุณอรสมเป็นนักเขียนสารคดี แต่คนที่ทำงานละเอียดนะเป็นผู้หญิงที่บุกถึงพื้นที่ RCA ยังบุกเลย คิดว่าเสนอผลงานผ่านสื่อคือเป็นเรื่องของการตลาดนะเพราะปีหนึ่งออกหนังสือ 2 เล่ม เขาก็อยู่ได้แต่ถ้าถามว่ามีกำไร MAKE ไหมมันก็ต้องมี ส่วนรวนไวยหาร ต้องเพิ่มสีสันเข้าไปแต่เนื้อหาที่เป็นจริงมาจากเรื่องจริงผมว่าใช่ 80%"

"อาจารย์สมประสงค์เขาไม่ให้ผมนะ ผมเป็นคนวิงวอนเขาเอง เขาจะหลบผมด้วยซ้ำไปแต่เวลาเขาไปสัมภาษณ์ที่นั่นที่นี้ผมจะตามไปดู"

(สัมภาษณ์ ชรินทร์ เพาะสุตร, ไทยรัฐ, 29 เมษายน 2545)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบวาทกรรมที่สร้างขึ้นโดยนักวิจัยและวาทกรรมที่ผลิตซ้ำโดยสื่อมวลชน
ตารางเปรียบเทียบวาทกรรมที่สร้างขึ้นโดยนักวิจัยและวาทกรรมที่ผลิตซ้ำโดยสื่อมวลชน

นักวิจัยชาย 1	
วาทกรรมที่สร้างขึ้นโดยนักวิจัย	วาทกรรมที่ถูกผลิตขึ้นโดยสื่อมวลชน
<p>● การตีความ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เน้นประเด็นทางด้านการศึกษาและความล้มเหลวของระบบการศึกษา - ความล้มเหลวของการอบรมเลี้ยงดู - สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตและการครอบงำของโลกทุนนิยมสมัยใหม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมวัยรุ่น <p>● การสร้างภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ภาษาในลักษณะอบรมสั่งสอนและตำหนิพฤติกรรมวัยรุ่น - เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของยุคสมัยแบบแบ่งขั้วโดยให้ความหมายเชิงบวกกับเหตุการณ์ในอดีต ความหมายเชิงลบ กับ เหตุการณ์ในปัจจุบัน - ใช้ภาษาในลักษณะเหมารวมพฤติกรรมวัยรุ่น (Stereotype) วัยรุ่นในอดีตและวัยรุ่นในปัจจุบัน <p>● ผู้ผลิตวาทกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้รับการยอมรับจากสังคมในการนำเสนอข้อมูลทางวิชาการโดยเฉพาะทางด้านการศึกษา ด้านเด็ก - มีความชอบธรรมในฐานะสื่อและได้รับความน่าเชื่อถือในการแสดงความคิดเห็นในเชิงนโยบาย <p>● ผลที่อาจเกิดขึ้น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาพของเด็กไทยที่ดูขี้ขลาดและสติปัญญาเป็นบุคคลอันตรายของสังคม 	<p>● การพาดหัวข่าว/คำโปรย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประเด็นเรื่องเพศที่เกิดขึ้นในวัยที่ไม่เหมาะสม - สาเหตุมาจากการอบรมเลี้ยงดู <p>● ประเด็นหลัก</p> <ul style="list-style-type: none"> - เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นซึ่งเป็นพฤติกรรมในเชิงลบ ตอกย้ำปัญหาความวุ่นวายของสังคม - เป็นการเสนอภาพเหมารวมของวัยรุ่น (Stereotype) <p>● ประเด็นรอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชี้ให้เห็นภาคปฏิบัติการของวาทกรรมที่นำไปสู่การเคลื่อนไหวทางสังคม - แนวทางการจัดการกับปัญหา - ป้องกันการเกิดปัญหา - ความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นหากปัญหาไม่ได้รับการแก้ไข - สาเหตุของปัญหา <p>● ภาพประกอบ/การใช้ภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาพเน้นประเด็นทางเพศเป็นจุดสนใจ - ใช้ภาษาในเชิงตำหนิและตำหนิพฤติกรรมวัยรุ่น - บางฉบับมีลักษณะต่อต้านงานวิจัยว่าเป็นงานวิจัยที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ใหญ่ใช้ควบคุมเด็กและบิดการะในการอธิบายความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมวัยรุ่นโดยใช้เหตุผลของการไหลบ่าของวัฒนธรรมตะวันตกและญี่ปุ่นกลุ่มศึกษาไม่ได้รับการกล่าวถึง

นักวิจัยชาย 1 (ต่อ)	
วาทกรรมที่สร้างขึ้นโดยนักวิจัย	วาทกรรมที่ถูกผลิตขึ้นโดยสื่อมวลชน
งานวิจัยชิ้นนี้มาจากการศึกษาเด็กจากวัฒนธรรมย่อย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ใช้ยาเสพติด เด็กชายบริการ และเด็กที่เกี่ยวสถานบันเทิง	
นักวิจัยชาย 2	
<ul style="list-style-type: none"> ● การตีความ <ul style="list-style-type: none"> - เป็นการเชื่อมโยงพฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่นในกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายวิธีการซื้อขายตลอดจนความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เป็นการเพิ่มช่องทางในการขายบริการทางเพศของนักเรียน นักศึกษาโดยเฉพาะนักศึกษาหญิง ● การสร้างภาษา <ul style="list-style-type: none"> - ใช้เรื่องเพศเป็นจุดดึงดูดความสนใจ - เน้นธุรกิจการสร้างมูลค่าให้กับร่างกายได้อุดมการณ์ปีศาจโดยที่สังคมยอมรับความเหนือกว่าของผู้ชายโดยให้ค่าของเพศหญิงเป็น "วัตถุหรือสินค้า" - การไหลบ่าของวัฒนธรรมตะวันตกและญี่ปุ่นทำให้เด็กมีค่านิยมในวัตถุ - การขายบริการทางเพศของนักศึกษาเป็นธุรกิจโยงโย - การใช้จ่าย รายละเอียดการซื้อขาย - ก่อให้เกิดการสร้างภาพเหมารวมพฤติกรรมวัยรุ่น - ตัดสินพฤติกรรมวัยรุ่น ● ผู้ผลิตวาทกรรม <ul style="list-style-type: none"> - ได้รับความชอบธรรมในการเสนอข้อมูลด้านวงการศึกษ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การพาดหัวข่าว/คำโปรย <ul style="list-style-type: none"> - เน้นประเด็นทางเพศมาเป็นจุดสนใจ ● ประเด็นการนำเสนอหลัก <ul style="list-style-type: none"> - เน้นความก้าวหน้าของเทคโนโลยีจะทำให้เป็นช่องทางสำหรับขายบริการของนิสิตนักศึกษา - ความอ่อนวัย, การมีเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เคยมีมาก่อน - ความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมซึมซับมาจากวัฒนธรรมตะวันตก ● ประเด็นการนำเสนอรอง <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน นักศึกษาขายบริการทางเพศด้วยความสมัครใจแบ่งเอาเงินไปใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง - ปาร์ตี้เป็นแฟชั่นที่มีการลอกเลียนแบบ - ค่านิยมระบบโครงสร้างสังคมที่สังคมจะพังทลายลง - นักเรียน นักศึกษาเป็นจุดขายมากกว่าผู้หญิงสาวทั่วไป ● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ภาพประกอบที่มีลักษณะทางเพศเป็นจุดสนใจ - การใช้ภาษาหือหวามีถ้อยคำสื่อทางเพศ - มีลักษณะติเตียนและล้อเลียน อบรมพฤติกรรมแสดงออกของเพศหญิง - ใช้ภาษา 2 แง่ 2 ง่าม และภาษาเฉพาะกลุ่ม

นักวิจัยชาย 2 (ต่อ)	
วาทกรรมที่สร้างขึ้นโดยนักวิจัย	วาทกรรมที่ถูกผลิตขึ้นโดยสื่อมวลชน
<p>- ได้รับความน่าเชื่อถือที่จะแสดงความคิดเห็นเชิงนโยบาย</p> <p>- งานสื่อออกมาเป็นเชิงธุรกิจการตลาดกำไรขาดทุน</p> <p>- สร้างความสนใจและจุดขายได้ในฐานะนักโฆษณา</p> <p>- รูปแบบการนำเสนองานวิจัยสื่อให้ผู้รับสารได้ในวงกว้างในฐานะครีเอทีฟ</p> <p>● ผลที่จะเกิดขึ้น</p> <p>- ธุรกิจสื่อมวลชนมีส่วนสำคัญต่อการเร่งรัดปัญหาทางเพศของวัยรุ่น</p> <p>- กระแสวัฒนธรรมจากตะวันตก ญี่ปุ่น ทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมเรื่องเพศเพื่อความตื่นเต้น ความพอใจและความสุขส่วนตัว</p>	
นักวิจัยหญิง 1	
<p>● การตีความ</p> <p>- มุ่งประเด็นไปที่ความพยายามสร้างความเข้าใจ สืบหาความเป็นมาและสาเหตุในการแสดงออกทางพฤติกรรมวัยรุ่น</p> <p>- ไม่ได้เสนอมุมมองวัยรุ่นในฐานะปมปัญหาหากแต่เป็นการสะท้อนปัญหาของ "ช่องว่าง" ของความเข้าใจระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่</p> <p>- ไม่ได้เสนอภาพเหมารวมพฤติกรรมแต่ลงลึกในกรณีศึกษาและอธิบายถึงพฤติกรรมที่มีทางออก เช่น เด็กที่ชอบเที่ยวก็เป็นเด็กขยันเรียนได้</p> <p>● การสร้างสรรภาษา</p> <p>- มีจุดประสงค์เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมเกิดภาพพจน์โดยกันตัวเองออกเป็นผู้เล่า พร้อม</p>	<p>● การพาดหัวข่าว/คำโปรย</p> <p>- พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นในวัยที่ไม่เหมาะสมและไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม</p> <p>● ประเด็นการนำเสนอหลัก (จะแตกต่างกันไปตามหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ)</p> <p>- ครอบครัวและรัฐบาลเป็นคนผลักดันให้เด็กกระทำผิด</p> <p>- เสนอภาพเหมารวมพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นที่สังคมไม่ยอมรับ</p> <p>- การขาดความรู้ทำให้ขาดการป้องกันที่ดี</p> <p>- ให้ผู้ใหญ่มองเด็กด้วยความเมตตา เพื่อไม่ให้เด็กตกเป็นจำเลยของสังคมเพราะยังมีวัยรุ่นที่คิดดี</p> <p>● ประเด็นการนำเสนอรอง</p> <p>- พ่อแม่ควรอธิบาย พูดคุยและสร้างความเข้าใจ</p>

นักวิจัยหญิง 1 (ต่อ)	
วาทกรรมที่สร้างขึ้นโดยนักวิจัย	วาทกรรมที่ถูกผลิตขึ้นโดยสื่อมวลชน
<p>เสนอแง่คิดในตอนท้าย</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีลักษณะของการใช้ภาษาแบบแบ่งขั้วตรงข้ามในการอธิบายบริบทแวดล้อมพฤติกรรม <p>ภาพของปัญหาที่เกิดจากการขาดความเข้าใจและขาดการสื่อสารระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกิดจากภาพของพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ทำลายต่อความเชื่อในวาทกรรมกระแสหลัก <p>● ผู้ผลิตวาทกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้รับการยอมรับในฐานะสื่อที่มีบทบาทในการเผยแพร่ข่าวสารสู่สังคมมากกว่าบทบาทของนักวิจัย เนื่องจากบทบาทของนักวิจัยในวาทกรรมกระแสหลักได้ถูกขาดกับความเป็นนักวิชาการ - ได้รับความชอบธรรมในฐานะผู้ผ่านประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตและการทำความเข้าใจกับเด็กเพราะมีลูก <p>● ผลที่เกิดขึ้น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกิดการวางแผนในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่อยู่บนรากฐานของความเข้าใจในตัวเด็ก - สาเหตุของพฤติกรรมวัยรุ่นมาจากการขาดความเข้าใจในครอบครัว 	<ul style="list-style-type: none"> - ใจในตัวเด็ก - การแก้ปัญหา - ผู้ใหญ่มีส่วนผลักดันให้เด็กออกจากบ้าน - ในอนาคตสังคมจะไม่ยอมรับเด็กที่มีประวัติการขาดตัว <p>● การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาพที่มีเพศเป็นจุดขาย - ใช้ภาษาในลักษณะเปรียบเทียบ ใช้คำที่เป็นภาพตัวแทน

นักวิจัยหญิง 2	
วาทกรรมที่สร้างขึ้นโดยนักวิจัย	วาทกรรมที่ถูกผลิตขึ้นโดยสื่อมวลชน
<p>● <u>การตีความ</u></p> <p>- เป็นสาเหตุของปัญหาที่เกิดจากปัจจัยการ รอบรรมเลี้ยงดู วิธีการเลี้ยงดูที่เกี่ยวข้องกับสุข ภาพกาย ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพัฒนาการ ของเด็ก</p> <p>● <u>การสร้างสรรภาษา</u></p> <p>- ใช้ภาษาที่มีความหมายเชิงวิชาการ - เกิดภาพสาเหตุของการขาดการศึกษา เรื่องพัฒนาการของเด็กอย่างรอบด้านจึงเกิด การวิจัยนี้</p> <p>- ภาพของแผนผังการวิจัย - ภาพขั้นตอนการพัฒนาชุดเครื่องมือวิจัย - เครื่องมือวิจัย, การเก็บข้อมูล ทั้งนี้เพื่อ จุดประสงค์ในการสื่อสารทางวิชาการเพื่อ บุคคลเฉพาะกลุ่ม</p> <p>● <u>ผู้ผลิตวาทกรรม</u></p> <p>- ได้รับการยอมรับจากสังคมว่ามีความ ชอบธรรมในการเสนองานทางวิชาการ - มีความชอบธรรมในการทำงานวิจัยใน ด้านที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะใน ด้านที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพกาย</p> <p>● <u>สาเหตุของการเกิดงานวิจัย</u></p> <p>- สาเหตุจากการขาดเครื่องมือวัด พัฒนาการของเด็กที่เหมาะสมกับประเทศไทย ทำให้เกิดการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้</p>	<p>● <u>การพาดหัวข่าว/คำโปรย</u></p> <p>- ชี้ประเด็นความวิกฤตของระบบสังคมชักนำให้ สังคมทำผิด</p> <p>- ครอบครัวและสื่อมวลชนควรช่วยกันดูแลแก้ไข</p> <p>● <u>ประเด็นการนำเสนอหลัก</u></p> <p>- ชี้ให้เห็นการตอกย้ำการกระทำผิดของเด็กผ่าน สื่อ</p> <p>- สังคมชักจูงให้เด็กเกิดการเลียนแบบ</p> <p>- ครอบครัวสอนให้เด็กภูมิใจในเรื่องที่ผิด</p> <p>● <u>ประเด็นการนำเสนอรอง</u></p> <p>- สื่อควรมีจริยธรรมในการนำเสนอเพราะ ปัจจุบันไม่มีการแบ่งแยกข่าวว่าเสนอให้เด็กหรือผู้ ใหญ่รู้เป็นการทำหน้าที่ในการวิพากษ์บทบาทของสื่อ มวลชนไปด้วย</p> <p>● <u>การใช้ภาพประกอบ/การใช้ภาษา</u></p> <p>- ภาพเด็กสายตาสื่อถึงการอ่อนแอของความ เข้าใจ</p>

จากการวิเคราะห์วาทกรรมของนักวิจัยในตอนที่ 1 การวิเคราะห์วาทกรรมที่ถูกผลิตซ้ำในสื่อมวลชน ตอนที่ 2 และตารางเปรียบเทียบวาทกรรมทั้ง 2 ฝ่าย ใน ตอนที่ 3 จะสามารถตอบข้อสันนิษฐานของงานวิจัยกล่าวคือ วาทกรรมที่ถูกผลิตซ้ำโดยสื่อมวลชนมีส่วนในการสะท้อนผลงานวิจัยเรื่องเพศกับวัยรุ่นของนักวิจัย ในขณะที่เดียวกันก็มีส่วนสร้างความจริงให้เกิดขึ้นในสังคม จากการที่ขาดการนำเสนอข้อมูลโดยรอบด้านของสื่อมวลชนทั้งยังมีแนวโน้มในการเลือกหรือไม่เลือกนำเสนอในบางประเด็น เช่น ประเด็นที่ไม่ได้เป็นจุดขาย และการตัดสินใจนำเสนอที่อาศัยความเชื่อถือในตัวนักวิจัย รวมทั้งกระบวนการเก็บข้อมูลด้วย

ดังจะกล่าวสรุปและอธิบายผลต่อไปในบทที่ 5